

Tirsdag den 29. maj 2012 (D)

1

89. møde

Tirsdag den 29. maj 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 37 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren om det offentlige forbrug.

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Anmeldelse 02.05.2012. Fremme 08.05.2012. Forhandling

25.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 67 af Ole Birk Olesen (LA).

Forslag til vedtagelse nr. V 68 af John Dyrby Paulsen (S), Marianne Jøved (RV), Jonas Dahl (SF) og Frank Aaen (EL)).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 39 [afstemning]:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren om regeringens energipolitiske initiativer.

Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 09.05.2012. Fremme 11.05.2012. Forhandling 24.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 66 af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL) og Mike Legarth (KF)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om internationalt udviklingssamarbejde.

Af ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 22.05.2012).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om Institut for Menneskerettigheder – Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution.

Af udenrigsministeren (Villy Søvndal).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om Dansk Institut for Internationale Studier.

Af udenrigsministeren (Villy Søvndal).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Kontrolsyn af erhvervskøretøjer på firmaadressen, finansiering

af tilsyn, videregivelse af data til kommercielle formål, bødestraf til ejer eller bruger for ikke at fremstille køretøj til syn).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 27.03.2012. Betænkning 08.05.2012. 2. behandling 15.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love. (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 20.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Klimalokalplaner og forenkling af loven).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 20.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. (Miljømål, servicemål, vedvarende energi).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 20.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og ungdomsuddannelse og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser. (Digital kommunikation i sager om specialpædagogisk støtte).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012).

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Godkendelse af specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Justering af frit skolevalg over kommunegrænser m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betækning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Sekretariatsbetjening af Klagenævnet for Specialundervisning m.v.).
Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betækning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin. (Ændring af revisionsbestemmelse).
Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 13.04.2012. Betækning 09.05.2012. 2. behandling 24.05.2012).

15) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om fiskeri af ål.
Af René Christensen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 27.03.2012. 1. behandling 24.04.2012. Betækning 23.05.2012).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ophævelse af Lov om Oprettelse af et Embede som Auditør ved Statsbanerne.
Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betækning 24.05.2012).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om Offentlig Digital Post.
Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 26.04.2012. Betækning 24.05.2012).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger. (Fremryk- ket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes indberetning til nævnsstatistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejebo- ligbeboere).
Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 21.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betækning 15.05.2012).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger. (Startboliger m.v.).
Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betækning 15.05.2012).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn).
Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betækning 22.05.2012. Ændringsforslag nr. 5 af 25.05.2012 uden for betæk- ningen af Inger Støjberg (V) og Mike Legarth (KF)).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af straffeloven, så Dan- mark og Dannebrog sidestilles med andre nationer og deres flag.
Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 20.04.2012).

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for ofre for kriminalitet.
Af Peter Skaarup (DF) og Tom Behnke (KF) m.fl.
(Fremsættelse 15.05.2012).

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 86:

Forslag til folketingsbeslutning om en skærpet indsats mod indbrud- skriminalitet.
Af Tom Behnke (KF) og Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 02.05.2012).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en social retssik- kerhedskommission.
Af Finn Sørensen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 10.04.2012).

25) Forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand om regeringens nye strategi for dansk udviklingssamarbejde.
Af Jakob Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Hans Kristian Skibby (DF), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Chri- stian Juhl (EL), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF).
(Anmeldelse 11.05.2012. Fremme 15.05.2012).

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 37 [afstemning]:
Forespørgsel til finansministeren om det offentlige forbrug.
Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Anmeldelse 02.05.2012. Fremme 08.05.2012. Forhandling 25.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 67 af Ole Birk Olesen (LA). Forslag til vedtagelse nr. V 68 af John Dyrby Paulsen (S), Marianne Jelved (RV), Jonas Dahl (SF) og Frank Aaen (EL)).

Kl. 13:00

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 68 af John Dyr- by Paulsen (S), Marianne Jelved (RV), Jonas Dahl (SF) og Frank Aaen (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 9 (LA, KF og 1 (V) (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 68 er vedtaget.

Kl. 13:02

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 67 af Ole Birk Olesen (LA) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 39 [afstemning]:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren om regeringens energipolitiske initiativer.

Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 09.05.2012. Fremme 11.05.2012. Forhandling

24.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 66 af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL) og Mike Legarth (KF)).

Kl. 13:01

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går til afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 66 af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL) og Mike Legarth (KF), og der kan stemmes nu.

Afstemningen er afsluttet.

For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til vedtagelse er vedtaget.

Forespørgslen er afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om internationalt udviklingssamarbejde.

Af ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 22.05.2012).

Kl. 13:02

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Forslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 114 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om Institut for Menneskerettigheder – Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution.

Af udenrigsministeren (Villy Søvndal).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:03

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

For stemte 99 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om Dansk Institut for Internationale Studier.

Af udenrigsministeren (Villy Søvndal).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012).

Kl. 13:03

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Forslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 113 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Kontrolsyn af erhvervskøretøjer på firmaadressen, finansiering af tilsyn, videregivelse af data til kommercielle formål, bødestraf til ejer eller bruger for ikke at fremstille køretøj til syn).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 27.03.2012. Betænkning 08.05.2012. 2. behandling 15.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:04

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes.

For stemte 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte 51 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget og vil nu blive tilstillet statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love. (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 20.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:04

Kl. 13:05

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der kan stemmes.

For stemte 98 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive tilstillet statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Klimalokalplaner og forenkling af loven).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 20.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:05

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:06

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

For stemte 86 (V, S, RV, SF og EL), imod stemte 23 (DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive tilstillet statsministeren.

For stemte 111.

[For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Forslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive tilstillet statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. (Miljømål, servicemål, vedvarende energi).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 20.04.2012. Betænkning 16.05.2012. 2. behandling 24.05.2012).

Kl. 13:06

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:06

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det vedrører lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

For stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive tilstillet statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og erhvervsrettet uddannelse og lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser. (Digital kommunikation i sager om specialpædagogisk støtte).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012).

Kl. 13:07

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:07

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Godkendelse af specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012).

Kl. 13:08

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

For stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive tilstillet statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Justering af frit skolevalg over kommunegrænser m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:08

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:09

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:10

Afstemning**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

For stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive tilstillet statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 152:**Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Sekretariatsbetjening af Klagenævnet for Specialundervisning m.v.).**

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betækning 15.05.2012. 2. behandling 22.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:09

Forhandling**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:09

Afstemning**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget, og vil nu blive tilstillet statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF, imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.)]

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 144:**Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin.****(Ændring af revisionsbestemmelse).**

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 13.04.2012. Betækning 09.05.2012. 2. behandling 24.05.2012).

Kl. 13:09

Forhandling**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Afstemning**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 1 (LA) (ved en fejl), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive tilstillet statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 57:**Forslag til folketingsbeslutning om fiskeri af ål.**

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 27.03.2012. 1. behandling 24.04.2012. Betækning 23.05.2012).

Kl. 13:10

Forhandling**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:11

Afstemning**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

For stemte 13 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 156:**Forslag til lov om ophævelse af Lov om Oprettelse af et Embede som Auditor ved Statsbanerne.**

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betækning 24.05.2012).

Kl. 13:11

Forhandling**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om Offentlig Digital Post.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 26.04.2012. Betænkning 24.05.2012).

Kl. 13:12

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen afsluttet, og vi går nu til afstemning.

Kl. 13:12

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (DF), og der kan stemmes.

For stemte 21 (DF og EL), imod stemte 88 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 3 og 4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger.

(Fremrykket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes

indberetning til nævnstatistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejeboligbeboere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 21.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 15.05.2012).

Kl. 13:13

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 13:13

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 17.04.2012. Betænkning 22.05.2012. Ændringsforslag nr. 5 af 25.05.2012 uden for betænkningen af Inger Støjberg (V) og Mike Legarth (KF)).

Kl. 13:15

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Når jeg tager ordet, er det, fordi Venstre og Det Konservative Folkeparti har bedt om at få opdelt lovforslaget. I Venstre kan vi ikke støtte det samlede lovforslag, da de lempelser, der er lagt op til, åbner for, at forældre kan sende deres børn på genopdragelsesrejser uden konsekvenser. Dog er det sådan, at vi fra Venstres side og også fra Det Konservative Folkepartis side mener, at der er et element i lovforslaget, der er godt. Det er det, der handler om at fritage børn under 6 år for integrationsvurdering.

Som jeg sagde allerede ved førstebehandlingen, vejer hensynet til familien og dens enhed tungt, men samtidig må vi også for alt i verden forhindre, at disse dybt skadelige genopdragelsesrejser finder sted. Vi anmoder derfor om at få lovforslaget delt op i to, så vi kan stemme om det ene element for sig og så de øvrige for sig.

Det her kunne jo være ordnet langt mere elegant, hvis justitsministeren havde indbudt til et bredt samarbejde, og hvis man rent faktisk havde ment det, man sagde før valget, det, man sagde i valgkampen, og det, man sagde, umiddelbart efter at man var tiltrådt, nemlig at Folketinget skulle samarbejde bredt. Allerede den 3. februar 2012 sagde jeg her i Folketingssalen, at vi fra Venstres side var positive og konstruktive i den her sag, og at vi gerne ville forhandle lige præcis det her område, men intet har vi hørt, intet er der sket. I stedet har justitsministeren valgt fuldstændig at svigte alle de løfter, der var lagt op til, om bredt samarbejde på udlændingeområdet ved netop at udarbejde det her lovforslag i en meget, meget snæver kreds, hvor man ikke inviterede f.eks. Venstre indenfor ved forhandlingsbordet. Derfor stiller vi os dybt undrende over for det her, og derfor bliver vi nødt til at tage det her skridt i dag og bede om at få delt lovforslaget op, for der skal ingen tvivl være om, at for Venstre er det børnene, det handler om. Vi vil ikke være med til at tage børnene som gidsler i den her sag, og derfor ser vi heller ikke anden mulighed end at bede om at få delt lovforslaget op, så vi kan få skilt tingene ad.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er stillet forslag om opdeling af lovforslaget. Fru Trine Bramsen.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Da fru Inger Støjberg på vegne af Venstre holdt sin ordførertale under førstebehandlingen, var det bestemt ikke vores indtryk, at der var villighed til forhandling. Fru Inger Støjberg talte om et meget dilemmafyldt forslag. Vi er selvfølgelig altid åbne over for at forhandle med oppositionen, og derfor synes vi, det er dejligt at høre, at fru Inger Støjberg her giver udtryk for, at en opdeling af forslaget kan skabe en fælles front på det her. Derfor vil jeg også gerne anmode om, at forslaget af tekniske årsager går tilbage til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, så vi har muligheden for på ny at drøfte det her forslag.

Kl. 13:18

Forslag om standsning af sagens behandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er nu af fru Trine Bramsen stillet forslag om, at behandlingen standses, og at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Forhandlingen om afbrydelse foregår efter reglerne for korte bemærkninger, kan jeg sige til orientering, hvis nogen ønsker at udtale sig.

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning om det stillede forslag om udvalgsbehandling.

Kl. 13:19

Afstemning om standsning af sagens behandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hvis ikke afstemning begæres, vil jeg betragte forslaget stillet af fru Trine Bramsen som vedtaget, og det er altså forslaget om, at behandlingen afbrydes.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af straffeloven, så Danmark og Dannebrog sidestilles med andre nationer og deres flag.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 20.04.2012).

Kl. 13:19

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver ordet til justitsministeren, værsgo.

Hvis det i øvrigt er sådan, at man gerne vil tale sammen, skal man gå udenfor.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Forslagsstillerne ønsker med beslutningsforslaget at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der indebærer, at offentlig forhånelse af Danmark og af det danske flag straffes på samme måde som en forhånelse af fremmede stater og af deres flag. Det er i dag efter straffelovens § 110 e strafbart offentligt at forhåne en fremmed nation, en fremmed stat og deres flag eller et andet anerkendt nationalitetsmærke, og den samme beskyttelse nyder De Forenede Nationers og Det Europæiske Råds flag. Efter forslagsstillerne opfattelse er en forhånelse af Danmark og det danske flag en handling, der er lige så alvorlig som en forhånelse af andre nationer eller deres nationalitetssymboler. Forslagsstillerne anser det derfor for at være en mangel ved straffelovens § 110 e, at denne bestemmelse ikke er udformet sådan, at Danmark og Dannebrog her sidestilles med andre nationer og deres flag. Vi har jo tilbage i 2006 behandlet et lignende forslag fra Dansk Folkeparti. Det var dengang sådan, at der ikke var opbakning til forslaget fra noget andet parti i Folketinget, og jeg kan da allerede nu afsløre, at regeringen heller ikke denne gang agter at støtte forslaget, og det er der flere grunde til.

Lad mig starte med at nævne, at straffelovens § 110 e har til formål at beskytte Danmarks forhold til fremmede magter og den danske stats interesser i forhold til udlandet. En eventuel kriminalisering af det at forhåne Danmark eller forhåne de danske nationalitetsmærker ville i givet fald have et helt andet formål end dette – i gaseøjne – udenrigspolitiske formål. Der er altså tale om to problemstillinger, der er helt forskellige. Det kan derfor i denne forstand ikke anses som en mangel ved straffelovens § 110 e, at denne bestemmelse ikke omfatter en forhånelse af Danmark og en forhånelse af det danske flag. Efter denne – indrømmet – mere tekniske indvending mod beslutningsforslaget vil jeg dog gerne understrege, at regeringen ikke på nogen måder har nogen sympati for eksempelvis en afbrænding af Dannebrog, men muligheden for, at man frit kan kritisere Danmark og det danske samfund, er nu engang noget, der er helt centralt for ytringsfriheden her i landet.

Vi lægger i Danmark vægt på, at der er en udstrakt grad af ytringsfrihed. Man skal i et demokratisk samfund som det danske frit kunne ytre sig kritisk om landet. Den danske lovgivningsmagt bør efter regeringens opfattelse derfor ikke kriminalisere meningstilkendegivelser, hvorved Danmark kritiseres, uanset hvordan denne kritik af Danmark bliver udtrykt. Det gælder også, hvis kritikken udtrykkes ved en afbrænding af det danske flag. En sådan kriminalisering rettet mod meningstilkendegivelser ville i øvrigt også kunne rejse visse spørgsmål i henhold til bestemmelserne om ytringsfrihed i den europæiske menneskerettighedskonvention, nemlig dens artikel 10. Jeg kan i øvrigt tilføje, at en afbrænding af det danske flag under vis-

se omstændigheder jo ville kunne være noget, der var strafbart, bl.a. efter § 3 i det, der hedder ordensbekendtgørelsen.

Kl. 13:26

Efter denne bestemmelse må slagsmål, skrigen, råben eller anden støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende optræden ikke finde sted, hvis denne adfærd konkret er egnet til at forstyrre den offentlige orden, som det hedder. Endvidere er det efter denne bekendtgørelses § 12 bl.a. forbudt at tænde bål, hvis det kan medføre fare eller ulempe for eksempelvis forbipasserende. Den endelige afgørelse af, om en afbrænding af det danske flag i det konkrete tilfælde udgør en overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, er selvfølgelig noget, der hører under domstolene. I praksis ville en yderligere og generel kriminalisering af det at afbrænde det danske flag navnlig være noget, der tog sigte på de tilfælde, hvor afbrændingen skete som et led i en politisk meningstilkendegivelse.

Så med de begrundelser vil jeg sige, at regeringen ikke kan støtte en sådan yderligere kriminalisering, og at den af de grunde, som jeg har været inde på, selvfølgelig heller ikke kan støtte beslutningsforlaget. Tak for ordet.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 13:24

Tom Behnke (KF):

Tak for ministerens svar. Nu er det jo ikke vores beslutningsforslag, men undervejs i ministerens tale var der alligevel noget, som jeg studsede over, nemlig at ministeren sagde, at den eksisterende lovgivning varetager et udenrigspolitisk hensyn, hvor beslutningsforlaget fra Dansk Folkeparti mere er sådan et indenrigspolitisk anliggende. Og derfor kan man ikke lave denne kobling. Men ministeren var i øvrigt enig i, at det er ubehageligt, når nogen brænder dannebrog af.

Og der er spørgsmålet jo så, om ministerens tale her så alene var en afvisning af Dansk Folkepartis forslag ud fra, at Dannebrog ikke er udenrigspolitik, eller var det i det hele taget en afvisning? For hvis det kun er i forhold til det her med, at der er et skisma mellem udenrigs- og indenrigspolitik, så er spørgsmålet til regeringen jo, om regeringen vil fremsætte et selvstændigt forslag om en selvstændig bestemmelse, der kun handler om Dannebrog, for så er man jo ude over de der spekulationer om det indenrigs- og udenrigspolitiske.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det agter regeringen ikke, og som jeg sagde, kan regeringen ikke støtte den yderligere kriminalisering, som ligger i forslaget her.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:25

Tom Behnke (KF):

Skal jeg forstå det derhen, at det, der så er det væsentlige er, at vi – med et andet ord, som jeg hørte ministeren bruge adskillige gange – har ytringsfrihed her i landet, og at ytringsfrihed betyder, at man må have lov til at afbrænde Dannebrog? Altså, ytringer, er det også at afbrænde Dannebrog? Er det noget, som regeringen vil kæmpe for med henvisning til ytringsfriheden? Er det ytringsfriheden i grundloven, man varetager, ved at give folk lov til at afbrænde Dannebrog? Forstod jeg det rigtigt?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er ingen tvivl om, at ytringsfriheden vægtes meget højt af den her regering. Det gjorde den tidligere VK-regering i øvrigt også, da det selv samme forslag var til behandling. Vi har en meget udstrakt grad af ytringsfrihed i Danmark, og vi mener ikke, at den yderligere kriminalisering, der fra Dansk Folkeparti side lægges op til her, er forenelig med den meget udstrakte grad af ytringsfrihed, vi skal have i Danmark.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren. Så går vi til ordførerrækken. Først giver jeg ordet til Venstres ordfører, hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Det, der foreslås gennemført med det her forslag, er en sidestilling. I dag er det nemlig sådan, at straffeloven straffer den, der forhåner fremmede nationers flag, EU's flag og NATO's flag – måske ikke NATO's flag – men i hvert fald FN's flag, hvorimod det er tilladt at forhåne det danske flag. Og man ønsker altså her en sidestilling med Dannebrog. Indledningsvis må jeg sige, at jeg aldrig har været bekendt med denne forskel, men det er klart, at ved en nærlæsning af straffeloven fremgår det ganske tydeligt, at det forholder sig sådan, som forslagsstilleren siger.

En ting er min manglende viden på området, men noget andet er, at jeg nu heller ikke har konstateret, at der skulle have været noget særligt behov for en ændring af bestemmelsen.

På den anden side må jeg sige, at en sidestilling af Dannebrog med andre udenlandske flag umiddelbart virker ganske logisk. Jeg har lidt svært ved at forstå justitsministerens tekniske fremstilling om de udenrigspolitiske hensyn bag reglen, men jeg har forståelse for det, ministeren også sagde omkring ytringsfriheden. Dybest set må man jo sige, at folk jo har mange forskellige måder at ytre sig på, og et eller andet sted vil det jo ikke genere min opfattelse af ytringsfriheden, hvis folk udtrykte sig kritisk over for Syrien og andre stater på den måde, vi skitserer her i dag. Så umiddelbart tror jeg, det har lidt at gøre med forståelsen af ytringsfriheden.

På den anden side må vi sige, at den variant, som vi har i straffeloven i dag, jo ikke er optimal. De færreste har jo på nogen måde forståelse for, at det skulle være strafbart at afbrænde andre nationers flag og strafrit at afbrænde Dannebrog.

Så i Venstre har vi for så vidt fuld forståelse for en sidestilling. Vi har også forståelse for intentionerne bag forslaget, og vi går positivt ind i udvalgsarbejdet. Jeg vil meget gerne have afdækket behovet for egentlig ændring, altså hvor stort problemet egentlig har været.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstre ordfører. Så går vi straks til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak formand. Som det allerede er fremgået, ønsker Dansk Folkeparti med det her lovforslag, at offentlig forhånelse af Danmark og det

danske flag skal straffes på samme måde, som forhånelser af fremmede stater og deres flag straffes.

Det kommer næppe som en overraskelse, at Socialdemokraterne ikke kan støtte lovforslaget. Justitsministeren har jo redegjort for forskellige aspekter af den her sag, men lad mig begynde med at sige, at helt grundlæggende har vi det i Socialdemokratiet sådan, at det her med at brænde Dannebrog af eller forhåne Danmark og det, der i øvrigt er dansk, bryder vi os overhovedet slet ikke om. Det er sådan i virkeligheden bare en af mange ytringer, som vi slet ikke bryder os om overhovedet.

Men alt det, som vi ikke bryder os om, skal jo ikke nødvendigvis være omfattet af straffeloven. Det, vi ikke bryder os om, må vi argumentere imod. Skal danskerne have lov til at trampe på nogle danske symboler på en måde, som jeg er uenig i? Ja uanset, at jeg ikke bryder mig om det, så synes jeg faktisk, at det skal være lovligt. Også selv om jeg er uenig i den måde, de ytrer sig på, og også selv om jeg er uenig i det, de ytrer.

Så kan man sige, at det dog var en meget vidtgående opfattelse af ytringsfrihed, at man sådan skal kunne ytre alt muligt. Ja, men for mig er det faktisk en dansk værdi, at vi har en meget vidtgående ytringsfrihed.

Kl. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:30

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstår ikke, hvordan man fra hr. Ole Hækkerups side kan nå frem til, at det er en særlig dansk værdi, at nogle forhåner Dannebrog. Det synes jeg da er en interessant konklusion, som jeg på ingen måde er enig i. Men jeg kan ikke forstå det. Man siger, at det er en ytringsfrihed og rettighed at forhåne Dannebrog. Hvorfor mener man så, at ytringsfrihed – hvis man tager det udgangspunkt, som ordføreren tager – skal begrænses i forhold til andre nationers flag? Hvorfor er det ikke o.k. der, men det er o.k. i forhold til Dannebrog set med Socialdemokratiets øjne? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Ole Hækkerup (S):

Det er, fordi at for mig berører Dannebrog noget, der handler om vores følelser, om det at være dansk. Hvis vi tager andre landes flag, så berører det deres følelser omkring det at være britisk eller amerikansk eller svensk for den sags skyld. Og jeg synes, det er vores ret selv at bestemme og vurdere, hvordan man skal have det med det at være dansk, men det er ikke nødvendigvis automatisk vores ret at blande os i, hvordan andre skal have det med at være britisk eller amerikansk eller svensk for den sags skyld. Derfor synes jeg, at der er forskel på vores eget flag og på andres flag. For med vores eget flag er det os, der har følelser i klemme, og med de andre landes flag, er det nok så meget deres følelser.

Så kan man jo diskutere, hvordan vi skal have det med vores eget flag. Jeg synes, det er forfærdeligt, når jeg ser nogle brænde Dannebrog af, hvad enten det er her eller i øvrigt andre steder i verden. Men på spørgsmålet om, hvorvidt jeg synes, at man skal forbyde det i Danmark, siger jeg, at det med, at vi generelt har en meget vidtgående ytringsfrihed i Danmark, når man sammenligner med andre europæiske lande, er jeg grundlæggende tilhænger af, for det synes jeg er noget af det, der karakteriserer Danmark som land. Og det vil jeg gerne holde fast i.

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Martin Henriksen.

Kl. 13:32

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er helt fantastisk, at ordføreren kan stå og sige, at danskheden er så rummelig, at den indebærer, at man kan forhåne Dannebrog. Jeg synes, at der vel et eller andet sted er grænser for, hvor rummelige tingene skal være. Og kan hr. Ole Hækkerup slet ikke forstå, at der er en kortslutning i argumentationen, når man siger, at vi går rigtig, rigtig meget op i, at man ikke håner andre nationers flag – vi går så meget op i det, at vi gør det strafbart i dansk lovgivning – men i forhold til vores eget folk, i forhold til Dannebrog, vores eget flag, går vi ikke lige så meget op i det? Der er det en særlig dansk værdi, at man har mulighed for at håne Dannebrog. Kan ordføreren ikke se, at et eller andet sted halter argumentationen gevaldigt?

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 13:32

Ole Hækkerup (S):

Nej, tværtimod. Jeg synes faktisk lige præcis, at det er opgaven her som så mange andre gange, når der er ytringer eller måder, folk ved handlinger udtrykker sig på, som jeg er uenig i. Det er både med henblik på den måde, de har valgt at udtrykke sig på, og det, de prøver at ytre. Der er masser af synspunkter, jeg er uenig i. Masser og masser af synspunkter. Jeg kan finde masser af politiske og religiøse ekstremister osv., jeg er grundlæggende uenig med. Men en del af opgaven her er jo at forsøge at bekæmpe dem med ord og argumenter. Vi kan ikke gøre alt det strafbart, som vi ikke bryder os om. Det er det, der i virkeligheden er min banale pointe. Og så synes jeg, der er den væsentlige skelnen, og den synes jeg andre lande også burde lægge sig i selen for, nemlig at man har følelser bundet op på sine egne symboler. Og jeg har også følelser bundet op på vores flag. Derfor har jeg en anden ret til at regulere det, end andre lande har. Fuldstændig tilsvarende anerkender jeg, at andre lande har ret til at regulere, hvordan deres flag skal behandles, uden at jeg nødvendigvis blander mig i det. Den sondring synes jeg er væsentlig.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så giver jeg ordet til den radikale ordfører, fru Zenia Stampe.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Et sundt demokrati er jo kendetegnet ved en udstrakt grad af ytringsfrihed. Ytringsfrihed er en forudsætning for fri information, det er en forudsætning for fri holdningsudveksling, og dermed er det også en forudsætning for den frie meningsdannelse. Hvis man skal sige, hvad demokrati er i sin essens, må man sige, at det jo er den frie meningsdannelses styreform. Men selv i et demokrati gælder der undtagelser – få undtagelser, men nødvendige undtagelser. Det gælder f.eks., når ytringsfriheden bringer nationens sikkerhed i fare. Det er derfor, vi har et forbud mod at forhåne fremmede nationers flag. Det gælder også, når ytringsfriheden bringer enkelte individers sikkerhed i fare. Det er grunden til, at det er forbudt at fremsætte løgne eller truende og nedværdigende udtalelser om andre.

Hvad angår det konkrete forslag, vil jeg slet ikke lægge skjul på, at jeg synes, at det er både plat og hensynsløst at forhåne eller brænde Dannebrog, men det er hverken en trussel mod rigets sikkerhed eller den enkeltes sikkerhed, og derfor mener vi, at det er et fuldstændig unødvendigt indgreb i ytringsfriheden, især da det handler om kritik af nationen eller et af nationens stærkeste symboler. For det er jo netop adgangen til at kritisere, der er den sande lakmusprøve for både demokratiet og nationens styrke, og det er jo lige præcis her, hvor de ufuldstændige demokratier og de truede nationer fejler. Det er den kritik, man ikke tillader i de lande, vi normalt ikke vil sammenligne os med. Men i Danmark er vi civiliserede. Vi går ikke amok, når vi ser nogle brænde det danske flag. Vi ryster på hovedet og synes, at det er en dårlig måde at bruge sin ytringsfrihed på, men vi værner om ytringsfriheden, for det kan vi godt rumme.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:36

Martin Henriksen (DF):

Nu har jeg et par gange hørt argumentet, at grunden til, at man vil kriminalisere det i forhold til andre nationers flag, FN-flaget og EU-flaget, er, at det er i Danmarks interesse, og at det skader Danmark, hvis det sker, men mener Det Radikale Venstre, at hvis der er nogen i de danske gader, der afbrænder FN-flaget eller EU-flaget, vil det på en eller anden måde true den danske nation? Det mener Det Radikale Venstre vel ikke i fuld alvor; at det altså skulle true den danske nation, at der blev brændt et EU-flag af hernede. Sådan forholder det sig selvfølgelig ikke. Jeg er helt enig i, at det er kriminaliseret, men jeg forstår bare ikke, hvorfor man sonderer imellem, at hvis det går ud over et EU- eller FN-flag, skal det kunne straffes, men hvis det er Dannebrog, skal der ikke ske noget som helst. Det giver ikke nogen mening.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:37

Zenia Stampe (RV):

Jeg tror bestemt ikke, at man kan udelukke, at det ville være en trussel mod Danmark. Man kunne bare forestille sig, hvis alle grækerne gik på gaden nu og afbrændte det europæiske flag. Det kunne måske godt på en eller en måde true grækernes sikkerhed eller i hvert fald deres position i det europæiske samarbejde. Men det her er jo selvfølgelig rent hypotetisk.

Det, der bare er sagen, er, at vi ikke kan pålægge andre nationer, hvordan de skal reagere på, at vi gør grin med deres symboler. Men vi kan have en ambition om, at vi selv reagerer civiliseret, når det er vores egne symboler, der er på spil. Når vi tillader afbrænding af det danske flag eller en forhånelse af det danske flag og de danske symboler, er det jo, fordi vi er så stærke i vores tro på danskheden, at det kan vi godt rumme.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:37

Martin Henriksen (DF):

Men i et civiliseret samfund må man vil tilstræbe at regulere det. Når nogen opfører sig uciviliseret og f.eks. render rundt og tramper på andre nationers flag, på vores eget flag, brænder andre nationers flag

af eller brænder vores flag af, er det jo en uciviliserede opførsel, og den adfærd må vi jo forsøge at gå ind og regulere. Der har vi så i forhold til FN-flaget, EU-flaget, det amerikanske flag og alle mulige andre flag valgt at sige, at vi regulerer det ved, at hvis man gør det, kan det indebære, at man får en bøde eller en straf.

Der er jo stadig væk ikke kommet nogen gode argumenter for, hvorfor man lige præcis skal undtage det danske flag, for der er jo ingen, der tror på det argument, der indtil videre har været fremført, nemlig at hvis der er en eller en anden, der brænder et FN-flag af et eller andet sted i København, eller hvor det nu kan være, skulle det true den danske nation. Det gør det jo ikke. Derfor er det jo et spørgsmål om, at man siger, at det er o.k. at brænde Dannebrog af og håne Dannebrog, men at det ikke er o.k. at gøre det mod andres flag. Der beder vi jo bare om fra Dansk Folkepartis side, at de sidestilles, og at Dannebrog som minimum er lige så meget værd som alle mulige andre nationers flag.

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Zenia Stampe (RV):

Nu kan vi jo heller ikke lovgive om civiliseret opførsel. Vi kan godt blive enige om, at det som udtryksform er uciviliseret at brænde et flag, men det er ikke nogen trussel mod nogen. Det er derimod uciviliseret, hvis det, at man afbrænder et flag eller lignende, betyder, at man begynder at true andre. Men vi tror bare på, at der er danskerne trods alt så civiliserede, at vi ikke reagerer voldeligt, fordi der er nogen, der optræder uciviliseret og brænder vores flag, gudske lov. Derfor behøver vi ikke det her forbud. Vi kan godt finde ud af som helt almindelige borgere at ryste på hovedet og sige: Det var da en plat måde at udtrykke sig på; det vil vi venligst frabede os. Det er noget, vi hver især har ansvaret for. Det er ikke noget, vi behøver Folketinget til at blande sig i.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så går vi til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 13:39

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Da fru Karina Lorentzen Dehnhardt er forhindret i at holde sin tale, gør jeg det.

Jeg vil starte med at undre mig. Jeg undrer mig over Venstre og Konservative, som jo havde regeringsmagten, og havde justitsministerposten – det var i hvert fald De Konservative, der havde den – tilbage i 2006. Jeg er helt sikker på, at hvis vi slår op i det forløb, der var i Folketingssalen dengang, er den nuværende justitsministers og den daværende justitsministers tale identiske, fordi vi jo ved eller burde vide, at det, der er centralt, når man kriminaliserer afbrænding af udenlandske flag, er hensynet til vores eget lands ve og vel, når vi i udlandet.

Sagen er jo den, at man i virkeligheden uforvarende kan placere den danske regering og den danske udenrigsminister i en ubehagelig situation, hvis der er nogle, der har afbrændt et flag. Sådan er det. Det er jo ikke for sjov, at vi har haft de her bestemmelser i den danske straffelov i rigtig, rigtig mange år. Jeg vil tro, at det er helt tilbage fra dengang, den danske straffelov blev lavet. At man så fra Konservatives side og fra Venstres side ikke kan se forskellen på at afbrænde udenlandske flag og et dansk flag, undrer mig, fordi vi har jo selv, som fru Zenia Stampe sagde så tydeligt, kompetencen til at vurdere, om det her er af en sådan karakter, at det er – hvad var det,

justitsministeren sagde? – ordensbekendtgørelsen, man skal have fat i eller noget andet.

Har vi ikke kompetencen til at tage den debat med mennesker, der finder på noget så fuldstændig åndssvagt som at brænde vores flag? Hvor mange her i salen tror, at det vil fremme ens argumentationsteknik, hvis man brænder flaget? Man holder op med at høre på sådan nogle mennesker, når de ikke kan tænke sig om og begynde at tale i stedet for at brænde vores flag. Det gør man bare ikke. Så er den ikke længere. Men det er en del af den danske opfattelse af ytringsfriheden, så derfor vil jeg sige til Venstre og Konservative, at jeg synes, at de skal prøve at se, hvad det var, der var debattermaet tilbage i 2006 og genoverveje deres positive indstilling.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så går vi videre i ordførerlisten. Det er hr. Leif Mikkelsen, ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Liberal Alliances retsordfører, hr. Simon Emil Ammitz-bøll, har ikke mulighed for at holde ordførertale i dag, og derfor gør jeg det så.

Ytringsfriheden er afgørende for os, og selv om vi sagtens kan forstå, at det på nogen kan virke stødende eller fornærmende, at Dannebrog bliver trampet på eller brændt, er det helt afgørende for et land som Danmark, hvor ytringsfriheden i øvrigt er skrevet ind i vores grundlov, at folk kan ytre sig kritisk, uanset hvordan kritikken kommer til udtryk, også selv om kritikken udtrykkes gennem afbrænding af Dannebrog eller ved anden offentlig forhånelse, og uanset at det er ubehageligt at se på, og at vi ikke bryder os om det.

Med dette beslutningsforslag lægger forslagsstillerne op til at sidestille Dannebrog med andre nationer og deres flag i straffelovens § 110 e. Dansk Folkeparti burde vide, at det ikke giver mening, fordi der er tale om to helt forskellige problemstillinger. Når straffeloven i dag forbyder offentlig forhånelse af en fremmed nation eller dens symboler, herunder flaget, er det af udenrigspolitiske årsager. Vi er nødt til at beskytte den danske stats interesser i forhold til udlandet og undgå at komme i konflikt med andre lande.

At sidestille Dannebrog med andre nationers flag i straffeloven har intet som helst udenrigspolitisk formål og vil udelukkende være for særskilt at beskytte Dannebrog på bekostning af ytringsfriheden. Det kan godt være, at en forhånelse af Dannebrog krænker Dansk Folkepartis følelser, men Muhammedtegningerne krænker jo også andre menneskers følelser. Hvis jeg husker rigtigt, holdt Dansk Folkeparti sig ikke tilbage med at kræve ytringsfrihed dengang. Ytringsfriheden kan altså ikke gradbøjes, og den skal gælde for alle.

Liberal Alliance vil derfor på ingen måde lægge stemmer til et forslag, der ud over at indskrænke ytringsfriheden samtidig kriminaliserer bestemte meningsstilkendegivelser. Af ovenstående grunde stemmer vi altså nej til forslaget. Tak.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så går vi til den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra konservativ side af den opfattelse, at der her er tale om et relevant beslutningsforslag. Det er et beslutningsforslag, som vi ser positivt på. Vi har godt været opmærksomme på den debat, der også tidligere har været i dag under behandlingen af det her beslutnings-

forslag, nemlig debatten om, hvorfor vi beskytter andre landes flag og ikke Dannebrog. Det er jo et rent udenrigspolitisk anliggende. Vi gør det for at undgå, at der opstår krise, ufred og måske endda krig, ved at man her i landet afbrænder andre landes flag. Vi er helt med på, at bestemmelsen er beregnet på det og dækker over det.

Lige så krænkende, det kan være for andre landes borgere at sidde og se på, at man afbrænder deres flag i Danmark, lige så krænkende er det for mig at se at se på, at Dannebrog bliver brændt af. Så det er muligt, at det ikke skal stå i den samme paragraf, men vi har fra konservativ side den opfattelse, at det bør være lige så strafbart at afbrænde andre landes flag som at afbrænde det danske flag, for krænkelsen er den samme. Måske er den endda større, måske.

Men i hvert fald er det krænkende, og jeg kan se slet, slet ikke se, at det har noget at gøre med ytringsfrihed. Enhver er velkommen til at sige alle de grimme ting om Danmark, man har lyst til. Man kan da sige alt muligt, man er utilfreds med, om Danmark. Det er man da velkommen til. Man har da fuldstændig ytringsfrihed. Men at afbrænde et lands flag er nedværdigende, det er krænkende. Det er man jo nødt til at forholde sig til og være enig i, for hvis ikke vi betragter det som værende krænkende, hvorfor har vi så bestemmelsen om, at man ikke må afbrænde andre landes flag? Grunden til, at vi har den bestemmelse, er netop, at vi ikke skal krænke andre nationer. Man må end ikke krænke FN eller EU ved at afbrænde deres flag. Så når man nu har den opfattelse, at det er krænkende at afbrænde et flag, er det selvfølgelig også krænkende at afbrænde Dannebrog. Derfor skal det være strafbart at afbrænde Dannebrog.

Om det skal være i den samme bestemmelse eller et andet sted i straffeloven, fred være med det. Det finder vi nok ud af. Men i princippet er vi enige i det beslutningsforslag, der her er fremsat. Det er krænkende at se på, at nogen afbrænder Dannebrog. Det har aldrig tidligere været nødvendigt overhovedet at forholde sig til det, men det er det blevet, desværre.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så har Enhedslistens ordfører, hr. Christian Juhl, bedt om et indlæg.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Undskyld forvirringen, men det er fru Pernille Skipper, der er ordfører på det her forslag, og jeg har lovet at meddele, at hun ikke kunne være til stede, og at Enhedslisten stemmer imod forslaget. Så tror jeg, at alle formaliteter er på plads.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:48

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Først vil jeg selvfølgelig kvittere for, at Venstre og også De Konservative var meget positive over for vores beslutningsforslag – især De Konservative. Det er vi selvfølgelig glade for i Dansk Folkeparti. Jeg forstår ikke, at andre partier i Folketinget har den opfattelse, at vi skal slå ned på, hvis man håner, hvis man krænker andre nationers flag, men med Dannebrog skal vi ikke foretage os noget som helst. Det synes jeg er en kortslutning, og jeg synes også generelt, at argumentationen halter gevaldigt. Det er fremme i debatten, at hvis andre nationers flag, herunder FN- eller EU-flaget, bliver brændt eller trådt på ude på de danske gader og stræder, er det et problem, et stort problem for Danmark. Jeg tror såmænd nok, at den

danske nation overlevede, hvis det var, at der var nogle, der opførte sig ukorrekt i forhold til EU-flaget eller FN-flaget. Det skulle nok gå. Jeg synes ikke, at man skal gøre det, men det skulle såmænd nok gå.

Jeg synes, vi skal holde fast i, at hvis man er borger i Danmark og man ønsker at drage nytte af de ting, som vi har i Danmark, f.eks. det danske velfærdssamfund, må det også indebære, at man knytter bånd til Danmark, man knytter bånd til den danske kultur, og at man også knytter bånd til Dannebrog, og at man også er loyal i forhold til de nationale symboler, som vi nu engang har i Danmark. Det er jo klart, at hvis man brænder Dannebrog ude på gader og stræder, eller hvis man tramper på Dannebrog, så er man jo ikke loyal i forhold til det, som Danmark står for.

Jeg synes, at man stille og roligt skal gå i gang med et arbejde i udvalget eller i Justitsministeriet, hvor man kigger på, hvilken paragraf man skal proppe det ind i – eller man skal lave en ny paragraf – hvor det selvfølgelig bliver strafbart, hvis man forhåner Dannebrog, ligesom det bliver strafbart, hvis man forhåner andre nationers flag.

Vi skal jo ikke så forfærdelig langt tilbage; så sent som i januar 2010 brændte ca. 3.000 fortrinsvis palæstinensiske demonstranter Dannebrog af, og under en demonstration den 6. juli 2005 uden for den amerikanske ambassade foretog en gruppe maskerede autonome demonstranter afbrænding af amerikanske og danske flag samt afbrænding af en dukke, der forestillede den amerikanske præsident. I forbindelse med urolighederne udtalte en talsmand for Københavns Politi følgende, og jeg citerer:

»Vi ved godt, at mange var maskeret på et tidspunkt i demonstrationen. Vores indsatsleder vurderede meget fornuftigt, at det kunne de få lov til, medmindre maskeringen blev brugt til at dække over ulovligheder. I givet fald gribes der ind. Med hensyn til flagafbrænding er det i Danmark lovligt at brænde vores eget flag af, men ikke udenlandske.«

Det blev sagt til Jyllands-Posten den 6. juli 2005 og blev bekræftet ved debatten i dag og også i et svar fra justitsministeren til Dansk Folkeparti i Folketinget.

Dansk Folkeparti foreslår i al sin enkelthed, at man beskytter Dannebrog. Det kan ikke være rigtigt, at vi i dansk lovgivning beskytter udenlandske flag, mens det er gratis at brænde det danske flag af. Efter forslaget sidestilles forhånelse af Danmark og Dannebrog i strafferetlig henseende med forhånelse af andre nationer og deres flag eller deres nationalitetsmærker. Det burde ikke være den store kunst at kunne stemme for sådan et beslutningsforslag.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for ofre for kriminalitet.

Af Peter Skaarup (DF) og Tom Behnke (KF) m.fl.
(Fremsættelse 15.05.2012).

Kl. 13:51

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren har ordet.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Med beslutningsforslaget pålægges regeringen snarest at fremsætte lovforslag og, som det hedder, foretage de nødvendige administrative ændringer, der styrker indsatsen i forhold til ofre for kriminalitet. Det skal bl.a. ske ved at sikre psykologhjælp og hurtig erstatning til ofre for kriminalitet ved at etablere en offerfond, ved at etablere separate venturum for vidner i retsbygningerne og ved at støtte offerorganisationerne yderligere.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg ligesom forslagsstillerne er og har været meget berørt over Marlene Duus' historie. Det tror jeg at vi alle er. Der er ingen tvivl om, at hun har været udsat for en ganske forfærdelig forbrydelse, som har haft store omkostninger for hende, og hun fortjener – og det mener jeg faktisk – meget stor ros for at stå frem i offentligheden med sin historie. Det er jo i øvrigt en historie, som har understreget det vigtige og også aktuelle i regeringens målsætning om, at ofre for forbrydelser skal hjælpes bedre.

Når det er sagt, må jeg altså også sige, at jeg er noget forundret over forslaget, som nu foreligger fra Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. I et helt årti har retspolitikken i Danmark manglet nytænkning, og man kan spørge sig selv, hvorfor de initiativer, som forslagsstillerne nu peger på, ikke er blevet gennemført under den tidligere regering. I den nuværende regering arbejder vi fokuseret på et udspil om, hvordan målsætningen om at hjælpe ofre bedre også kan omsættes i konkrete initiativer.

Hvis jeg skal knytte et par kommentarer til nogle af de konkrete tiltag, som forslagsstillerne har fremlagt, kan jeg starte med at vende mig mod den del af forslaget, der handler om initiativer vedrørende erstatninger til ofre for forbrydelser. Efter beslutningsforslaget skal en person, som har lidt en personskafe forvoldt ved en overtrædelse af straffeloven, have et retskrav på, at sagsbehandlingen i en eventuel erstatnings- eller godtgørelsessag som hovedregel ikke må overstige 3 måneder. I de tilfælde, hvor sagen ikke kan afgøres inden for 3 måneder, skal der efter forslaget udbetales et acontobeløb til offeret. Jeg vil godt minde om, at offerets krav på erstatning i første omgang er over for gerningsmanden, men i det omfang, skaden ikke godtgøres af gerningsmanden eller en forsikring eller lignende, yder staten som bekendt efter offererstatningsloven erstatning og godtgørelse til personer, der har været udsat for en overtrædelse af bl.a. straffeloven. Afgørelser efter loven træffes jo af Erstatningsnævnet.

Dertil vil jeg først sige, at det som udgangspunkt – som forslagsstillerne jo også peger på – er sådan, at en sag først indsendes til nævnet, når den er afsluttet hos politiet, anklagemyndigheden og domstolene. Når det er sagt, ja, så er det jo faktisk allerede i dag muligt at indsende erstatningssagen til nævnet, inden den er færdigbehandlet. Det kan ske, hvis forholdene taler for det, og det kan eksempelvis være tilfældet, hvor offeret har et alvorligt og også akut erstatningsbehov. Erstatningsnævnet har altså allerede mulighed for at dække bl.a. behandlingsudgifter, selv om sagen ikke er endeligt afsluttet.

Når det dernæst gælder spørgsmålet om sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet, henviser forslagsstillerne selv til besvarelsen af spørgsmål 510 fra Folketingets Retsudvalg, som bl.a. indeholder en redegørelse fra Erstatningsnævnet om lige nøjagtig det her spørgsmål. Som det fremgår af svaret, har nævnet stort fokus på, at ansøgninger om erstatninger behandles så hurtigt som muligt. Det er samlet set min opfattelse, at de nuværende regler giver mulighed for en både smidig og saglig sagsbehandling. Der kan også være sager, der er vanskelige og tidskrævende, det tror jeg vi alle ved, men som jeg har redegjort for, er det allerede i dag muligt, f.eks. gennem acontoubetalinger, at afbøde eventuelle uheldige konsekvenser heraf.

Jeg vil også tilføje, at Erstatningsnævnet i den nævnte retsudvalgsbesvarelse har fremlagt en række oplysninger om nævnets sagsbehandlingstid, ligesom nævnet generelt har redegjort for sin sagsbehandlingstid. Jeg synes, at tallene for nævnets sagsbehandlingstid ser fornuftige ud, og jeg må egentlig også forstå bemærkningerne til beslutningsforslag sådan, at forslagsstillerne heller ikke er utilfredse med nævnets redegørelse.

Jeg tror, at man skal passe på med at indføre rigide regler for, hvordan myndighederne skal tilrettelægge deres sagsbehandlingstid. Det gælder især, hvis der ikke kan peges på særlige forhold, som specifikt kræver, at der f.eks. indføres ultimative tidsfrister.

Kl. 13:56

Anden del af beslutningsforslaget vedrører mulighederne for at adskille offer fra gerningsmand ved hjælp af separate venterum i retterne. Her vil jeg bare sige – og det tror jeg forslagsstillerne er ganske udmærket klar over – at Domstolsstyrelsen i forbindelse med de renoveringer og nybygninger af retsbygningerne, som finder sted i øjeblikket, allerede er meget opmærksom på behovet for at etablere separate venterum for bange vidner. I forbindelse med domstolsreformen har hovedparten af de nye retskredse fået eller vil få nybyggede og i øvrigt gennemrenoverede lokaler, og Domstolsstyrelsen har oplyst, at alle berørte retsbygninger indrettes med særlige venterum for bange vidner.

Herudover må jeg om beslutningsforslaget bare sige, som jeg også gjorde før, at jeg er oprigtig forundret over at se Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremlægge en række forslag, som partierne, hvis jeg husker rigtigt, var imod, da de var en del af flertallet her i Folketinget. Jeg er nok særlig forundret over forslaget om, at der etableres en offerfond efter svensk forbillede. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti fremsatte jo tilbage i 2009 forslag om oprettelse af netop en sådan fond. Hvorfor blev det egentlig ikke gennemført under den tidligere regering? Og hvorfor har Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti nu skiftet mening? Det kan man diskutere længe, men jeg synes, det er relevant i den her sammenhæng.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at det ikke er nogen hemmelighed, at vi mener, at retspolitikken i et årti har manglet nytænkning, og i forlængelse heraf har regeringen, som jeg også nævnte i starten, sat sig som mål, at ofre for forbrydelser skal hjælpes bedre – om ikke andet kan jeg da så være glad for, at forslagsstillerne også er kommet frem til den erkendelse nu, og jeg vil meget snart fremlægge mit udspil til en styrket indsats over for ofre for forbrydelser, et udspil, som vil gøre mere for ofre. Jeg håber så, at forslagsstillerne mener det alvorligt, når de tilsyneladende er blevet opmærksomme på, at ofre bør hjælpes bedre, end de bliver nu.

På den baggrund kan regeringen som sagt ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Den første er fra hr. Tom Behnke.

Kl. 13:59

Tom Behnke (KF):

Jeg vil starte med at bekræfte, at vi tidligere har været imod oprettelse af en offerfond, men det, der jo typisk og ofte sker i den politiske debat, er, at man bliver ved med at diskutere det og får gode argumenter både for og imod, og her har der været en række argumenter for, der har overbevist os om, at det er en rigtig måde at gøre det på, og med Sverige som forbillede tænker vi, det er måden at gøre det på. Det er mere for lige at kvittere for den. Men så synes jeg, ministeren brugte al sin taletid på at sige noget om, hvorfor Konservative og Dansk Folkeparti ikke har gjort noget, mens de havde magten til at gøre det, og at der jo ingenting er sket i 10 år. Der må jeg nok lige stille ministeren et spørgsmål: Er det ikke korrekt, at i de 10 år styrkede man ofrenes stilling både under og efter retssagerne; at man oprettede kontaktperson i politiet; at man sørgede for, at ofre får oplysning ved løsladelse af gerningsmanden, altså når han skal ud af fængslet; at vi har sørget for, at der er bistandsadvokat til offer og til efterladte for voldsforbrydelser og drab m.v.; at indretning af retssale ligger som en del af domstolsreformen; at vi har skærpet straffene for personfarlig kriminalitet netop for at varetage retsfølelsen og retsbevidstheden i forhold til ofre; at vi har indført konfliktmægling, for at parterne kan få tingene lagt bag sig; at vi har indført offerrådgivning og sat penge af til det; at vi har oprettet og givet penge til hjælp til voldsofre? Jeg kunne nævne mange andre ting. Så det der med, at der ingenting er sket i 10 år, er vist ikke helt rigtigt.

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Men det kan ikke nås inden for 1 minut. Ministeren.

Kl. 14:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg skal gøre mit bedste, formand. Jeg skal blot konstatere, at det, jeg rent faktisk sagde, var, at retspolitikken havde manglet nytænkning de sidste 10 år, og det er det, som er grundlaget for den her regerings retspolitik, som man vil se, hvis man læser regeringsgrundlaget. Men så vil jeg bare rose hr. Tom Behnke og Det Konservative Folkeparti for nu rent faktisk at støtte det, som man altså var imod, da man selv sad i regering. Det er vi selvfølgelig tilfredse med, og vi håber som sagt på bred støtte til de initiativer, som regeringen er på vej med. For vi mener, som vi gjorde før valget, da vi fremsatte beslutningsforslagene her i Folketinget, og som den tidligere regering stemte imod, at der er behov for, at ofre får bedre hjælp, og der vil komme initiativer, som vil udmønte regeringsgrundlaget.

Så synes jeg, at hr. Tom Behnke bare rammer hovedet på sømmet, når han selv nævner indretning af retterne. Det er jo rigtigt, at vi med domstolsreformen har aftalt, at man, når det handler om indretning af retterne i fremtiden, jo bl.a. skal se på de her venterum. Men det sker allerede, og det er også derfor, jeg ikke rigtig forstår, at det står i det beslutningsforslag, som De Konservative nu fremsætter.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tom Behnke.

Kl. 14:01

Tom Behnke (KF):

Grunden til, at det står der, er, at vi er lidt utålmodige med hele domstolsreformens implementering, og derfor er vores forslag, at man midlertidigt sætter nogle skillevægge op, så det her kan lade sig gøre allerede nu og ikke venter, til man får råd til de fuldstændige ombygninger i de danske domstole, som jo ligger lidt ude i fremtiden. Ministeren efterlyser så nytænkning. Det, ministeren sagde, var, at der ikke har været noget nytænkning i 10 år. Jo, den borgerlige regering

tiltrådte i 2001, og der skiftede man kurs fra en slap og slatten retspolitik til en stram og konsekvent retspolitik. Det var et markant skifte, der skete dengang, og man gik ind og sagde, at der skal være fuldstændig proportionalitet i forhold til personfarlig kriminalitet og økonomisk kriminalitet. Før i tiden straffede man økonomisk kriminalitet meget, meget hårdere end personfarlig kriminalitet, og vi har trods alt brugt 10 år på at lave næsten 70 opstramninger og skærpselser – Socialdemokratiet har i øvrigt støttet dem alle sammen, som jeg husker det. Vi har nemlig skærpet straffene i forhold til personfarlig kriminalitet, for vi vil ikke finde os i det. Det var dog trods alt noget af en nytænkning, samtidig med at vi også lavede alt omkring det forebyggende, det præventive arbejde, lavede en historisk stor ungdomspakke, hvor vi satte 700 mio. kr. af til forebyggende arbejde over for børn og unge. Så nytænkning var der vist i den grad, og der var også behov for det.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg må bare konstatere, at der åbenbart ikke var mere nytænkning, end at man stemte imod, da Socialdemokraterne og SF i, jeg tror, det var i 2008 eller 2009, fremsatte forslag om en offerfond. Men det er da fint, at man nu har ændret synspunkt og er klar til at arbejde for det. Vi ser bare frem til at fortsætte det brede samarbejde, for det tror vi er vigtigt at fortsætte, fordi det er vigtigt, at ofrene som sagt får en hjælpende hånd.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Jørn Dohrmann (DF):

Vi må jo konstatere, at hver gang vi har haft den her debat, har der været en masse folk, der gerne vil sige til os politikere, at man skal tage mere hensyn til ofrene. Og justitsministeren indrømmer nu åbenbart også, at det sådan set bare var retorik, man brugte i 2008, da man selv fremsatte forslaget om en offerfond. For nu kan man ikke støtte det. Det, som man selv fremsatte i 2008, kan man ikke støtte i dag.

Er det ikke lidt mærkeligt, lidt populistisk, at man på den måde vil slå mønt på, at der er nogle, der er blevet taget som gidsel i de her sager? Vi kender jo alle sammen Marlene Duus-sagen, som har kørt i mange år, og som ikke er afsluttet, og som man f.eks. ikke har fået sat erstatningskroner på. Er det ikke bare, fordi justitsministeren sådan set tager mere hensyn til overfaldsmanden, end man tager til offeret i den her sag og i så mange andre sager?

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det lød til at være sådan et traditionelt kampretorisk skrift, der blev læst op fra Dansk Folkepartis side. Det, jeg stod heroppe og sagde, var faktisk ment som en ros til De Konservative. Jeg vil også gerne rose Dansk Folkeparti og temmelig sikkert også Venstre, som vil sige noget inden så længe, for, at man nu har skiftet holdning, i forhold til at ofrene har behov for en håndsrekning.

Der er ikke tale om, at regeringen har skiftet kurs. Det, vi sagde før valget på det her område, mener vi sådan set også efter valget. Vi

er nu der, hvor vi som sagt arbejder med at udmønte regeringsgrundlaget, hvori der bl.a. står, at ofrene skal have en håndsrekning, og vi håber da på, at den nyorientering, der er sket hos det tidligere VKO-flertal, også vil finde udtryk i, at man vil bakke op om de initiativer, regeringen kommer med. Det synes jeg er fint.

Der er ingen tvivl om, at den konkrete sag, der spørges til, har berørt os alle sammen, men det skal jo ikke betyde, at vi bør være uenige om det her, tværtimod. Der kommer et oplæg, og det synes jeg man skal se konstruktivt på. Jeg roser VKO for, at man har skiftet holdning, og det synes jeg er ganske fornuftigt.

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:05

Jørn Dohrmann (DF):

Så er det jo mere ubegribeligt, at man ikke kan støtte det, der er lagt frem her. Man kunne have sagt, at det er noget, vi skal have forhandlet videre om med det samme. I stedet vælger regeringen nu bare at sige: Det her er ikke godt nok; vi vil komme med vores eget. Hvorfor ikke gå ind i en konstruktiv debat og sige: Det her er fantastisk godt; lad os udvide det; hvis ministeren har nogle flere gode ideer, som vi kunne samle sammen, skulle vi da gøre det, i stedet for bare at håbe, som justitsministeren siger her. Det er jo ikke godt nok for dem, det går ud over, de ofre, der skal vente derude.

Man kan igen konstatere, at den retorik, der har været fra ministerens parti, simpelt hen bare går ud på at sige nogle pæne ord, men når det kommer til handling, sker der ikke noget. Hvornår har ministeren tænkt sig at levere noget på det her område? Skal vi vente et halvt år, eller kan vi forvente, at der kommer et initiativ inden for 14 dage?

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:06

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige til hr. Jørn Dohrmann, at årsagen til, at vi ikke kan støtte det her forslag, jo er, at nogle af de elementer, som er nævnt deri, allerede er iværksat i dag. Og det ville jo være sådan lidt underligt at støtte et forslag, som berører nogle elementer, som allerede er iværksat i dag, eksempelvis venterummene til bange vidner. Det er allerede – i øvrigt i den aftale, som både hr. Jørn Dohrmanns eget parti og Venstre og Konservative er med i om domstolsreformen – under udvurdering i dag og har været det igennem flere år. Det er bare ét element. Som jeg nævnte, er spørgsmålet om udbetaling af acontobeløb til ofrene også et element, som allerede eksisterer i dag.

Så på bundlinjen står, at jeg er meget tilfreds med, at VKO-partierne, i hvert fald Konservative og nu Dansk Folkeparti, er vendt på en tallerken, og at man har fået nyt syn på sagen og vigtigheden af, at ofrene skal hjælpes bedre. Det står direkte i regeringsgrundlaget, og som alle andre elementer i regeringsgrundlaget arbejder regeringen selvfølgelig på, at det bliver gjort til virkelighed. Men jeg synes, det er positivt, at der tegner sig en så bred opbakning til regeringens intentioner, som der gør her i dag.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo lidt mærkeligt at høre justitsministeren være så negativ og nærmest bitter i sin ministertale over, at der er nogle partier, der før måske var lidt skeptiske over for nogle ting, som nu er positive over for noget, som dem, der sidder i regering nu, dengang de sad i opposition, var meget begejstret for. Man må undre sig lidt over, hvordan det kan være, at justitsministeren ikke bare omfavner det forslag, som ligger her, og som er ganske udmærket.

Jeg vil bare lige høre justitsministeren endnu en gang, om justitsministeren virkelig mener, at Venstre, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti har stemt imod forslaget om en offerfond hernede i Folketingssalen. Er ministeren helt sikker på, at det er sket? Jeg ved godt, at det, at bl.a. Venstre har stemt imod det gentagne gange, er noget, hr. Ole Hækkerup turnerer med, og ministeren nævnte det vist også i sin tidligere besvarelse, men jeg vil gerne høre ministeren: Har de her forslag været til afstemning i Folketingssalen?

Kl. 14:07

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Den tidligere regering var imod forslaget om en offerfond, og det tror jeg at hr. Karsten Lauritzen har svært ved at løbe fra. Det er fair nok, men jeg er på ingen måde bitter. Det ligger mig faktisk meget, meget fjernt. Jeg er glad hver eneste dag, og jeg bliver endnu mere glad, hver gang jeg hører en, der tidligere har siddet i regering, som har fået ny energi, og som også synes, at det, regeringen laver, rent faktisk er godt.

Derfor synes jeg, at hr. Karsten Lauritzen af hensyn til ofrene skal prøve at slå lidt ind på en anden bane og så prøve at gå konstruktivt ind i det, som regeringen kommer med, hvor vi udmønter det, der står i regeringsgrundlaget om, at ofrene i højere grad skal have en hjælpende hånd. Det er det, regeringen lægger op til, og det står beskrevet, hvad det er for veje, vi går. Det kunne være rigtig godt, hvis vi kunne komme væk fra det, der prægede den her debat under den tidligere regering, hvor bl.a. forslaget om en offerfond var noget, som den tidligere regering vendte sig imod.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karsten Lauritzen.

Kl. 14:10

Karsten Lauritzen (V):

Det, justitsministeren siger nu, er jo sådan set fornuftigt nok, men det var bare ikke det, ministeren sagde i ministertalen. Hvis ministeren ønskede en konstruktiv debat om, hvordan vi forbedrer vilkårene for ofre, så havde ministeren omfavnet det her forslag og sagt: Det indgår i forhandlingerne, lad os lave en bred aftale. Men ministeren afviste det, så der er jo ikke sammenhæng mellem det, ministeren sagde i ordførertalen, og det, ministeren siger nu.

Så bliver jeg nødt til at sige til ministeren, at ministeren sagde noget fra Folketingets talerstol, der ikke var korrekt. Ministeren sagde i sin besvarelse til hr. Tom Behnke, at man havde stemt imod en offerfond i Folketingssalen. Det er rigtigt, at der har været en debat, men ingen af de forslag, der handlede om en offerfond, har været til afstemning i Folketingssalen. Det forslag, der var i samlingen 2008-09, endte med, at der blev nedsat en arbejdsgruppe under Justitsministeriet, der så endte med ikke at anbefale det af en række administrative årsager, men det ændrer ikke ved, at f.eks. Venstres ordfører dengang, hr. Kim Andersen, talte positivt for en offerfond. Så

jeg vil bare lige bede ministeren om at rette den usandhed, ministeren fik sagt tidligere, om, at man rent faktisk stemte imod, for det er ikke rigtigt.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis den tidligere regering havde været tilhænger af en offerfond, tror jeg måske nok, at man havde undladt at nedsætte et embedsmandsudvalg til at se på det, men bare gennemført det og bakket op om den tidligere oppositions forslag. Derfor er den diskussion sådan set ikke så lang, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen. Men som sagt er jeg meget glad for, at der nu blæser nye vinde også i oppositionen, og at man måske nu kommer ind på den konstruktive bane. Nu er der efterhånden også gået 7-8 måneder, siden man kom i opposition, og tiden er ved at være der til, at vi kan få lagt sporene til en ny politik for ofrene.

Når vi ikke agter at støtte det her forslag, hvad handler det så om? Ja, det handler jo bl.a. om, som jeg sagde til hr. Jørn Dohrmann, at der er en række elementer i det her forslag, som der allerede er indført, og derfor giver det ikke nogen mening. Altså, venterummene er under udvikling; de er bygget massevis af steder; man tager hensyn til det i den daglige tilrettelæggelse af domstolenes arbejde, og derfor giver det ikke nogen mening, når det står, som det står. Acontobeløbsordningen er også allerede i dag virkelighed, og derfor giver det heller ikke nogen mening, når det står, sådan som det står. Men lad os nu bevare det gode humør og have fokus på det, det drejer sig om, og sikre, at ofrene rent faktisk i højere grad får en hjælpende hånd, end de fik under den tidligere regering. Det er det, det handler om.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken. Først er det hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 14:12

(Ordfører)**Karsten Lauritzen (V):**

For 3 måneder siden spurgte voldsofferet Malene Duus i en kronik, om hun også vil få en chance til. For 3½ år siden blev hun gennemtævet og kastet ud af vinduet af en voldelig ekskæreste. I dag er han en fri mand, mens hun er invalideret. Derfor spørger hun, om volds-ofre får en chance til.

Malene Duus' historie stiller skarpt på et hul i vores retssystem, et system, hvor ofrene for grove forbrydelser til tider føler, at der bliver taget mindre hensyn til dem end til forbryderne.

I Venstre stiller vi os naturligvis på ofrenes side. Vi har også tidligere været med til at give ofre for grove forbrydelser bedre vilkår og udtrykt os positivt over for tanken om at oprette en offerfond. Derfor ser vi positivt på det nuværende forslag om oprettelse af en sådan fond og også på de øvrige elementer i forslaget.

Sidste år var Venstre med til at vedtage et lovforslag, der gav voldsopfrene bedre vilkår. Lovændringen indebar en ordning for ofre for sædelighedsforbrydelser og vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet. Med lovændringen kan de nu efter anmodning blive underrettet, første gang gerningsmanden får uledsaget udgang, og når gerningsmanden løslades eller eventuelt undviger. Dermed kan vi afhjælpe den psykiske belastning, som det for nogle ofre kan være at leve i uvished om, hvornår gerningsmanden atter er på fri fod. Vi har dog noteret os, at der i forhold til den her del er nogle implementeringsproblemer i Kriminalforsorgen, som vi håber Kriminalforsor-

gen hurtigst muligt får styr på, så loven rent faktisk også gælder ude i virkeligheden og bliver håndhævet på den måde.

Lovændringen indebar desuden også en lempelse i reglerne for at søge om erstatning fra Erstatningsnævnet. Lempelsen bestod i, at fristen for politianmeldelse forlænges fra de nuværende 24 timer til 72 timer, efter at forbrydelsen er sket. Denne frist skal sædvanligvis overholdes, for at offeret kan søge om erstatning. Herudover blev reglerne på området gjort mere gennemsigtige for ofre. Det skete ved udtrykkeligt i offererstatningsloven at anføre, at forældelsesfristen for at få erstatning fra staten først regnes fra det tidspunkt, hvor straffesagen er afsluttet. Så justitsministerens påstand om, at VK-regeringen intet gjorde i 10 år, er ikke korrekt.

I Venstre bifalder vi som sagt tanken om en offerfond. Således har vi også stor sympati for ideen om at lade gerningsmænd være med til at betale for psykologbistand til ofre, en betaling, der vil ske gennem afgiften til fonden.

Der udestår imidlertid en række spørgsmål, som vi ser frem til at få afklaret i den videre behandling af forslaget, nemlig hvorvidt den foreslåede hurtigere sagsbehandling kræver finansiering, hvorvidt det er forbundet med udgifter at udbetale acontobeløb til volds ofre, før deres erstatningssag er afgjort. Endvidere forholder forslaget sig ikke til den eventuelle difference, der måtte være mellem fondens indtægter og udgifter under opstart af fonden. Man må derudover forvente, at en del af dem, der pålægges at betale afgiften, enten ikke kan eller vil betale. Men hvem skal i så fald holde fonden skadesløs? Endelig udestår spørgsmålet om afgiftens størrelse samt hvorledes fonden skal prioritere sine midler, samt hvilke grupper af gerningsmænd der skal pålægges at betale afgift til fonden.

Det var også nogle af de problemstillinger, som det embedsmandsudvalg, som så på forslaget efter behandlingen af det lovforslag i samlingen 2008-09, som der er henvist til tidligere, pegede på, men det er dog nogle udfordringer, vi i Venstre godt tror man kan overkomme i forbindelse med en konkret udfordring af sådan en offerfond. Derfor er vi som sagt positive over for den.

Nogle vil se det som en afgift på kriminalitet. Vi er generelt modstandere af flere afgifter, men i dette tilfælde vil vi ikke have noget problem med at pålægge folk en ekstra udgift. De har trods alt selv valgt, om de vil have den eller ej, i og med at de har begået kriminalitet, som de burde have ladet være med at begå.

Hensynet til offeret må altid stå over hensynet til den kriminelle. Vi finder det fuldt rimeligt, at kriminelle tvinges til at bidrage til at sikre en fornuftig balance mellem disse hensyn. Det kan man bl.a. gøre ved at gennemføre den offerfond, som ligger i forslaget her.

Vi står noget undrende over for, at justitsministeren ikke er glad for, at beslutningsforslaget her fremsættes, det må jeg sige. I Venstre har vi tænkt os, hvis det her forslag skulle komme til afstemning, at stemme for, og vi håber da, at de, der sidder i regering nu, også vil stemme for beslutningsforslaget. Vi forstår slet ikke, hvorfor justitsministeren ikke siger til Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Venstre, som her erklærer sig positive, at det her indgår i de videre forhandlinger, der skal være om at forbedre vilkårene for ofre, og at man vil tage de her elementer med.

Det må vi undre os over, men tilsyneladende må vi notere os, at justitsministeren er lidt skuffet over, at ministeren måske ikke var først med et forslag om, hvordan man skal sikre en bedre balance, men at oppositionen i det her tilfælde er kommet ministeren lidt i forkøbet. Tak.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Vi går straks til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Som det allerede er fremgået, ønsker Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti en styrket indsats over for ofre for kriminalitet, en styrket indsats, der bl.a. skal indebære en offerfond, hvor gerningsmænd skal indbetale et beløb til fonden, der derefter kan hjælpe netop ofre.

Socialdemokraterne mener, at der skal være bedre forhold for ofre, end der er i dag. Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe mennesker, der har været udsat for en forbrydelse. Som det jo allerede er fremgået af justitsministerens tale, er det i virkeligheden et synspunkt, vi har haft længe. Vi mente det, da vi var i opposition. Vi fremsatte et forslag om en offerfond og bedre hjælp til ofre i Folketinget i 2009, men det vandt i hvert fald ikke tilstrækkelig opbakning, forstået på den måde, at vi jo i dag ikke har nogen offerfond.

Det mente vi også, da vi overtog regeringsmagten. Faktisk skrev vi direkte ind i regeringsgrundlaget, at ofre for kriminalitet skal hjælpes bedre, og snart, som justitsministeren også nævnte i sin tale, kan regeringen præsentere et samlet udspil til at gøre det bedre for ofre for kriminalitet. Det er der jo brug for. Det er jo en kamp i sig selv at vende tilbage til livet, når man har været udsat for en forbrydelse. Det er en tillid til andre mennesker, som kan være knækket fundamentalt. Samfundet skal stå på ofrenes side, så kampen bliver mindre ensom.

Så har der været lidt diskussion om det her med, hvor meget man skal glæde sig over de forslag, som andre kommer med osv. Jeg vil gerne glæde mig højlydt over, hvis det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti siger: Ja, vi vil gerne være med til at lave noget for at styrke ofre. Jeg havde så selvfølgelig syntes, at det havde været smart og almindelig konduite og gentlemanånd, hvis man havde skrevet i bemærkningerne til forslaget, at man var ked af, at man aldrig var lykkedes med at komme længere med disse ideer eller få fuldstændiggjort disse ideer, dengang man selv sad for bordenden af samfundsudviklingen, men nu vil man så gerne positivt gå ind i det, som er skrevet i regeringsgrundlaget. Det synes jeg dog så havde været at lægge sagen et sted, som i hvert fald havde gjort det lettere for os andre at sige: Nå ja, lad os så se, hvad vi kan finde ud af.

Det, som jeg synes er vigtigt i den her debat, er at sige, at regeringen er på vej med et udspil for at hjælpe ofre. Det er selvfølgelig et udspil, som vi gerne vil have der samler sig så bred opbakning som muligt til i Folketinget. Det siger sig selv. Det er udelukkende glædeligt, hvis der er mange partier, der tilslutter sig, at der er brug for at gøre noget i den forbindelse, og alle gode ideer er selvfølgelig velkommen. Derfor skal det ikke skorte på positive reaktioner fra min side, positive tilkendegivelser. Jeg går i virkeligheden ind for sådan en afart stimuleringspædagogik med, at uanset hvor meget fejl jeg synes folk har taget, skal man huske at rose og anerkende, når de så gør noget rigtigt. Det synes jeg om ikke andet, når vi nu tager det alvorlige emne i betragtning, er nødvendigt at vi samler så bredt et flertal om som muligt i Folketinget. Tak.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er flere korte bemærkninger, først fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:20

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal blot høre hr. Ole Hækkerup, der har sagt til TV-avisen, at Venstre har stemt imod det her forslag gang på gang: Hvilke lovforslag er det? Hvor er afstemningsresultatet henne? Eller har hr. Ole Hækkerup fortalt en usandhed til de mange tusinde mennesker, der ser Danmarks Radios TV-avis, når hr. Ole Hækkerup har sagt, at

Venstre og en række af de borgerlige partier gang på gang har stemt imod det her forslag?

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Ole Hækkerup (S):

Det, som jeg har forholdt mig til, er, at både Socialdemokratiet og – i øvrigt uafhængigt af Socialdemokratiet – SF har fremsat forslag her i Folketinget om bl.a. en offerfond, og der er jo intet af det, der på nogen måde er blevet til noget. Det er i virkeligheden pointen, synes jeg.

Jeg synes, det er rigtig, rigtig fint – apropos det med, at man skal have en positiv tone i debatten og alt det her – hvis der er nogle, der så kommer og siger: O.k., den bold skulle vi nok have grebet på en anden måde, og hvis den nye regering spiller bolden op, vil vi gerne være med til at gribe bolden på en anden måde. Fremragende!

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karsten Lauritzen.

Kl. 14:21

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Hr. Ole Hækkerup svarer ikke på spørgsmålet, og det er jo, fordi hr. Ole Hækkerup har talt usandt, har sagt noget, der simpelt hen ikke passede, hvad justitsministeren også gør sig skyldig i. Og det er egentlig utroligt, at ordføreren for det største regeringsbærende parti, Socialdemokratiet, og justitsministeren ikke har styr på, hvad der er blevet stemt ned i Folketingssalen. Det er da bekymrende, at det er de mennesker, der sidder og skal føre landets politik og i øvrigt forbedre vilkårene for ofre, der ikke engang er klar over, hvordan afstemningsresultatet har været i Folketingssalen. Det er rigtigt, det er SF, der har fremsat det forslag, som Socialdemokratiet taler positivt om, og jeg skal fortælle hr. Ole Hækkerup, at det, hr. Kim Andersen sagde dengang – og nu citerer jeg bare fra ordførertalen, som hr. Ole Hækkerup godt selv kan se – var:

»Jeg vil sådan set godt begynde med at takke Socialdemokraterne for det forslag, vi her har til behandling, om en styrket indsats over for ofre for personfarlig kriminalitet. Ja, indrømmet, det er ikke noget, der sker så ofte fra min side, men ret skal jo være ret, og når man peger på noget rigtigt og noget relevant, skal det fremhæves og anerkendes.«

Så er der en lang positiv tale om forslaget, som ender i, at det ikke kommer til afstemning og man i stedet for nedsætter et arbejdsudvalg. Det er da ikke at stemme imod, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:22

Ole Hækkerup (S):

Men bundlinjen, det, der står tilbage til slut, er jo bare, at det endte med – i det her tilfælde, hvor det gælder en offerfond – at der ikke kom nogen offerfond. Derfor synes jeg jo, det havde været helt reelt, hvis man i bemærkningerne til forslaget havde skrevet:

Den idé kom frem for nogle år siden, da vi selv sad for borden og havde regeringsmagten i Danmark. Vi valgte på daværende tidspunkt ikke at gøre mere ved det. Det kan der så være en række argumenter for og imod – og dem kunne man jo så præsentere. Imid-

lertid synes vi nu faktisk alligevel, at det kunne være en god idé, og derfor har vi fremsat det her beslutningsforslag.

Jamen det havde da været fair. Så havde man jo også fået den ædruelige forklaring på, hvorfor der ikke er nogen offerfond i Danmark i dag, og det er, fordi det bare ikke er blevet til noget, selv om det godt nok har været bragt i forslag i Folketinget. Og der synes jeg da det er lidt mærkeligt, hvis det største parti i den daværende regering siger:

At der ikke skete noget, dengang vi sad ved magten, er ikke vores skyld. Det blev godt nok bragt frem i Folketinget, men når der ikke er sket noget, er det ikke vores skyld.

Jamen hvis ikke det var VK-partierne, der skulle have ansvaret for, at det ikke blev til noget dengang, hvem i himmeriges navn skulle så have det?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Jørn Dohrmann (DF):

Man kan tydeligt høre, at hr. Ole Hækkerup ligesom forsøger at finde en undskyldning, som ikke rigtig kan findes. Løgn og latin kan man nogle gange sige der kommer ud over læberne på nogle personer, når det er, de ligesom påstår, at der er blevet stemt om noget, der ikke er blevet stemt om. Men derfor skal man jo ikke sige, at vi ikke kan komme videre. Jeg synes, det er en helt forkert måde, Socialdemokraterne griber det an på, for hvis der er nogle ting, man ikke kan stå inde for i det her forslag, som bl.a. Dansk Folkeparti har været med til at lave, jamen så burde man da komme med nogle ændringsforslag, eller man burde sige: Lad os da tage en forhandling om det, men det gør man ikke. Man vil hellere sige nej til, at der kommer til at ske noget på det her område.

Jeg tror, hr. Ole Hækkerup udmærket er klar over, at når der bliver nedsat nogle udvalg herinde i Folketinget, får vi ikke resultaterne i morgen af det arbejde. Så derfor er det helt naturligt, at ting tager tid. Men hvorfor bruger man den retorik at sige, at man slet ikke vil være med til noget?

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:25

Ole Hækkerup (S):

Næ, vi siger ikke nej, tværtimod. Vi tog lige præcis det her emne så alvorligt, at vi skrev det ind i regeringsgrundlaget, og siden – og det er jo ved at være en 8 måneders tid – har regeringen så arbejdet med at komme med et udspil. Det udspil kan vi komme med relativt snart, og i den forbindelse ville det da være fremragende, hvis også Dansk Folkeparti ville være med på at gøre en indsats. Jo flere, vi kan få med, jo bedre.

Det eneste, jeg bare påpeger, er, at det jo er lidt specielt at stille sig op efter 8 måneder og sige, at nu må den her regering da være usædvanlig sløv, sammenlignet med, at man selv har siddet i mindst 8 år, hvor man ikke har gjort noget ved selv samme emne. Og det er jo ikke, fordi Dansk Folkeparti ikke har haft nogen indflydelse i løbet af de der mange, mange år, hvor VKO sad der. Der var jo finanslovforhandlinger, hvor man kunne påvirke med alle mulige ting, man fik igennem.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:25

Jørn Dohrmann (DF):

Ja, og det skete jo også en hel masse ting dengang. Vi var med til at støtte regeringen, også på det her område, med bl.a. domstolsreform og penge og den slags ting. Men det, der ligesom er essensen i det her, er jo: Hvad vil den nuværende regering? Der er fremlagt nogle konkrete tiltag, som vi egentlig ønsker man skal komme i gang med. Der kan vi bare høre på den retorik, der er, både fra ministeren og nu også fra ordføreren, at man ikke vil noget, at man sådan set vil vente på sit eget forslag, inden man vil tage stilling til noget.

Selv det med offerfonden, selv det med, at ofrene skal have et retskrav på, at de skal have den her erstatning og godtgørelse inden for 3 måneder, altså sådan en simpel ting, som at man kan hjælpe ofrene videre, vil Socialdemokraterne ikke være med til. Det vil man nu sige nej tak til. Hvorfor tager man igen forbrydernes og voldsgeringsmændene parti og forsvarer dem i det her? Hvorfor er det, at regeringen stiller sig op på den side og siger, at ofrene skal vi ikke hjælpe?

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Ole Hækkerup (S):

Det sidste synes jeg var et mildest talt mærkeligt indlæg, hvis jeg må være så fri. Lad os skære ind til kernen af det politiske: Vi vil gerne gøre noget for at hjælpe ofrene, det har vi gerne villet gøre længe. Vi synes, det har været så vigtigt, at vi har skrevet det ind i regeringsgrundlaget, og relativt snart kan regeringen præsentere et udspil til, hvordan man gerne vil hjælpe ofrene. Forhåbentlig kan det udspil samle størst mulig opbakning i Folketinget. Kan udkommet af den her debat blive, at der er flere og flere partier, der siger: Ja, det tager vi rigtig, rigtig positivt imod, så synes jeg, det er fremragende. Derfor synes jeg heller ikke nødvendigvis, at der er nogen særlig grund til, at vi skal snakke os en hel masse fra hinanden.

Så stiller jeg mig helt uforstående i forhold til det der med, at vi skulle være særlig på forbrydernes side, sådan tror jeg det var formuleret. Det synes jeg overhovedet ikke har noget med den her debat at gøre. Jeg synes nærmest tværtimod, det bidrager til lige præcis det der med, at man får snakket sig væk fra hinanden i stedet for at sige: Hvad er det så, man kan lave sammen på det her felt?

Så må jeg bare sige igen til Dansk Folkeparti: Dansk Folkeparti sad i 10 år med den helt afgørende indflydelse. Man pralede af, at man var de mest magtfulde – måske ved siden af Venstre – i Danmark i de 10 år, og alligevel kom jo eksempelvis den her offerfond ikke på banen. Så er det måske lige frisk nok at komme efter 8 måneder og sige: Det er så i øvrigt nogle andres skyld, at der aldrig skete noget med det. Der var utallige finanslovforhandlinger, hvor der kom alt muligt op som krav fra Dansk Folkeparti: overdækning af Jellingstenen, grænsekontrol, og hvad ved jeg? Der kunne man jo bare have taget det her med, hvis det virkelig var noget, man mente dybt alvorligt.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Tom Behnke (KF):

Jeg synes efterhånden, det er lidt morsomt, hvor den her debat drejer hen. For det hele i hr. Ole Hækkerups tale handlede om proces og ikke om indhold. Det er et kæmpe problem, at forslagsstillerne i bemærkningerne ikke engang har skrevet, hvor ideen om offerfonden

er opstået henne. Men det ved hr. Ole Hækkerup jo godt, så til hvis ære skulle det stå i bemærkningerne? Er det sådan, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti skal iklæde sig sæk og aske? Jeg kan se, at hr. Ole Hækkerup nikker, og nu nævner jeg det her, for det kan man jo ikke se i referatet. Og så er vi jo tilbage ved udgangspunktet, som i virkeligheden er min kritik, og det er, at hr. Ole Hækkerup bruger al sin tid på proces i stedet for indhold. Det, vi taler om her, er at gøre noget for ofrene. Jeg er med på, at regeringen kommer med forslag, men er der ikke bare en lille smule af det, der står i det her beslutningsforslag om at hjælpe ofrene, som Socialdemokratiet kan bruge i de videre forhandlinger, eller afviser man alt, hvad der står i beslutningsforslaget?

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Ole Hækkerup (S):

Nu ved jeg ikke rigtig med det der med hr. Tom Behnke iklædt sæk og aske – man skal jo passe på med, hvad man forestiller sig, og det kan i sig selv være en skræmmende tanke.

Jeg afviser ikke noget som helst på forhånd, tværtimod er hele ideen med at sige, at man gerne vil have så mange som muligt med i det her, selvfølgelig også, at alle gode ideer er velkomne. Derfor vil le det jo også, hvis der kom et eller andet forslag – det kunne være en god idé fra Det Konservative Folkeparti – være helt uholdbart så på forhånd at skyde det ned og sige: Det kan umuligt blive til noget. Hvis vi skal have et bredt flertal for at gøre det bedre på det her område, skal man jo lige præcis ikke lukke ned for den slags gode ideer, der måtte komme.

Men selvfølgelig synes jeg, at man står sig meget bedre, hvis man lige afventer regeringens udspil til hele offerområdet. Og jeg synes faktisk også, der er en fornuftig historik i at sige: Der er en række opgaver, man vil løse på retsområdet, og det skriver man ind i regeringsgrundlaget, når man tiltræder som ny regering, og en lang række af de opgaver begynder man så at udføre. En af opgaverne er her at komme igennem hele offerområdet, og det kommer vi nu. Hvis hr. Tom Behnke sætter sig ned og kigger hele regeringsgrundlaget igennem, kan han ganske givet finde noget i regeringsgrundlaget, som vi ikke har gennemført endnu efter 8 måneder – valgperioden er jo trods alt også 4 år – og så kan han fremsætte beslutningsforslag om det i Folketinget, og så kan han sige: Hov, hvorfor gør I ikke noget?

Men jeg synes, der må være en vis rimelighed, hvis man skal finde hinanden og gøre noget fælles på det her område, i at sige, at det er glimrende, at der kommer nogle udspil, og glimrende med gode ideer, der kan spille ind i forhold til de der udspil.

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 14:31

Tom Behnke (KF):

Jeg tror nu heller ikke, jeg har kritiseret regeringen, tværtimod sagde jeg, at jeg da også ser frem til, at regeringen kommer med et udspil. Men det er mere hele den der retorik, der ligger i at sige, at nu har Venstre og Konservative haft regeringsmagten i 10 år, og hvorfor har man så ikke gennemført alting? Hvis nu det skal holde, er det vel sådan, at hvis man én gang har været regeringsparti, kan man til evig tid aldrig nogen sinde fremsætte nye forslag i Folketinget, eller hvad? Eller er det i virkeligheden ikke sådan, at debatten jo altid kører videre, og at man tager én ting ad gangen? Man gennemfører det, som er relevant på det givne tidspunkt; verden ændrer sig, og situati-

onen ændrer sig, og så kan der være behov for nye forslag. Det er den måde, det kører på. Og det er det samme i forhold til offerfonden, som vi i sin tid var skeptiske over for. Men vi har undersøgt det nærmere, og det bør man vel rose os for i stedet for at skose os for, altså at vi rent faktisk lader os påvirke af de informationer, vi får, og siger: Det kunne nu godt være, der var noget i det her, og at vi efter svensk forbillede kunne gøre noget her.

Retorikken lyder: I har jo haft regeringsmagten i 10 år, og hvorfor kom I ikke med nogle forslag? Til det vil jeg sige, at det gjorde vi jo også, men man kan vel ikke gennemføre alt, hvad man overhovedet har af ideer til evig tid, på 10 år for så derefter at være uden mulighed for nogen sinde igen at måtte fremsætte bare ét forslag. Eller hvad?

Kl. 14:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:32

Ole Hækkerup (S):

Men der er dog den centrale forskel, vil jeg sige til hr. Tom Behnke, at lige præcis den her idé faktisk er noget, der fremkom i Folketingsalen i beslutningsforslag, herunder fra mit eget parti, men sådan set også fra SF. Så på den måde kan man sige, at det ikke bare er alle mulige ideer, for det er jo en idé, som faktisk konkret har været diskuteret her i Folketingssalen.

Så vil jeg gerne sige igen, at jeg finder det udelukkende glædeligt, jo flere partier, der siger: Ja, vi har brug for at gøre noget her. Og der kan sagtens være sket en række ting, eksempelvis som i Marlene Duus-sagen, som har betydet, at der er kommet større opmærksomhed omkring det her, og at vi er nødt til at gøre flere ting. Men jeg vil også gerne understrege, at en af årsagerne til, at regeringen præsenterer et nyt udspil på hele offerområdet inden for en overskuelig fremtid, er en beslutning, som allerede var truffet, da vi skrev regeringsgrundlaget. Det var allerede på det tidspunkt en del af den politik, vi gerne ville føre. Og derfor er det jo ikke sådan helt nyt, og derfor må jeg også være ærlig og sige, at selv hvis Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti ikke havde fremsat det her beslutningsforslag, ville regeringen jo alligevel være kommet med et udspil på offerområdet. Men det er selvfølgelig klart, at jo flere partier der siger, at man lægger sig i samme retning, jo bredere bliver samarbejdet, og jeg skal da ikke undlade at bemærke, at det er præcis den type bredt samarbejde, jeg foretrækker med andre, som tilpasser sig de synspunkter, jeg selv har.

Kl. 14:33

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg vil ikke sige så sindssygt meget om dette beslutningsforslag. Vi er meget mere enige, end debatten umiddelbart giver udtryk for. Jeg tror sådan set, at vi deler intentionen, nemlig at man skal have styrket indsatsen over for ofre for kriminalitet. Det er vi rigtig, rigtig glade for at forslagsstillerne og Venstre også er enige i. Det ændrer dog ikke ved, at vi ikke kan støtte forslaget fra Dansk Folkeparti og Konservative, for vi har, som ministeren og hr. Ole Hækkerup har været inde på, et nyt udspil på trapperne. Det er et udspil, som vil gøre mere for ofrene. Det bør forslagsstillerne af dette beslutningsforslag også glæde sig over, for det betyder, at vi er meget langt i processen. Og hvem er det til gavn for? Joh, det er jo lige præcis til gavn for ofrene.

Jeg vil også sige tillykke, for man nåede at komme ned i salen før os. Det kan jeg måske ærgre mig over, for timing er jo en vigtig ting i dansk politik. Men det vil jeg ikke. Jeg vil derimod glæde mig over, at det tyder på, at vi har et bredt flertal, som gerne vil kigge på nye initiativer. Det håber jeg på vi kan gøre i fællesskab inden længe.

Men som sagt bliver det i denne omgang ikke med støtte til dette beslutningsforslag.

Kl. 14:35

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:35

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det er jo ikke til at forstå, at De Radikale ikke vil hjælpe ofrene her og nu, når det kan lade sig gøre. Her er der nogle konkrete tiltag, noget, som vi egentlig mener der burde tages hånd om, og så burde man som et ansvarligt parti jo sige, at man skulle lade det indgå i forhandlingerne. Så kunne vi lave et bredt forlig, en bred aftale, på det her område, i stedet for at man bare siger nej til det, og man kunne komme med nogle gode, positive elementer i forhold til, hvad det egentlig er, man vil. For vi får nu i dag bare at vide, at De Radikale ikke ønsker noget på det her område, og hvis de ønsker noget, så står det hen i det uvisse, hvad det er, de ønsker. Så det ville være godt, hvis det var, at man kunne være lidt mere konkret og sige, hvad det er, man kan støtte i det her forslag, og hvad det er, vi i fremtiden kan forvente at se med hensyn til, hvad der vil blive lagt frem. For jeg tror, der er mange ofre, der i dag sidder tilbage med en fornemmelse af, at der, selv om der er politikere, som i lang tid har rendt rundt og har sagt, at de gerne ville gøre noget for ofrene, så ingenting sker, og vi må i dag igen konstatere, at det flertal, der egentlig skulle være der for at hjælpe ofrene, ikke er der; det kan vi ikke se. Så hvad er det, De Radikale fremadrettet vil?

Kl. 14:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:36

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg synes, det er supersupersynd, at der er denne retorik, som der er. Jeg synes, at vi, i stedet for vi går på barrikaderne og skyder hinanden alt muligt i skoene, så skulle samarbejde en smule mere. Så spørger hr. Jørn Dohrmann til, hvorfor det ikke skal være lige nu, at der gøres noget, og hvorfor det ikke skal være med dette beslutningsforslag, at der gøres noget. Jo, men der er svaret på det jo givetvis, at det – som ministeren også har været inde på – er sådan, at der er nogle elementer i det, som allerede er blevet gennemført; det mener vi faktisk at de er. Der kunne man spørge: Kunne man så ikke kunne pille noget af det ud og stemme det igennem? Jamen det kunne man måske godt gøre, men man skal, hvis man gør det, også vide, at det så vil være sådan, at Folketinget dermed vil pålægge regeringen at gå i gang med at arbejde med det ovre i ministeriet, og at det er noget, der vil tage yderligere tid. Man kan bare sige, at vi er kommet langt i processen, og at det er noget, der kommer inden længe. Så jeg tror faktisk, at det er den hurtigste måde, det kan gøres på, til gavn for ofrene.

Kl. 14:37

Formanden :

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:37

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen igen lykkedes det jo at holde en lille tale, uden at man sagde, hvad det var, man ville, og det synes jeg er en skam, når vi tænker på ofrene. For vi kan bare konstatere, at vi i dag ikke kan få at vide af De Radikale, hvad det egentlig er, de ønsker at gøre for at hjælpe ofrene. Så er jeg nødt til at spørge direkte: Er det det punkt, der handler om, at man i erstatnings- og godtgørelsessager får et retskrav på en sagsbehandlingstid, der ikke overstiger de 3 måneder, som De Radikale er enige i? Og sådan kunne vi gå hele forslaget igennem. Kunne vi ikke få noget konkret at vide om, hvad det er, De Radikale egentlig vil gøre?

Kl. 14:37

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:37

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg sætter stor pris på, at hr. Jørn Dohrmann er meget nysgerrig, og det kan jeg godt forstå han er. Jeg er sikker på, at det nok skal blive godt. Jeg tror også, at vi vil kunne finde nogle elementer frem, og at Dansk Folkeparti vil kunne se sig selv som en del af det. Jeg tror ikke, jeg kan komme det så meget nærmere i dag. Vi har et udspil, som er på trapperne, men det er nok bedst ikke at løfte sløret for, hvad der er i dette udspil, her fra Folketingets talerstol, men vente, til det ligger færdigt, og til det er gennemarbejdet, således at vi forhåbentlig kan få den hurtigst mulige behandling af det, så det hurtigst muligt kan blive realiseret, til gavn for ofrene.

Kl. 14:38

Formanden :

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Tom Behnke (KF):

Det beslutningsforslag, vi har fremsat sammen med Dansk Folkeparti, og som vi behandler i øjeblikket, indeholder en lang række konkrete tiltag. Er der nogen af de forskellige forslag, som Det Radikale Venstre på forhånd vil udelukke overhovedet kan indgå i de kommende forhandlinger?

Kl. 14:38

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:38

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nej, jeg vil sådan set ikke stille nogen ultimative krav op. Jeg vil f.eks. i forhold til det med venteværelser ved domstolene sige, at meget tyder på, at det allerede er implementeret eller ved at blive implementeret, så det vil jeg måske stille mig skeptisk over for. Men jeg vil ikke på forhånd udelukke noget af det, nej. Jeg synes, det er lidt af en uskik, hvis man skal have en god behandling, at man stiller ultimative krav.

Kl. 14:39

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Karsten Lauritzen (V):

Jamen jeg vil godt rose hr. Jeppe Mikkelsen for modsat den socialdemokratiske ordfører og justitsministeren at sige, at man sådan set er enig i en hel del af de ting, der ligger her, og at man da synes, det

er positivt, at vi har debatten, og lad os så glemme processen. Der er jo en grund til, at den socialdemokratiske ordfører og justitsministeren siger, som de gør. Det er, fordi de ikke vil komme i en situation, hvor de er tvunget til at stemme for det her forslag. Så det naturlige spørgsmål er så: Når hr. Jeppe Mikkelsen siger, at vi skal skære processen væk, og at vi skal fokusere på det, det handler om, ofrene, og at vi skal hjælpe dem hurtigst muligt, så regner jeg også med, at Det Radikale Venstre stemmer for det beslutningsforslag, der ligger her, er det ikke rigtigt?

Kl. 14:39

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:39

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hvis jeg har tilkendegivet det, så vil jeg meget gerne undskylde over for hr. Karsten Lauritzen. Jeg tror, at jeg til at starte med i min tale sagde, at det dog ikke ændrer på, at vi ikke kan støtte forslaget fra Dansk Folkeparti og Konservative, for vi har et nyt udspil på trapperne, som ministeren nævnte. Det var i hvert fald det, jeg havde skrevet ned, inden jeg gik herved.

Vi vil meget gerne være med til at kigge på det her, absolut. Det vil vi meget gerne. Men som sagt er der noget på trapperne, og vi skal også passe på, at vi ikke obstruerer den proces ved at smide alt muligt nyt over i embedsværket. Lad os nu tage det, og man kan glæde sig til de initiativer, der kommer.

Kl. 14:40

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:40

Karsten Lauritzen (V):

Altså, det er jo fair nok. Det er jo sådan, at embedsværket opererer efter, hvad der er politiske ønsker for; sådan må det nu engang være, forhåbentlig, sådan burde det være. Så jeg forstår godt, hvorfor Det Radikale Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget, for meget politik handler jo om, hvem der kommer først med ting. Men jeg synes måske lidt, at når hr. Jeppe Mikkelsen siger, at vi skal glemme processen, og at vi skal fokusere på det, det handler om, ofrene, så ville det jo være naturligt også at stemme for, og så indgår det her i det arbejde, der er ovre i ministeriet. Der er jeg sikker på at det ikke obstruerer noget. Jeg er sikker på, at det bare vil kvalificere den pakke, som regeringen kommer med, og som – hvis man tog de her ting med – sikkert vil samle et bredt flertal i Folketinget, så mit spørgsmål er blot en opfordring.

Kl. 14:41

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:41

Jeppe Mikkelsen (RV):

Lad os tage det den anden vej omkring. Vi er kommet med vores politiske ønsker til embedsværket. Det er jo den fordel, man har som regering, altså at man har et embedsværk til også at tage en række initiativer osv. Skulle det så vise sig, at der er noget, vi har glemt, og noget, vi efterfølgende kan enes om partierne imellem, når vi får det her fremsat og vi kommer til at forhandle det, i udvalgsbehandlingen osv., så kan vi jo altid smide det tilbage i embedsværket. Så har hr. Karsten Lauritzen fuldstændig ret i, at så reagerer embedsværket jo på politisk ønske efter flertallet.

Kl. 14:41

Kl. 14:45

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu er jeg jo desværre kommet lidt for sent ind i processen, så jeg har ikke hørt hele debatten, men jeg har dog lyttet til lidt af det, der er foregået. Det er jo en sådan lidt sjov situation, for det er næsten som at høre debatten med omvendt fortegn, for i 2009 fremsatte Socialdemokraterne og SF jo et forslag om at gøre noget mere for ofrene, som vi jo ikke kunne få den daværende regering til at stemme for. Det resulterede dog i nedsættelsen af et udvalg, som fik kigget på nogle ting, bl.a. offerfonden, som vi så dengang fik afslag på at gennemføre. Så jeg ved ikke, hvad det er, men Dansk Folkeparti og De Konservative har måske fået nogle nye oplysninger, som betyder, at man nu godt kan gennemføre forslaget om en offerfond. Det synes jeg i hvert fald er lidt interessant.

Lidt efter fremsatte vi i SF også et forslag, som skulle forbedre vilkårene for voldtægts ofre, som også er i en meget, meget svær situation som ofre for en forbrydelse. Det resulterede faktisk i, at der blev nedsat et udvalg. Man kunne heller ikke stemme for det beslutningsforslag. Der skulle være en politisk proces, der skulle komme en redegørelse, og det skulle gøres ordentligt og fornuftigt. Der var mange gode argumenter for, hvorfor man ikke lige kunne stemme for det forslag, som SF dengang fremsatte i Folketingssalen.

Nu er tingene i proces og er ved at blive gennemført under den nye regering, så det nytter jo noget at rejse debatten. Derfor synes jeg også, det er positivt, at Dansk Folkeparti og De Konservative har meldt sig ind i kampen for ofrene, for det synes jeg faktisk at jeg har manglet i de år, jeg sad i opposition. Der har været snakket rigtig meget om retsfølelse og om straf, men jeg synes, at når det handler om at tage konkrete initiativer, som løfter ofrene, har der faktisk ikke været meget at byde på. Det er jo det, som den nuværende regering rigtig gerne vil medvirke til at rette op på.

Jeg synes, det er godt, at vi får debatten her i dag, men jeg siger ikke for meget ved at afsløre, at SF selvfølgelig heller ikke kan stemme for det her forslag, fordi vi netop har gang i en proces. Vi har givet os det ambitiøse opdrag i regeringsgrundlaget at gøre noget ved lige præcis det her, så vi har sat et arbejde i gang. Jeg er sikker på, at både Dansk Folkeparti og De Konservative bliver rigtig glade og overraskede, når udspillet engang kommer. Det her er nok lidt udtryk for en slags politisk drilleri. Det tror jeg faktisk også at de synes i Enhedslisten, som jeg har lovet lige at sige et par ord for her i dag.

Enhedslisten siger, at de har sympati for forslaget, men de minder om, at Enhedslisten faktisk selv har fremsat et forslag om en offerfond, og at det faktisk er fremsat før det her forslag, som indebærer, at langt de fleste af forslagens elementer vil blive til virkelighed. Enhedslisten betragter forslaget som rent drilleri fra forslagsstillernes side og kan ikke støtte forslaget.

Det er også SF's indstilling, men jeg synes, det er godt, at vi finder hinanden, og jeg tror på, at Dansk Folkeparti og De Konservative vil blive glade og tilfredse den dag, vi fremlægger udspillet. Men det er nødvendigt med en ordentlig proces. En af de ting, jeg har lært ved at være medlem af et regeringsparti, er, at der faktisk en gang imellem er nødt til at komme mere end et beslutningsforslag på bordet, før man kommer skridtet videre.

Kl. 14:45

Formanden :

Hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil da gerne spørge fru Karina Lorentzen: Hvad er det, man kan støtte i det her forslag? For vi fik slet ikke at vide med et eneste ord, hvad det var, der var positivt. Det, vi fik at vide, var, at Enhedslisten engang havde fremsat et beslutningsforslag om en offerfond, men det er jo taget af bordet igen. Så måske kan fru Karina Lorentzen Dehnhardt fortælle, hvorfor det er taget af bordet igen. En ting er, at man ligesom siger, at man gerne vil fremsætte forslag, men en anden ting er, at man rent faktisk gør det. Her har vi gjort det, at vi har lagt nogle ting frem, som vi ønsker, at partierne skal forholde sig til, og om de også ønsker at gå den vej. Vi kan så konstatere, at SF sammen med de andre partier ikke ønsker at gøre noget for ofrene på nuværende tidspunkt. Det skal i en syltekrukke. Der skal gå tid med det og sådan noget. Har ofrene ikke ventet lang nok tid? Det er mit konkrete spørgsmål. Hvor lang tid skal ofrene vente, og har de ikke ventet lang nok tid?

Kl. 14:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Man kan spørge sig selv, hvorfor Dansk Folkeparti ikke har gjort noget ved situationen i den tid, hvor man var støtteparti. Man har haft 10 år til at gøre noget ved det her. Der er blevet stillet utallige forslag, bl.a. fra Socialdemokraterne, fra SF og fra Enhedslisten på det her område tidligere, men man har jo ikke gjort noget. Det er, fordi hr. Jørn Dohrmann udmærket godt ved, at der er en politisk proces omkring det her, og det er også derfor, at hr. Jørn Dohrmann udmærket godt ved, at jeg ikke kan kommentere på de enkelte forslag. Så kan man konstatere, at nogle af dem jo også er gennemført, bl.a. det her med ventesalene ved domstolene. Det er faktisk et arbejde, som man selv har sat i gang, dengang Venstre og Konservative var ved magten.

Så jeg synes, at det her er en omgang drilleri. Det skal man selvfølgelig også have lov til, det er en del af det politiske spil. Det, jeg glæder mig over, er, at vi får gjort noget for ofrene. Det sikrer den her regering. Vi har skrevet det i regeringsgrundlaget. Vi kommer med nogle forslag, og vi gennemfører det. Det synes jeg ærligt talt er mere end det, den tidligere regering faktisk gjorde.

Kl. 14:47

Formanden :

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:47

Jørn Dohrmann (DF):

Vi kan jo konstatere, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt i hvert fald ikke vil fortælle, hvad det er, man gerne vil gøre, men vi skal alle sammen vente. Jeg fik heller ikke svar på det spørgsmål, jeg havde omkring beslutningsforslag fra Enhedslisten, og hvorfor det var taget af bordet igen. Så alt i alt kan vi konstatere, at vi ikke får svar på de spørgsmål, som vi stiller, fordi man ikke ønsker at svare, og så må vi jo konstatere, at det så er, fordi den nuværende regering ikke vil hjælpe ofrene. Vi fik jo heller ikke svar på, hvor lang tid de skal vente, og hvorfor man ikke kan hjælpe ofrene hurtigere end det, man egentlig gør. Her er der mulighed for at sige til embedsmandssystemet, at her er der nogle forslag, som man kan indarbejde i det, man sidder og roder med til daglig, fordi det er der et politisk flertal for. Nu spilder man igen tiden med snak i stedet for at hjælpe ofrene.

Så hvornår vil SF være med til at hjælpe ofrene, i stedet for at det bare ryger i en syltekrukke, og dermed også ligesom fortælle, hvad det er for nogle tiltag, man ønsker?

Kl. 14:48

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:48

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må lige minde om, at SF faktisk fremsatte et forslag under den tidligere regering, som Dansk Folkeparti ikke hjalp os med at få gennemført, nemlig forbedrede forhold for voldtægts ofre og en række andre tiltag i forhold til ofre. Det gjorde Dansk Folkeparti ikke noget ved. Nu er man pludselig rigtig, rigtig optaget af ofrene. Det synes jeg er positivt, fordi så har vi en fælles interesse her. Vi har faktisk gjort det, at vi har skrevet noget om det her i regeringsgrundlaget, fordi vi faktisk anser det for at være rigtig, rigtig vigtigt. Når der begås kriminalitet, er der først og fremmest mennesker, som kommer til skade, og det er noget, som vi som samfund bør tage rigtig alvorligt, og vi bør hjælpe de mennesker til at komme over forbrydelsen, så godt som vi kan, hurtigst muligt. Derfor lover jeg hr. Jørn Dohrmann, at der kommer noget ambitiøst fra regeringen, og jeg glæder mig til, at hr. Jørn Dohrmann måske vil stemme for og hjælpe ofrene denne gang, for det har man ikke gjort tidligere.

Kl. 14:49

Formanden :
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Tom Behnke (KF):

Nu har SF's ordfører to gange sagt, at der ikke er sket noget tidligere, og at den tidligere regering ikke har gjort noget for ofrene. Man har ingenting gjort. Det er jo ikke rigtigt.

Faktisk har man styrket ofrenes retsstilling både under og efter sagen. Der er oprettet en ordning med en kontaktperson i politiet, der sørger for, at man bliver ført hele vejen igennem og bliver vejledt om, hvordan retsmøderne fungerer. Man har fået bistandsadvokater, man får oplysninger om, at gerningsmanden bliver løsladt fra fængslet, når det sker på et tidspunkt. Der har været indretning af retssale, som led i domstolsreformen, det hænger bare lidt i bremsen. Der har været skærpet straf for personfarlig kriminalitet, altså hele retsbevidstheden og retsfølelsen. Vi har gennemført konfliktmægling. Vi har sørget for at oprette det, der hedder offerrådgivning, og vi har styrket det, der hedder hjælp til voldsofre, ved at give dem en millionbevilling, som den nuværende regering i øvrigt har skåret ned. Vi foreslår så, at den bliver sat op igen.

Så det der med, at der ingenting er sket, er altså ikke rigtigt. SF støttede sådan set alle de her tiltag, så det kan ikke være, fordi SF har glemt det. Eller hvad?

Kl. 14:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:50

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu var SF jo faktisk ophavet til en del af de ting, og SF var anledningen til, at en del af de ting blev undersøgt, så selvfølgelig støttede vi det. Men jeg må bare konstatere, at det, man gjorde, var at udvælge de forslag, som ikke kostede noget. Det var måske ikke så ambitiøst. Jeg synes måske godt, man kan gå skridtet videre og se på, hvad vi så kan gøre for ofrene. Jeg er sikker på, at det, der kommer fra regeringen, er ambitiøst. Derfor glæder jeg mig til, at vi kan finde

sammen om det her, og at vi i fællesskab kan finde noget, der støtter ofrene.

Kl. 14:50

Formanden :
Hr. Tom Behnke.

Kl. 14:50

Tom Behnke (KF):

Men så er det igen faktisk forkert. Det, der virkelig hjælper ofrene, er, at de overhovedet ikke bliver ofre. Det vil sige hele den forebyggende, præventive indsats. Den tidligere regering lavede en historisk stor ungdomspakke, hvor man afsatte over 700 mio. kr. til forebyggende, præventivt arbejde blandt børn og unge, så de ikke kom ud i kriminalitet.

Så først skulle vi altså høre, at man ingenting havde foretaget. Det havde man så alligevel, men man havde i hvert fald ikke prioriteret det og sat penge af til det. Jo, det havde man. Her er et helt konkret sted, hvor man har sat penge af. Derudover satte man, mens der var en borgerlig regering, flere penge af til at af de foreninger, som vi foreslår skal have flere penge. Nu er der en socialistisk regering, og så mindskes bevillingerne. Så det der med, at man ikke ville prioritere og sætte penge af, var jo heller ikke helt rigtigt, vel?

Kl. 14:51

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:51

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg husker den ungdomspakke, som skulle forebygge. Det var den, som også indeholdt en nedsættelse af den kriminelle lavalder, som jo netop er blevet sat op igen. Så jeg er ikke enig i alle de initiativer, der lå lige præcis i den pakke. Jeg er heller ikke sikker på, at lige præcis den pakke var med til at sikre det offer, som blev udsat for kriminalitet. Så det tror jeg vi må afvise.

Jeg vil bare sige her til sidst, at jeg er rigtig glad for, at vi om lidt kan fremsætte noget, som vi synes er rigtig ambitiøst. Og jeg glæder mig også over, at der tilsyneladende vil blive et flertal for det her i Folketingssalen. Det er i hvert fald det, jeg har lyttet mig frem til. Det synes jeg er en god nyhed for ofrene, for vi trænger til at gøre noget på den front. Det har haltet rigtig meget.

Kl. 14:52

Formanden :

Tak til SF's ordfører, der også dækkede Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll kan ikke være her, derfor er det mig. Jeg vil da gerne sige, at det sikkert er meget underholdende at høre på, hvad den tidligere regering ikke lavede, og hvad den her regering skulle have lavet; man kan måske sige, at det for ofrene er mindre befordrende at høre på. For dem er det vel mere interessant, om der bliver vedtaget noget.

Her i dag har vi så igen set regeringen opføre den samme bestræbelse og sige det, som den siger til et ethvert beslutningsforslag, nemlig at vi bare skal vente lidt, for den kommer selv med noget bedre, og at der skete for lidt før. For en sikkerheds skyld vil jeg gerne understrege over for ministeren, at vi stemmer for det her forslag sådan for en sikkerheds skyld, mens vi venter på, at ministeren kommer med alt det, han har sagt er bedre.

Så vi er sådan set helt klar til at gå ofrenes vej, for man bliver berørt, når man i Politiken læser Marlene Duus' kronik om, hvad hun har været udsat for. Så bliver man faktisk lidt bekymret, for det kunne tyde på, at der er noget, der trænger til at blive rettet op, og det synes jeg egentlig bare vi skulle samle os om. Så uanset at det her beslutningsforslag ikke bliver vedtaget, vil vi gerne allerede nu sige, at vi med de bemærkninger, der er faldet fra ministerens side, har en forventning om, at regeringen kommer med noget, som vi så til gengæld også vil støtte, af hensyn til de ofre, som der er for mange eksempler på står tilbage med en følelse af, at der sådan set var mere bekymring om, hvordan man fik den kriminelle videre, end hvordan man fik hjulpet det offer, der står tilbage, videre.

Hvis det er målet, hilser vi også regeringens initiativ velkommen, men for en sikkerheds skyld stemmer vi altså for det her forslag i mellemtiden. Tak.

Kl. 14:54

Formanden :

Tak til Liberal Alliances ordfører. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Vi er som Konservative meget optaget af det her område, og det er også derfor, at vi har været med til at udfærdige det her beslutningsforslag og få det fremsat.

Vi har jo igennem de 10 år, hvor vi havde regeringsmagten, ydet en meget stor indsats i forhold til at få bekæmpet den personfarlige kriminalitet. Vi vil ikke acceptere, at man sådan render rundt og slår på hinanden, og hvad der ellers ligger i begrebet personfarlig kriminalitet. Vi har sat hårdt ind. Vi har stillet næsten 70 ændringsforslag til, at der skulle strammes op, og at det faktisk er lykkedes, er også begyndt at vise sig: Risikoen for at blive udsat for en voldshandling i Danmark er den laveste i 40 år. Så der sker altså nogle ting på det her område.

Det er jo den ene side af det, nemlig at sørge for at gøre noget for at forhindre, at forbrydelserne sker. Men når de så alligevel er sket, har vi nogle ofre, og dem skal vi tage hånd om. Som jeg nu flere gange har haft lejlighed til korrekte andre ordførere om, har vi selvfølgelig igennem de 10 år fremsat det ene forslag efter det andet, der styrker ofrenes retsstilling, og som sørger for at tage hånd om ofrene. Men vi kan gøre det endnu bedre, og det er så det, beslutningsforslaget her handler om.

For det, vi kan konstatere, er, at til trods for de mange tiltag, den tidligere regering gennemførte med støtte fra et meget bredt flertal i Folketinget – ofte et enstemmigt Folketing – så er sagen jo stadig væk den i dag, at ofrene selv må kæmpe sig igennem det offentlige system for at få hjælp. Når man møder op og beder om at få noget hjælp, bliver man bedt om at trække et nummer, og det nummer er et meget, meget højt tal, og så må man i øvrigt vente, indtil det offentlige har tid til at tage sig af det.

Omvendt, hvis man kommer som gerningsmand, fordi man har lavet en forbrydelse og er blevet dømt for den, så behøver man ikke engang selv at trække et nummer, for det er der en sagsbehandler, der sørger for at gøre for en, og helt tilfældigt står der nr. 1 på den seddel, man får, og man står forrest i køen til at få det ene tilbud efter det andet og den ene form for hjælp efter den anden. Men det er ikke rimeligt, at vi på den måde prioriterer gerningsmændene højere. Jeg siger ikke, at gerningsmændene ikke skal have hjælp, men jeg synes, at der er en moral og en kultur i vores måde at håndtere de her ting på, som er helt grundlæggende forkert, nemlig at ofrene selv må kæmpe, mens man søreme nok skal sørge for at tage gerningsmændene i hånden og lede dem hele vejen igennem. Der er en forkert prioritering af de her ting, og derfor har vi så sammen med Dansk Fol-

keparti fremsat et beslutningsforslag med en lang række konkrete forslag til, hvordan vi kan gøre det bedre for ofrene.

Det, jeg hørte med stor tilfredshed, var jo, at bl.a. hr. Ole Hækkerup fra Socialdemokratiet gav udtryk for, at alle forslagene her vil indgå i de videre drøftelser af det, som regeringen spiller ud med. Og det er jo godt og positivt, at man på den måde holder dørene åbne, og det er vi da meget tilfredse med. Det er jo på den måde, altså ved at fremsætte beslutningsforslagene og konkret sige, hvad det er, man gerne vil, at man som opposition er i stand til at påvirke processerne. Hvis vi stadig væk sad i regering, hvad havde vi så gennemført? Det er jo det, vi skriver i et beslutningsforslag, og det kan så indgå i de videre drøftelser.

Det, som det her handler om, er jo en lang række tiltag, bl.a. i forhold til sagsbehandlingstiderne, når vi taler om erstatning til ofrene. I mange af de her sager må ofrene vente og vente på at få den erstatning, de skal have. Nogle gange kan man sidde og diskutere, om méngraden er 40 eller 45 pct., og det kan trække ud i årevis med speciallægeerklæringer osv. Men hvis uenigheden drejer sig om, hvorvidt det er 40 eller 45 pct., kunne man starte med at udbetale de 40 pct., og så kunne man diskutere de sidste 5 pct., og så måtte de så komme, når man var blevet enig. Man kunne også sige, at hvis ikke en sag kan afgøres inden for 3 måneder, skal der ske en acontoudbetaling, som vi foreslår her, sådan at offeret trods alt har noget at gøre godt med. Og det er jo igen henset til, at vi ved, at det offentlige system ikke er specielt god til at tage hånd om ofrene, men hvis de så får en erstatning, kan de dog trods alt selv prøve at gøre noget ved deres egen livssituation.

Vi har jo mange gange, også her i Folketinget, diskuteret hele problemstillingen om psykologhjælp. Det er selvfølgelig farligt bare at give los og så sige, at enhver, der selv synes, at vedkommende har behov for psykologhjælp, kan få uendelig meget psykologhjælp på det offentlige regning. Men her går vi trods alt ind og siger, at vi altså bliver nødt til at lukke op for, at man kan få mere end 12 timers psykologhjælp. Der må være et andet tal. Det må være sådan, at man kan få den hjælp, der skal til, indtil man ikke har behov for den længere. Det er selvfølgelig ikke personen selv, men fagfolk, der skal vurdere det, og i den sammenhæng skal vi også gøre, hvad vi kan for at reducere egenbetalingen.

Der kommer offerfonden, som vi laver efter svensk forbillede, jo så ind i billedet, for den skal nemlig finansiere det her. Den er en del af forslaget her, og det er der jo også blevet kvitteret for hele vejen rundt; den er så noget, der kommer uanset forslaget, kan man sige.

Men det sidste, som jeg også lige vil nævne, er jo, at vi har kunnet konstatere, at der er to konkrete foreninger, som den nuværende regering har skåret ned i bevillingerne til. Det synes vi er lidt ærgerligt. Vi synes, det er ærgerligt, at foreningen Hjælp Voldsofre ikke får helt så meget, som den har fået tidligere, og derfor foreslår vi, at den skal have dobbelt så meget, som der er sat af. Det samme gør sig gældende i forhold til Offerrådgivningen – der mener vi også, at den skal have dobbelt så meget, som der er blevet sat af med den nuværende regerings velvilje; altså dobbelt op på de her bevillinger til de to konkrete foreninger, fordi de udfører et rigtig, rigtig godt stykke arbejde og der er behov for dem.

Så vi er som forslagsstillere naturligvis positive over for beslutningsforslaget.

Kl. 14:59

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:59

(Ordfører for forslagstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for det og tak for en forholdsvis positiv behandling af forslaget her fra De Konservative og Dansk Folkeparti. Vi glæder os over, at der er støtte at hente både fra Venstre og Liberal Alliance. Så mangler vi jo egentlig bare, at regeringspartierne får fundet ud af, hvad de mener, og kommer med et udspil, som det er blevet annonceret i dag at de vil. Kunne vi nå en bred enighed i Folketinget om at hjælpe volds ofre bedre og hurtigere, ville vi i hvert fald være nået et rigtig godt stykke ad vejen.

Noget af det, vi har haft fokus på i forbindelse med fremsættelsen af forslaget, er bl.a. de erstatninger, der gives; de hurtige eller nærmere de meget langsomme sagsbehandlingstider, der findes på området, og også størrelsen. Det er klart, at den meget omtalte sag om Malene Duus, voldsofferet, der var tæt på at blive dræbt, og som skrev en kronik i Politiken om hele sin sag, ikke mindst om situationen efter sagen, har været en øjenåbner for mange. Vi håber, at lige netop den sag vil blive fulgt meget nøje af regeringen, når der kommer et udspil, for det er lige præcis sådan nogle sager, der viser, at det, som mange måske går og tror fungerer, i virkeligheden ikke fungerer. I virkeligheden belønner vi gerningsmænd til voldsforbrydelser, som i den sag med Malene Duus, mere, end vi hjælper de ofre, der har været for de voldsforbrydelser.

Der skete jo det med Malene Duus, at 3 år efter at hun blev brutalt overfaldet, viste det sig, at hun endnu ikke havde fået erstatning. Det er desværre langtfra et enkeltstående tilfælde. Ofre for eksempel grov vold lider jo ofte både fysisk og psykisk hårdt i lang tid efter overfaldet, måske i resten af deres levetid. Så skal de jo ikke belemres med et sløvt og rigtigt system, der mangler kræfter. Sagen er, at der kan gå år, før man får erstatning, en erstatning, som man retligt har krav på. Her må og skal samfundet indrette sig meget bedre på at hjælpe ofrene i stedet for de kriminelle.

Gerningsmanden til Malene Duus fik til gengæld hjælp, han fik lov til at få udgang meget tidligt efter at have lavet den her meget voldsomme kriminalitet og stået bag det her meget voldsomme overfald og drabsforsøg, som det var, på Malene Duus. Han kom ud og fik job hos kokken Claus Meyer, hvor han den dag i dag har job, uden at voldsofferet Malene Duus er kommet videre. Det er krænkende for retsbevidstheden, og det er det, der gør det svært for borgerne at tro på systemet, hvis det er sådan, at man hjælper gerningsmanden, før man hjælper offeret.

Vi håber så, at vi med forslaget har peget på nogle af de områder, hvor der virkelig er et behov for at sætte ind. Det handler altså om sagsbehandlingstiden i de her erstatningssager. Vi synes, at en rimelig sagsbehandlingstid er maksimum 3 måneder, og kan man ikke afklare sagen inden for dem, skal der altså være mulighed for, at man kan give et acontobeløb inden for rammen af det, offeret i hvert fald ville kunne få.

Desuden er det vigtigt, at man har en kontaktperson, ikke bare under selve sagen hos politiet, men også løbende, så man har en, man kan henvende sig til, for det er jo ikke alle mennesker, der, hvis de bliver slået til plukfisk og lige pludselig står uden det sædvanlige netværk, den sædvanlige tilgang til det, man f.eks. har fra sin arbejdsplads, bare sådan lige kan komme over det. Der er det vigtigt, at man har en kontaktperson, der kan hjælpe, og selvfølgelig også har mulighed for at få god psykologhjælp, også ud over den grænse, der er i dag.

Så har vi selvfølgelig bemærket os, at regeringen skar i Landsforeringen for Voldsofres tilskud, faktisk fik de her i 2012 kun 1 mio. kr. Vi synes, at det er rimeligt, at de får de 2 mio. kr., der gør det muligt at hjælpe volds ofre, som de jo gør i foreningen. Vi synes også, at offerrådgivningen skal blive endnu stærkere. Der gøres jo i og for sig et fantastisk godt arbejde i begge organisationer, men der er

brug for, at man får en fast forankring og en bedre forankring end det at leve på Rigspolitiets nåde, som man gør i dag, hvor vi i høj grad må håbe på, at Rigspolitiet giver dem en ordentlig behandling. Og der pågår jo også nogle samtaler i øjeblikket om det, men det er bare vigtigt, at man som rådgivning har mere fast grund under fødderne.

Så synes vi som nævnt også, at en offerfond vil være en god idé. I hvert fald vil der være nogle gerningsmænd, der så vil blive pålagt direkte at betale penge til de ofre, som har været udsat for deres forbrydelser.

Endelig er det også, når man møder i retten, ikke bare som vidne, men også som offer, vigtigt, at man sådan ikke nærmest per automatik støder ind i gerningsmanden. For det er meget, meget krænkende og meget uheldigt, at man på den måde kan blive udsat for, det kan være både verbale og fysiske repressalier, fordi man render ind i gerningsmanden til den forbrydelse, der er tale om. Så er det vigtigt, at retterne tager det seriøst og får lavet en adskillelse, om det så bare er et kopirum, eller hvad det nu er, man kan have hos retterne, sådan at ofre og vidner ikke ramler ind i gerningsmanden unødigt i forbindelse med sager.

Vi håber altså med forslaget at sætte hensynet til ofrene højt. Det var, som om man, specielt op gennem 1970'erne, mente, at det var langt mere synd for de stakkels volds mænd end for ofrene. Det er en tendens, der er fortsat. Der er forsøgt en del ting under den borgerlige regering for at vende det om, men der skal gøres endnu mere, for at det er hjælp til ofrene, der kommer i højsædet, og ikke hjælp til gerningsmændene. Hvis man gennemførte de her tiltag, mener jeg, at man så i hvert fald ville være kommet et rigtig godt stykke ad vejen.

Vi har været udsat for – og det skal være mine afsluttende bemærkninger – at der er nogle partier, der siger en masse fine ting i medierne om, at nu vil de også hjælpe volds ofrene, og så skærer de alligevel i landsforeningens støtte. Man siger, at nu må man jo også gøre noget ved det her, men alligevel gør man ikke rigtig noget ved det i Folketingssalen. Altså, der har været forskel på det, man siger man vil, og det, man så rent faktisk gør. Derfor er det jo, at det her forslag er fremsat på vegne af De Konservative og Dansk Folkeparti, nemlig for at give nogle fuldstændig konkrete muligheder for at følge op på det, man selv har sagt, i form af konkret lovgivning.

Der synes vi, at det er ærgerligt, for regeringen nøler og der kommer ikke noget, og man kan heller ikke få noget at vide, når man spørger her i salen i dag – selv SF, der jo ellers tidligere har sagt nogle ting om, at volds ofre skulle have bedre hjælp, kan ikke rigtig rykke ud med noget af det, man så præcis vil. Der synes vi, at det er ærgerligt, at tiden går, for nu er der ret kort tid til slutningen af folketingssamlingen, og det betyder, at der ikke kan laves lovgivning, og det betyder igen, at det er svært at komme volds ofrene til hjælp nu og her. Det vil sige, at vi skal frem til efter den 1. oktober, hvor Folketinget samles igen, og så kan der måske komme nogle forslag fra regeringen, hvis vi er heldige, og så kan der måske ske en færdigbehandling af det hen mod slutningen af året, måske først i 2013.

Det synes vi er for fattigt. Derfor opfordrer vi til, at det her forslag bliver vedtaget nu under andenbehandlingen af det. Og vi håber på, at man også kan regne med støtte fra regeringen til de punkter, der står her, for det er sund fornuft.

Kl. 15:08

Formanden :

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 86:

Forslag til folketingsbeslutning om en skærpet indsats mod indbrudskriminalitet.

Af Tom Behnke (KF) og Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 02.05.2012).

Kl. 15:08

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 15:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Med beslutningsforslaget pålægges regeringen inden udgangen af 2012 at fremsætte et lovforslag, som skærper straffen for indbrud. Det foreslås, at det sker ved, at der indsættes en selvstændig paragraf i straffeloven, som skal indeholde to elementer: for det første et udgangspunkt om ubetinget fængselsstraf, også for indbrud af mindre økonomisk omfang, og for det andet en skærpelse af straffen, når gerningsmanden gentagne gange dømmes for indbrudskriminalitet. Beslutningsforslaget skal med andre ord hæve strafniveauet i sager om indbrud af mindre økonomisk omfang samt i gentagelsestilfælde.

Det er et særdeles vigtigt emne, som forslagsstillerne med beslutningsforslaget sætter til debat her i Folketingssalen i dag. Der er ingen tvivl om, at indbrudskriminalitet er et meget alvorligt samfundsproblem. Der er heller ingen tvivl om, at er man udsat for indbrud i sit hjem, er det meget ubehageligt. Ud over det økonomiske tab, man oplever, det tab af genstande, som man holder meget af, og værdifulde minder, som man oplever, kan indbruddet jo også skabe en følelse af utryghed i ens eget hjem. Det er selvfølgelig meget ubehageligt, og indbrud er derfor selvfølgelig også et meget alvorligt indgreb mod ofrene for indbruddet.

Der er de senere år sket en markant stigning i tallene for indbrud i beboelse. Stigningen var størst i årene 2006-2009, hvor der skete en stigning i antallet af indbrud med 50 pct. Siden er der sket en vis stagnation i tallene, der har været nogenlunde uændrede i 2010 og 2011. Bekæmpelsen af indbrudskriminalitet er, som man vil vide, en væsentlig prioritet for regeringen. Regeringen er således helt enig i intentionerne bag beslutningsforslaget, nemlig at antallet af indbrud skal nedbringes.

Men regeringen kan imidlertid ikke støtte beslutningsforslaget, og det vil jeg i det følgende uddybe baggrunden for. Jeg vil først og fremmest fremhæve, at den politimæssige indsats mod indbrud i de senere år har været et af de højest prioriterede områder for dansk politi. Rigspolitiet har udarbejdet en national operationsplan mod indbrud i privat beboelse, og der er etableret en national følgestab på området. Desuden er der i Rigspolitiets Nationale Efterforsknings- og Forebyggelsescenter oprettet et særligt kontor, der beskæftiger sig med omrejsende kriminelle grupperinger. Kontoret kan bistå politikredsene med analyser af udviklingen på området, herunder i relation til indbrudskriminalitet begået af udenlandske rejsende kriminelle.

Senest er der med en meget bred aftale i øvrigt om politiets og anklagemyndighedens økonomi for 2012-2015 sikret en væsentlig yderligere styrkelse af politiindsatsen på området. Der er således

som følge af aftalen på Sjælland etableret en tværgående indbrudsenhed. Den hedder Task Force Indbrud, der koordinerer og understøtter indsatsen i de sjællandske politikredse mod organiseret indbrudskriminalitet, hælnetværk og også hjemmerøverier. Indsatsen i Jylland og på Fyn mod den organiserede indbrudskriminalitet bliver koordineret og understøttet af en taskforce i Horsens, den, der kaldes Task Force Vest. Hertil kommer en væsentlig styrkelse af indsatsen mod rockernes og bandernes organiserede kriminalitet, som også er et resultat af flerårsaftalen, og som bl.a. vil ramme disse grupperingers involvering i den mere organiserede del af indbrudskriminaliteten.

Der er med andre ord altså iværksat en stribe politimæssige initiativer med det formål at bekæmpe indbrudskriminaliteten. Det kan allerede aflæses i de resultater, politiet leverer på området. Der er således i 2011 rejst omkring 900 flere sigtelser for indbrud i privat beboelse end i 2010. Det svarer til en stigning på over 13 pct. I første kvartal af 2012 rejste politiet over 32 pct. flere sigtelser end i samme periode i 2011, hvilket svarer til over 500 flere sigtelser. Det er flotte resultater, som efter min opfattelse giver et meget begrundet håb om, at vi kan få nedbragt antallet af indbrud i Danmark mærkbart.

Kl. 15:14

Så vil jeg nu efter min redegørelse om den massive politimæssige indsats, der er iværksat de senere år, vende mig mod det forslag, der ligger til behandling her i dag, og som jo omhandler straffen for indbrudskriminalitet. Med beslutningsforslaget foreslås der som nævnt en selvstændig paragraf i straffeloven for indbrudskriminalitet, som har ubetinget fængselsstraf som udgangspunkt, også for indbrud af mindre økonomisk omfang. Det foreslås, at straffen skal forøges, når gerningsmanden er dømt gentagne gange for indbrudskriminalitet. Der anføres i den forbindelse i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at indbrud af mindre økonomisk omfang i dag straffes med enten bøde, betinget fængsel eller ubetinget fængsel.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at indbrudstyveri er omfattet af straffelovens § 276, som vedrører tyveri generelt. Strafferammen for indbrudstyveri fremgår af bestemmelserne i straffelovens § 285 og § 286. Tyveri begået ved indbrud vil således ikke falde ind under straffelovens § 287, der vedrører mindre alvorlig berigelseskriminalitet, og som indeholder bødestraf i strafferammen.

Indbrudstyveri straffes efter straffelovens § 285 som udgangspunkt med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder. Straffen kan efter straffelovens § 286, stk. 1, stige til fængsel i indtil 6 år, når forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed, som det hedder. Det gælder f.eks., når forbrydelsen er udført af flere i forening; når der er medtaget våben; når de stjålne genstande er af betydelig værdi; og når der er tale om organiseret indbrudskriminalitet; eller når et større antal forbrydelser er begået. Straffen for særlig den grove del af indbrudskriminalitet er i flere omgange blevet skærpet. Ved lov nr. 218 af den 31. marts 2004 blev straffen i § 286, stk. 1, forhøjet fra fængsel i indtil 4 år til fængsel i indtil 6 år. Af forarbejderne til lovændringen fremgår det, at der tilsigtes en skærpelse af strafniveauet for den groveste del af sagerne omfattet af § 286, stk. 1. Senest i juli måned sidste år blev der med lov nr. 760 – den er fra 29. juni 2011 – gennemført en yderligere skærpelse af straffen for den groveste del af indbrudskriminaliteten. Det blev i den forbindelse indsat som en udtrykkelig skærpende omstændighed i § 286, når der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet. Formålet med lovændringen var, at straffen for den type af kriminalitet skulle hæves med en tredjedel fra et niveau på omkring 2 års fængsel. Strafferammen for indbrudskriminalitet går således i dag op til 6 års fængsel, og der er særlig ved den seneste straffeskærpelse fra 2011 lagt op til endog meget betydelige straffe i de groveste sager. Den nærmere strafudmåling inden for denne strafferamme fastsættes af domstolene på baggrund af en konkret vurdering og selvfølgelig af samtlige sagens omstændigheder, og det svarer til ordningen i andre straffesa-

ger. Der skal efter straffelovens § 80 lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. I straffelovens § 81 og § 82 er der oprettet en række hensyn, der i almindelighed skal indgå i henholdsvis skærpende og også formildende omstændigheder. Det anses således som en skærpende omstændighed, hvis gerningsmanden tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet.

Der lægges i praksis ved udmåling af straffen for indbrudstyveri betydelig vægt herpå, samt selvfølgelig hvis der er begået flere tyverier, eller om der har været tale om mere betydelige værdier. Der udmåles i praksis fra korte betingede frihedsstraffe i førstegangstilfælde til længere fængselsstraffe i gentagelsestilfælde og ved grove indbrudstyverier. Jeg kan i den forbindelse henvise til den gennemgang, som der er i min besvarelse af spørgsmål nr. 678, som jeg netop har sendt til Retsudvalget.

Som jeg allerede har været inde på, udmåles der endog meget lange fængselsstraffe i de groveste sager, herunder når der er tale om organiseret indbrudskriminalitet. Det er således ikke helt rigtigt, når forslagsstillerne anfører, at der også udmåles bødestrafte i sager om indbrudskriminalitet. Det er endvidere allerede sådan i dag, at der lægges betydelig vægt på, om gerningsmanden tidligere er straffet for indbrudskriminalitet. Det er efter regeringens opfattelse et rigtigt princip, at straffen i sager om indbrudskriminalitet beror på en konkret vurdering af den enkelte sag efter de almindelige regler om strafudmåling, som er fastsat i straffelovens generelle regler herom.

Regeringen kan nok ikke overraskende så heller ikke støtte beslutningsforslaget, der efter regeringens opfattelse lægger op til en alt for vidtgående begrænsning af domstolenes skøn i en sagstype, som netop er karakteriseret ved at spænde over meget forskelligartede sager, hvor straffniveaueet bør kunne tilpasses den konkrete sag. Regeringen kan endvidere ikke støtte, at muligheden for at anvende betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste i disse sager, fratages domstolene. Det vil også efter min opfattelse stemme meget dårligt overens med den udvidelse af samfundstjenesteordningen, som et meget bredt flertal i øvrigt her i Folketinget for nylig har vedtaget. Regeringen kan således som nævnt ikke støtte beslutningsforslaget.

Der er, som jeg allerede har været inde på, i de senere år iværksat en massiv politimæssig indsats i forhold til bekæmpelse af indbrudskriminalitet, herunder navnlig indbrud i privat beboelse. Med den flerårsaftale, som vi lavede her i efteråret – et meget bredt flertal – i Folketinget for politi og anklagemyndighed, er der yderligere sket en væsentlig styrkelse af bekæmpelsen af den særlige organiserede indbrudskriminalitet. Det er efter regeringens opfattelse den helt rigtige vej at gå, hvis vi for alvor skal have nedbragt antallet af indbrud, og det må enhver selvfølgelig også være enig i. Vi har set af resultaterne de seneste år, at det er den rigtige vej at gå. Der er ingen tvivl om, at udviklingen har været og måske også er gået i den forkerte retning, men der er meget, der tyder på – når man ser resultaterne af den politimæssige indsats – at vi forhåbentlig kan få vendt udviklingen nu, således at vi kan blive bedre til at komme det her til livs. Heldigvis som sagt viser tallene fra politiets sigtelser i årets første måneder da også, at vi er på rette vej. Tak for ordet.

Kl. 15:20

Formanden :

Der er to korte bemærkninger. Først er det fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:20

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg vil høre ministeren om noget. Det er jo ganske glimrende, at politiet har lavet de her taskforces. Jeg vil kalde det indsatsstyrke, for det er sådan et dejligt og bedre dansk ord, synes jeg. Nå, men jeg synes, at det er ganske glimrende.

Men ministeren nævnte nogle tal, nemlig at der i 2011 var 900 flere sigtelser, hvilket var en stigning på 13 pct. I første kvartal i

2012 var der 500 flere sigtelser, og det var en stigning på 32 pct. Jeg vil spørge, om ministeren ved, hvor mange af disse sigtelser der omhandler gengangere, altså nogle, der har begået indbrud før.

Kl. 15:21

Formanden :

Ministeren.

Kl. 15:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror ikke, at det overrasker fru Pia Adelsteen, når jeg siger, at det ikke er et tal, jeg lige har og kan ryste ud af ærmet. Men som sagt, her i Folketinget ved vi jo alle sammen, at der kan blive spurgt om alt i folketingsudvalgene, så det vil selvfølgelig også være en mulighed her.

Kl. 15:21

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:21

Pia Adelsteen (DF):

Man skal jo nogle gange passe på, når man spørger. Det skal jeg nok stille på skrift. Det er jo ganske rart at vide.

Så vil jeg godt høre, hvad ministerens holdning er til, at Eurostat har den her registrering, hvor der registreres langt flere indbrud i Danmark, end der gør i vores nærmeste nabolande, kan man sige. Er man ikke bange for den her forumshopping, som vi også kan kalde det? Det er et andet godt dansk ord. Tyvene siger, at jamen der er en mildere straf i Danmark, og derfor tager vi Danmark. Vi har også et forholdsvis rigt samfund, så der er jo også noget at hente. Er ministeren nervøs for, at det kan være tilfældet?

Kl. 15:22

Formanden :

Ministeren.

Kl. 15:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, jeg tror, det er svært sådan lige at sige, hvad der er årsagerne til niveauet for indbrud i privat beboelse i Danmark. Der kan være mange ting, der gør sig gældende. Jeg synes, det kunne være rigtig godt, hvis vi kunne blive enige om, at det, vi har sat i gang, det, som jo et bredt flertal, inklusive Dansk Folkeparti, igennem en årrække har sat i gang, når vi har forhandlet økonomiaftaler for politiet og anklagemyndigheden, rent faktisk ser ud til at virke nu. Altså, senest med indbrudsenheden, Task Force Indbrud, som jeg omtalte, et nyt taskforcecenter i Vestdanmark, som vi har videreført, og Task Force Øst i Karlslunde har vi nogle koordinerende enheder, som i hvert fald har fået mulighed for at tage rigtig godt fat, og vi kan jo se de første gode resultater af det.

Dertil kommer så, at de enkelte politikredse jo virkelig også gør et rigtig godt stykke arbejde, og det kan være det, der er årsagen til, at vi har fået taget toppen af stigningen, og at vi kan se den meget kraftige stigning i antallet af sigtelser. Og det er jo godt for os, da vi selvfølgelig alle sammen ønsker at bo trygt i vores eget hjem, at vi har et politi, som arbejder stenhårdt på at komme det her bedre til livs.

Kl. 15:23

Formanden :

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Tom Behnke (KF):

Kan ministeren bekræfte, at Folketingets Retsudvalg har fået svar på spørgsmål nr. 678, hvoraf det fremgår, at den typiske – nu er det jo svært at tale om en typisk straf, for der kan være alt muligt, der tæller op og ned – straf for indbrud af mindre økonomisk omfang i Danmark er 1 måneds fængsel? Og ofte bliver den gjort betinget, hvis ikke man har noget historie bag sig. Sammenholdt med det er minimumsstraffen i Tyskland – altså ikke noget med, hvad der er typisk, men der er simpelt hen en minimumsstraf – 3 måneders fængsel for indbrud, uanset hvor lille et indbrud det er, eller uanset hvor få der er. Altså, forskellen er, at i Danmark er den typiske strafudmåling 1 måneds fængsel, og i Tyskland er der en minimumsstraf på 3 måneders fængsel.

Kl. 15:24

Formanden :

Ministeren.

Kl. 15:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu står jeg ikke selv med spørgsmålet og svaret på det her, men jeg kan helt sikkert bekræfte, at det er besvaret til Folketingets Retsudvalg, så hvis hr. Tom Behnkes gengivelse af det er korrekt, så holder det nok også vand.

Kl. 15:24

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 15:24

Tom Behnke (KF):

Det tror jeg også det gør. Det er i hvert fald sådan, jeg har læst det, ministeren har skrevet til mig. I Tyskland har man jo så også det, at man netop har en særskilt paragraf for det. Altså, indbrud er ikke bare en art tyveri, det er ikke sådan lidt ligesom med lommetyveri og butikstyveri og andre former, cykeltyveri og sådan noget. Nej, indbrud har en særskilt paragraf, og der har man så også en skærpet strafferamme i forhold til straffen.

Se, så står jeg med et andet svar, det er så på spørgsmål nr. 677, det ligger lige op og ned ad det andet. Deraf fremgår det, at i Danmark har vi seks gange så mange indbrud pr. indbygger, som de har i Tyskland. Indbrudsraten i Danmark er seks gange højere end i Tyskland. Kan ministeren ikke have bare en lille gran af mistanke om, at hvis man rejser det halve Europa igennem, hele vejen op gennem Tyskland, for at nå til Danmark og lave sit indbrud, så er der en eller anden årsag til det? Det er næppe, fordi vi har større værdier i de danske hjem, end man har i de tyske hjem. Jeg tror heller ikke, at det tyske politi er specielt mere effektivt end det danske politi, slet ikke efter alle de tiltag, vi ved fælles hjælp har gjort. Så er der tilbage kun en ting, nemlig at man koldt og kynisk beregner, hvor det kan betale sig at begå indbrud. Kan ministeren ikke have den lille mistanke?

Kl. 15:26

Formanden :

Ministeren.

Kl. 15:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, jeg vil ikke strække den så langt som til at tro, at inden de bander, som er omrejsende i Europa, slår til, så foretager de komparative studier af 27 EU-medlemslandes straffelovgivning for at finde ud af, hvor det bedst kan svare sig at lave indbrud. Det tror jeg simpelt hen ikke på.

Jeg synes, vi skal glæde os over, at vi har et politi, som gør en fantastisk indsats, og som af et bredt flertal i Folketinget i de senere år og igen her som den første ting under den nye regering har fået endnu bedre muligheder for det og lever op til alle forventninger. Vi kan alle sammen ønske, at det kommer til at gå bedre, det tror jeg vi alle gør, men det skal ikke afholde os fra at rose dem for den meget flotte indsats, som de har leveret. Og som vi jo kan se allerede i de første måneder af aftaleperioden, altså her fra 2012, udvikler det sig ganske, ganske positivt.

Kl. 15:27

Formanden :

Tak til justitsministeren. Hr. Preben Bang Henriksen som Venstres ordfører.

Kl. 15:27

(Ordfører)**Preben Bang Henriksen (V):**

Tak for det. Forslaget, som vi behandler her i dag, vedrører en skærpet indsats over for indbrudskriminalitet.

Indledningsvis vil jeg sige, at der ikke synes at blive sondret mellem de forskellige former for indbrud. Jeg kan derfor ikke se, om det kun er indbrud i private hjem, man tænker på, eller om det også er indbrudskriminalitet rettet mod erhvervsvirksomheder og andre steder, men det bliver der vel anledning til at få præciseret ved en senere lejlighed.

Jeg kan umiddelbart sige, at Venstre kan tilslutte sig en skærpet indsats. Det er et alvorligt problem. Det er et alvorligt problem for de mennesker, det går ud over. De mister genstande, men allermest er det nok også et psykisk problem. Mange mennesker tør jo ikke at være alene hjemme, efter at de har oplevet, at huset er blevet endevendt på den her måde.

Derfor vil jeg sige, at Venstre udmærket forstår intentionerne bag forslaget. Vi vil gerne se de aktuelle tal, som også justitsministeren var inde på. Det drejer sig om de aktuelle tal for anmeldelser, hvor vi gerne vil se dokumentation for de strafudmålinger, der aktuelt foretages.

Samtidig kunne jeg forstå på justitsministeren, at der foregår en ny og væsentlig større indsats. Den er åbenbart så effektiv, at den ligesom så meget andet er blevet dømt til at hedde en taskforce. Så er det snart sagt lige meget, hvilket område man er på. Har man måske lidt skidt samvittighed over den hidtidige indsats, bliver nye tiltag gerne omtalt som en taskforce. Så kan enhver nærmest se, at soldaterne vælter ind ad døren.

At der er noget galt på området, er der nu nok ingen tvivl om, og Venstre deltager gerne i, hvad der skal til med hensyn til forebyggelse, med hensyn til opklaring og med hensyn til straf. De tre elementer må gå hånd i hånd. Med hensyn til forebyggelse synes jeg umiddelbart, man kunne opprioritere tvungne besøg hos politi, domstole og fængsler af de unge mennesker i skolerne. Det finder sted i et vist omfang, men det er bestemt ikke konsekvent. Samtidig skal der også være en grundig orientering af konsekvenserne ved at få sit navn i kriminalregisteret og få en plet på straffeattesten.

For så vidt angår efterforskning, kan jeg forstå på justitsministeren, at der finder en opprioritering sted. Også det vil vi gerne se resultatet af. Jeg må sige, at når jeg læser i det bagvedliggende materiale, at man hos Østjyllands Politi har en opklaringsprocent på 7,1, forstår jeg, at det i hvert fald indikerer, at der bør ske et eller andet på det opklaringsmæssige, det politimæssige område.

Det sidste er spørgsmålet om højere straf. Jeg vil sige, at betinget af, at de aktuelle tal, vi får, både med hensyn til strafudmåling og med hensyn til anmeldelser, tilsiger, at der er noget galt, så kan Venstre da også støtte højere straffe, men i så tilfælde må jeg nok anføre, at der skal komme et finansieringsforslag. Der skal være et finansie-

ringsforslag knyttet hertil. Det kan jeg ikke se. Det her forslag vil jo betyde, at langt flere, end tilfældet er i dag, skal i fængsel.

Det er netop det næste element i forslaget. Der skal være ubetinget fængselsstraf for enhver form for indbrudskriminalitet. Jeg vil sige, at Venstre ikke er tilhænger af ubetinget fængselsstraf uanset omstændigheder, uanset alder, uanset løbebane. Der er ingen, der bliver bedre af at sidde i spjældet, men der er som bekendt et hensyn til ofrene, og det negligerer vi bestemt heller ikke i Venstre, men der er tale om en afvejning, som i dag finder sted hos domstolene. I Amerika har man princippet om three strikes and you are out. Hvis man begår tre straffelovsovertrædelser, felony crimes, er det i spjældet resten af ens dage. Sådan er det i hvert fald i nogle af staterne. Det her ville medføre one strike and you are in, og jeg tror ikke, at det er en god idé at gøre det så unuanceret. Det betyder, at første gang man stjæler en cykelpumpe fra en garage, skal man direkte i fængsel med deraf følgende potentiel kriminel efteruddannelse. Det er ikke måden at gøre det på. Vi har domstolene til at foretage en ganske fornuftig afvejning i dag.

Som jeg sagde før, bliver ingen bedre af at komme i spjældet. Dermed er det ikke sagt, at vi ikke skal sætte folk i fængsel, det er vi desværre nødt til, men det må ske på baggrund af præventive be-
tragtninger og ikke mindst af hensyn til ofrene.

Justitsministeren nævnte straffelovens § 287, den bestemmelse, som siger, at mindre strafværdig kriminalitet kan medføre, at straffen bortfalder. Justitsministeren nævnte, at den bestemmelse ikke finder anvendelse i tilfælde af indbrudskriminalitet. Jeg er ikke helt sikker på, det er rigtigt. Jeg kan i hvert fald se, at i Straffelovrådets betænkninger om fastsættelse af strafammer skriver man udtrykkeligt om § 287, at der må kunne gøres undtagelser ved mindre omfattende indbrud af enkeltstående karakter i biler, kiosker og skurvogne, så det falder inden for området af § 287. Det må i almindelighed være en forudsætning, at tyveriet omfatter små værdier, dvs. værdier, der ligger væsentlig under den nævnte beløbsgrænse på 800 kr. Jeg skal ikke lægge hovedet på blokken med hensyn til, om de her bemærkninger også er aktuelle i dag, men i det omfang, det er muligt, vil jeg da foreslå, vi får det undersøgt i udvalget, så vi får belyst, om der er problemer i relation til samspillet med § 287, der jo ret besat efter sin tekst skulle medføre, at der overhovedet ikke bliver rejst tiltale. I henhold til forslaget kan det jo betyde, at der sker det modsatte, nemlig at man ryger direkte i spjældet.

Sammenfattende er Venstre ikke afvisende over for at skærpe straffen, hvis der er behov for det, men det er det, vi meget gerne vil have belyst.

Den sidste bemærkning er om gentagelsesvirkning. Jeg skal sige, det allerede er beskrevet i straffelovens § 81, stk. 1, nr. 1. Der vil ligeså meget kriminalitet medføre højere straf.

Kl. 15:33

Formanden :

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 15:33

Tom Behnke (KF):

Jeg vil blot høre, om ordføreren er opmærksom på, at vi netop i beslutningsforslaget i forhold til fængselsstraf har skrevet, at det er som udgangspunkt. Det vil sige, at det ikke er sådan, at der er minimumsstraf, men at det bare er udgangspunktet. Kan ordføreren ikke også bekræfte over for mig, at det der med at stjæle en cykelpumpe fra en garage jo kun vil blive betragtet som indbrud, hvis man rent faktisk bryder ind – det vil sige, hvis man ødelægger port, dør og vindue eller lignende for at tilvinge sig adgang til en matrikel, hvor man intet har at foretage sig? Kan ordføreren ikke også bekræfte, at det vel er lidt underligt, at det er lykken, der skal afgøre, hvilken straf man får? Hvis der kun er en cykelpumpe at stjæle, nå ja, så fred være med det, men hvis der havde ligget fire guldbarrer, man havde

taget med sig, så falder der brænde ned. Det er da lidt underligt, for det ved man jo ikke, når man står ude på gaden med den onde vilje til at begå indbrud.

Kl. 15:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:34

Preben Bang Henriksen (V):

Jo, jeg kan bekræfte hr. Tom Behnkes fremstilling. Bestemmelsen finder kun anvendelse, hvis der har fundet et egentligt indbrud sted. Det er ikke noget nyt, og det er jeg opmærksom på. Tilsvarende er jeg også opmærksom på, at man i beslutningsforslaget benytter udtrykket udgangspunkt. Men hvis beslutningsforslaget skal have nogen virkning, må det jo være det, man mener. Man mener, at der skal finde ubetinget fængsling sted selv i førstegangstilfælde.

Kl. 15:35

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 15:35

Tom Behnke (KF):

Jeg ved godt, det måske kan blive lidt indforstået, men alligevel synes jeg, det er ret interessant, at ordføreren netop bruger eksemplet med, at man så bare har stjålet en cykelpumpe. Men ofte er det jo, fordi det var det, der var at stjæle. Men er det virkelig rimeligt, at vi i Danmark har en retspraksis, der indebærer, at det er værdien af det, der bliver stjålet ved et indbrud, der afgør straffen? Uanset hvad skader man har lavet i forbindelse med indbruddet, uanset hvor meget svineri man har lavet i forbindelse med indbruddet, er det det, man tilfældigt finder på gerningsstedet, der afgør straffen. Den krænkelse, der finder sted, af de mennesker, der har haft indbrud, er vel den samme, om man har fået stjålet 100 kr. eller 1.000 kr.

Kl. 15:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:36

Preben Bang Henriksen (V):

Nej, jeg mener ikke, at krænkelsen er den samme, om man bryder ind i en erhvervsvirksomhed eller man bryder ind i en privat villa – for nu at tage det som et eksempel. Det sondres der jo ikke imellem her i forslaget. Så siger hr. Tom Behnke, at det er uden betydning, hvad det nu munder ud i. Dertil må jeg sige, at det jo altså ifølge retspraksis ikke er det, for det kan man rimelig tydeligt se. Man kan i henvisningen i § 287 se, at der også tages hensyn til, hvad udkommet af kriminaliteten har været.

Kl. 15:36

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Med det her beslutningsforslag ønsker Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti at skærpe straffen for indbrudskriminalitet, og det er jo allerede fremgået af debatten.

I Socialdemokratiet har vi det sådan, at ens hjem skal være et slot, ikke en borg. Indbrud er selvfølgelig meget mere end blot det, der bliver stjålet. Krænkelsen er jo også på et andet plan, der handler om den tryghed, der er ved ens eget hjem. Derfor er vi også meget

tilfredse med, at politiet har indbrud som et af de allerhøjeste prioriterede områder. Seneste ved aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi for 2012-2015 blev det aftalt at etablere en ny tværgående indbrudsenhed.

Desværre er sandheden jo, som det fremgik af ministerens besvarelse, at der er sket en stigning i antallet af indbrud fra 2006 til 2009 med 50 pct., og at det aldrig rigtig er lykkedes at få tallet ned igen. Den styrkede politiindsats, der ruller ud i de her år, er altså svar på de alt for mange indbrud, og indsatsen virker, i hvert fald rejses der nu flere sigtelser. Som det så også er fremgået af ministerens redegørelse, lægges der allerede betydelig vægt på, om en gerningsmand tidligere er straffet for indbrudskriminalitet. Desuden er straffen for tyveri begået som led i organiseret kriminalitet skærpet. Alt det her skulle jo gerne samlet betyde, at den styrkede politiindsats og de flere sigtelser også fører til flere domfældelser og selvfølgelig til særlig skærpede domfældelser, når der er tale om skærpede omstændigheder.

Fra Socialdemokratiets side tror vi, at det bedste, vi kan gøre, er at følge politiets indsats tæt, for det er først og fremmest en politiopgave at få rejst sigtelserne, for det er den indsats, der før noget andet kan sørge for, at vi får færre indbrud.

Ministeren var så i sin besvarelse inde på nogle af de bekymringer, der har været i forbindelse med at indskrænke domstolenes skøn. Og så vidt jeg forstod, var der også nogle overvejelser, som både Venstres ordfører og justitsministeren var omkring, om, hvorvidt der kan udmåles bødestrafte i sager om indbrudskriminalitet. Der tror jeg bare at man må sige, at de henvisninger, der kom fra både Venstres ordfører og justitsministeren, vil vi nok som Folketing stå os bedst ved at få spurgt nærmere ind til i Justitsministeriet.

Men for os er den politiske bundlinje, at vi skal følge det her tæt og se ikke bare flere sigtelser rejst, men også domme falde, og at vi også skal se den styrkede politiindsats føre til færre indbrud, for vi ønsker at gøre noget ved de alt for mange indbrud, som vi er vidner til i dag.

Kl. 15:39

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:39

Pia Adelsteen (DF):

Jeg studsede bare lidt. Altså, jeg forstår godt, at ordføreren siger, at en styrket politiindsats vil føre til færre indbrud. Ja, men mener ordføreren dermed, at det tyske politi er bedre end det danske, i og med at der er mange færre indbrud i Tyskland end i Danmark? Jeg ved ikke, om de har lavet en speciel taskforce, som vi har her i Danmark.

Kl. 15:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:39

Ole Hækkerup (S):

Jeg må sige, at jeg ligesom fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti heller ikke ved, om man i Tyskland har en særlig taskforce i forbindelse med indbrud, og om det kan være baggrunden for, at de når bedre resultater i Tyskland. Med de tal, justitsministeren oplyste i sin besvarelse, er der jo noget, der tyder på, at det stigende fokus, der har været i de seneste par år på at gøre noget mere i forhold til indbrud, og som vi jo også har aftalt – og i øvrigt er både Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet med i den aftale om at skærpe indsatsen i forhold til indbrudskriminalitet – i hvert fald betyder, at indbrudskriminaliteten i Danmark falder. I spørgsmålet om, om det så betyder, at de metoder, dansk politi anvender, minder mere om dem, politiet anvender i eksempelvis Tyskland, må jeg sige, at jeg deler videnni-

veau med fru Pia Adelsteen, og skal vi for alvor komme i dybden med det spørgsmål, tror jeg også, det er noget, vi skal spørge justitsministeren om i udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:40

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:40

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo altid rart at dele videnniveau med nogle her. Jeg har selvfølgelig mine formodninger, det har man typisk, når man har en eller anden holdning til sagerne. Men kunne det ikke være tilfældet, at det, at der er rejst flere sigtelser både i 2011 og 2012 i Danmark, rent faktisk hænger sammen med, at der også er sket flere indbrud? Altså, ved vi reelt det? Jeg tænker bare: For mig at se er det, at der er nogle, der begår indbrud i ens private hjem, meget grænseoverskridende. Det er meget, meget krænkende. Derfor kan jeg jo godt lide, og det kan vi godt i Dansk Folkeparti, tanken om en minimumsstraf, som man f.eks. har det i Tyskland. Det tiltaler mig gevaldigt. Der var også et år, hvor man ikke lukkede indbrudstyper ud i julen, og man kunne se, at det gav langt færre indbrud i julen i Danmark. Det er jo dejligt, når sådan noget sker, så det har altså rent faktisk en positiv effekt på antallet af indbrud, at folk sidder i fængsel. Det er blot det, jeg gerne vil frem til.

Kl. 15:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:41

Ole Hækkerup (S):

Der er helt ubestrideligt den forskel på fru Pia Adelsteens parti og mit parti, at vi er meget mere skeptiske over for minimumsstraffe. Det, vi deler, og som jeg gerne vil fremhæve i dag, er den grundholdning, at vi i Danmark skal gøre, hvad vi kan, for at forhindre indbrudskriminalitet, og vi deler jo ønsket om, at den stigning, vi har set i indbrudskriminalitet, og den mængde af indbrudskriminalitet, som har stabiliseret sig på et alt, alt for højt niveau, skal vi have bragt markant ned. Der tror jeg bare at det vi gør bedst i nu, netop når politiet har et større fokus på indbrudskriminalitet, er at se på: Hvad er så erfaringerne med det?

Med det, justitsministeren har oplyst, bliver der rejst flere sigtelser nu, og der tror jeg at noget af det der bliver interessant at følge op på, også i politiforligskredsen, er, hvad det så er for nogle typer af indbrudskriminalitet, politiet får optrævlet. Hvor meget af det er organiseret? Hvor meget af det er sådan de gammeldags indbrud, hvor indbrudstyven er alene? Hvad er det for nogle typer af indbrud, vi får opklaret her? Hvor meget af det udgøres af bander fra andre lande osv. osv.? Noget af det, vi har set, er i hvert fald, så vidt jeg er orienteret, at når det gælder virksomheder, er indbrudskriminaliteten faldet voldsomt, når man har fået trævlet nogle af de her netværk op.

Kl. 15:42

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:43

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. For Dansk Folkeparti er selve det, at man har et indbrud i sit hjem, noget, der er ganske grænseoverskridende. Det er en voldsom oplevelse at komme hjem og finde sit hjem mere eller mindre uigenkendeligt, og derfor er det også vores helt klare holdning, at

det, man skal gøre, når man trods alt fanger indbrudstyvene, for det sker jo ikke altid, er at få dem fjernet fra gader og stræder – i hvert fald for en periode. Vi er af den overbevisning, at det bestemt har en forebyggende effekt, også set i lyset af det, som hr. Tom Behnke nævnte, nemlig at tyskerne har et væsentlig lavere antal indbrud, end vi har i Danmark. Jeg mener faktisk også, at det er bemærkelsesværdigt, at man ikke lige her har lyst til at harmonisere, når der inden for EU harmoniseres så utrolig mange ting, men det er måske noget, som justitsministeren kan overveje. Hvis reglen blev, at strafferammen skulle være den samme i resten af EU, er jeg sikker på, at man ville modtage det med begejstring – trods alt.

Jeg synes, de forlig, vi har haft omkring at lave de her indsatsstyrker, har været rigtig gode. Jeg synes, det er rigtig godt at få fokuseret på indbrud, og jeg og Dansk Folkeparti mener altså også, at man skal lave en speciel paragraf, som siger: Det her med indbrud er ikke i orden, man får en fængselsstraf, også selv om det, man har stjålet, ikke er specielt dyrt, for det er meget invaderende at have indbrud i sit hjem. Det er også helt klart, at når man har begået indbrud op til flere gange, hvilket der er gerningsmænd, der gør, jamen så er det altså meningen, at de skal sidde længere tid i fængsel, for så har de helt åbenlyst ikke forstået beskeden.

Kl. 15:45

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak til forslagsstillerne for dette forslag. Jeg tror, vi alle kan blive enige om, at antallet af indbrud har været uacceptabelt de senere år. Indbrudskriminalitet er en frygtelig ting for de mennesker, som kommer retur til et gennemrodet hjem, det er meget krænkende, og det vil vi i Det Radikale Venstre fortsat gerne være med til at forhindre. Vi har skærpet og opkvalificeret den politimæssige indsats, senest i efteråret med flerårsaftalen, som forslagsstillerne også var med i. Der er oprettet særlige taskforces, både i Vestdanmark og i Østdanmark, og de er netop gået i gang med deres arbejde. Jeg tror, at man i hvert fald i Østdanmark startede her 1. marts, og det er vi i Det Radikale Venstre rigtig glade for, og vi glæder os til at følge udviklingen.

Noget, vi ikke er så glade for, er dette beslutningsforslag. Vi mener ikke, at det er den rigtige vej at gå. Det Kriminalpræventive Råd har tidligere været inde på, at det, der er vigtigst for at forhindre indbrud, sådan set er, at der er stor risiko for, at man bliver opdaget. Og vi vil gerne satse yderligere på den politimæssige indsats, da det er her, vi mener der for alvor kan gøres en forskel. Strafferammerne er derudover langt hen ad vejen stramme, især når det gælder organiseret kriminalitet, som jo i dag er et særlig stort problem. De seneste stramninger er vedtaget så sent som for 11 måneder siden. Måske skulle vi lige have en ordentlig periode, før vi begynder at evaluere den stramning. Vi vil desuden være meget kede af at mindske brugen af f.eks. samfundstjeneste, som alle partier på nær Dansk Folkeparti jo faktisk for nylig stemte for at udvide brugen af. Desuden mener vi, at det her forslag også kan være med til at indskrænke domstolens mulighed for at udmåle en passende straf ud fra den enkelte sag, og det kan vi heller ikke bakke op om.

Så har der været en smule polemik her fra talerstolen både mellem ministeren og hr. Preben Bang Henriksen, Venstres ordfører, i forhold til om forslagsstillerne eventuelt har misforstået et eller andet vedrørende strafferammerne, og jeg synes, det ville være fint, hvis vi i udvalgsarbejdet kan finde en afklaring på det.

Berlingske havde for nylig en forside, der beskrev et markant fald i antallet af anmeldte indbrud for årets første 4½ måned, og samtidig har ministeren netop peget på, at der i første kvartal i år

blev rejst væsentlig færre sigtelser end sidste år, og det må jo siges at være en utrolig positiv udvikling og en utrolig positiv kombination. Det synes jeg vi skal være glade for. Vi kan håbe på, at det er de første spæde tegn på, at udviklingen er vendt. Noget tyder i hvert fald på, at det går politiet bedre, og vi vil fra radikal side gerne vise politiet tillid til, at de kan få nedbragt antallet af indbrud yderligere.

Så for at slutte af må jeg altså meddele, at vi fra radikal side – desværre – ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:48

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 15:48

Tom Behnke (KF):

Jeg er da glad for, at der blev sagt desværre. Men jeg vil lige spørge til det med samfundstjenesten, for vi er jo enige om, at vi gerne ser samfundstjeneste brugt der, hvor det er relevant og hensigtsmæssigt, fordi det har en god resocialiserende effekt, og fordi det trods alt stadig væk er en sanktion, vi taler om. Men det er vel ikke relevant, hvis vi taler om kriminelle østeuropæere, der rejser gennem det halve Europa for at lave indbruddene i Danmark? Så er det vel ikke sådan, at Det Radikale Venstre forestiller sig, at de efterfølgende skal stå nede i en Blå Kors-butik og sælge brugt tøj?

Kl. 15:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:49

Jeppe Mikkelsen (RV):

Alle sager er forskellige, og det ved hr. Tom Behnke også godt. Men nej, jeg regner da absolut med, at det især er i forhold til danske statsborgere osv., som er kommet i økonomisk ufare, og som har følt sig meget pressede og derfor har begået et indbrud. Som de tidligere ordførere også har været inde på, er der jo allerede nu bestemmelser om, at når det er organiseret kriminalitet eller gentagelser, vi taler om, så er strafferammen væsentlig højere. Så jeg giver hr. Tom Behnke ret i, at det især er i forhold til ikkeorganiseret kriminalitet, at samfundstjeneste kan blive relevant.

Kl. 15:50

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er nok ikke nogen tvivl om, at indbrud er rigtig, rigtig generende. Os, der har prøvet det, ved, hvor ubehageligt det er, når der er nogen, der er trængt ind på vores enemærker og har gennemrodet alting. Hele besværet bagefter med at få ryddet op, få gjort rent, få overblik og få meldt de forskellige ting er bare irriterende og generende. Det er en krænkelse, og det skal selvfølgelig ikke gå upåagt hen – og det gør det heller ikke. Men jeg tror, at når man skal have fat i det, er der flere led, man skal have angrebet det på, for der er ingen tvivl om, at en del af indbruddene kan henføres til narkomaner, og jeg tror, det bedste værn vil være at få de narkomaner afvænet og få dem kanaliseret over i et mere almindeligt liv, hvis man skal gøre noget i forhold til den type indbrud. Og så er der jo alle de organiserede indbrud, hvor det er dybt gennemtænkt og planlagt, og der er det nogle helt andre strategier, man skal have fat i.

Reglerne for straf for indbrud blev jo også skærpet lige inden sommerferien sidste år, det er ikke ret lang tid siden, ligesom der og-

så blev iværksat nogle politimæssige initiativer, og jeg synes, det vil være mest fornuftigt at lade de nye ændringer udfolde sig og så se på, hvordan det virker, inden vi begynder at lave yderligere stramninger på det her område. Derfor kan SF heller ikke støtte det her beslutningsforslag.

Så vil jeg bare sige, at jeg selv har været med politiet ude i sommerferien og se på, hvordan efterforskningen af indbrud foregår, og der er bare ikke ret meget at gå efter. Der er stort set ingen fingeraftryk, der er stort set ikke noget, man kan tage dna-prøver på, og derfor synes jeg faktisk, det er utrolig flot, at politiet nu er i stand til at rejse flere sigtelser på området. Det er noget af en kraftpræstation, vil jeg sige.

Så har jeg jo også som hr. Jeppe Mikkelsen fra De Radikale lagt mærke til, at der er forskellige meldinger om steder, hvor det rent faktisk går godt, og hvor man er i færd med at knække indbrudskurven, bl.a. i Nordsjælland. Og så har jeg noteret mig, at der er et stort fald i antallet af sommerhustyverier rundtomkring, og det synes jeg er rigtig gode nyheder. Vi kan jo håbe på, at det er en positiv trend, og at den fortsætter.

Vi kan ikke bakke op om beslutningsforslaget. Jeg synes, at vi har gjort meget, vi har sat ting i gang på politiområdet, og vi har også skærpet straffene, og vi må foreløbig se, hvordan det kan udfolde sig endnu mere.

Kl. 15:52

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Jeg ser ikke nogen ordfører for Enhedslisten. Er det fru Thyra Frank, der er ordfører for Liberal Alliance? Det har vi ikke fået nogen underretning om, men fru Thyra Frank skal være så hjertelig velkommen.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Liberal Alliances retsordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, er desværre forhindret i at holde sin ordførertale, hvorfor jeg er her på vegne af ordføreren.

Hjemmet er ukrænkeligt, og derfor skal vi som samfund ikke tolerere indbrud i private hjem. Et indbrud betyder som regel, at nogle borgere får stjålet personlige ejendele og ting, der enten har en stor økonomisk værdi eller blot har affektionsværdi. Begge dele er bestemt slemt, for faktum er, at et indbrud ikke blot handler om mistede materielle ting. Det handler også om, at nogen udefra har grebet ind i ens privatsfære og ikke mindst krænket det helle, som hjemmet er.

Forslagsstillerne foreslår to elementer for at skærpe indsatsen mod indbrudskriminalitet. For det første skal indbrudstyven uanset indbruddets karakter som udgangspunkt idømmes ubetinget fængselsstraf. For det andet skal straffen øges for indbrudstyre, der gentagne gange er blevet dømt for at begå indbrudskriminalitet.

Der er forskel på indbrud, selv om det selvfølgelig ikke er rart for det pågældende hjem at få ubudne gæster. Der er forskel på, at en indbrudstyre har lusket sig ind ad en ulåst dør om natten og er rendt med 2 l mælk og en pakke rugbrød, og så en hard core-tyv, der er sendt af sted på en organiseret tur for at stjæle designermøbler på en hel villavej. Derfor har vi vores betænkeligheder ved det første element i forslaget, som lægger op til at bure alle indbrudstyre inde uanset typen af indbrudskriminalitet. I dag er det op til domstolene at idømme forskellige former for straf alt afhængigt af indbruddets størrelse og karakter. Det mener vi at de skal blive ved med. Det skulle jo nødig gå, som det gik med knivloven, hvor domstolene blev pålagt altid at idømme ubetinget fængselsstraf uden at tage højde for de forskellige situationer, hvor personer bar en kniv på sig.

Knivloven havde den fatale konsekvens, at alle, der forbrød sig mod knivloven, blev kriminaliseret og buret inde. Heldigvis er loven

blevet ændret siden, og derfor ser vi nødig, at ideen om kun at kunne idømme ubetinget fængselsstraf for bestemte forbrydelser breder sig.

Ud over de nævnte problemer ved forslagens første element vil vi desuden gerne have oplyst, hvordan forslagsstillerne har tænkt sig at forslaget skal finansieres, for lovforslaget må vel i sin helhed betyde, at flere personer skal i fængsel. Der indstilles til positive intentioner for forslaget, og Liberal Alliance ser frem til en nærmere behandling af forslaget i udvalget.

Kl. 15:55

Formanden :

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Og tak for en god og konstruktiv debat om det her beslutningsforslag, og jeg synes, vi er kommet godt rundt om problemstillingerne vedrørende indbrudskriminalitet.

Når vi fra konservativ side sammen med Dansk Folkeparti har valgt at udforme det her beslutningsforslag og fremsætte det, er det, fordi vi til stadighed synes, at det er utroligt, så mange indbrud der finder sted i Danmark. Det er op mod 50.000 indbrud årligt. Op mod 50.000 familier, ja, nogle gange er det også virksomheder, men typisk familier, bliver udsat for indbrud. Det er en voldsomt krænkede handling. De, der bliver udsat for et indbrud, er for så vidt ligeglade med, om de har fået stjålet for 200 kr. eller for 2.000 kr., det er jo ikke det. Det er det, at nogen er trængt ind på ens private enemarker – dér, hvor man har sin base, dér, hvor man har sin tryghed, dér, hvor man har sin familie, dér, hvor man bør kunne føle sig tryk og sikker – ens eget hjem, som man skal kunne forlade i tryghed for at tage på arbejde eller til andre gøremål og kunne vende hjem til igen uden konstant at være i frygt for, at der har været indbrud, når man kommer hjem.

Jeg kender en, som bor på Vesterbro, en enlig mor, der fortæller, at hver eneste gang hun kommer hjem og lige i det øjeblik, hun skal sætte nøglen i løsen, får hun tanken »bare døren nu ikke går op af sig selv, for så har der været indbrud«. Tænk at have sådan et liv, at hver gang man kommer hjem, frygter man, at der har været indbrud, og grunden til, at man frygter det, er selvfølgelig, at der i dag er alt, alt, alt for mange indbrud, og det skal vi gøre noget ved.

Tidligere regeringer har lavet en række tiltag for at gøre noget ved det her, og sammen med forligskredsen har vi lavet en række tiltag i forhold til politiet, og det ser heldigvis ud til, at der nu begynder at ske noget. Heldigvis! Men det er jo ikke nok. Man skal jo ikke læne sig tilbage og sige: Nå, men så går det sikkert fint! Nej. Vi skal til stadighed som Folketing være helt fremme i skoene i forhold til at gøre det rigtig svært og ubehageligt at være indbrudstyre, for det er det, der hjælper.

Det er jo lidt underligt, når vi ser, at nogle af dem, som kommer langvejs fra og begår indbrud i Danmark, vælger at rejse igennem det meste af Europa for at nå frem til Danmark og lave indbrud dér. Hvorfor gør de det? Ministeren troede ikke, at der var nogen kriminelle, der overhovedet kunne finde på at sidde sådan at kigge på europakortet og tænke »gad vide, hvor det bedst kan betale sig at begå sin forbrydelse«. Det tror jeg. Og med mit kendskab til kriminelle og kriminelles tankegang igennem næsten 25 år ved dansk politi er jeg helt overbevist om, at kriminelle er fuldstændig beregnende, i forhold til det de laver, fuldstændig. Der kan godt være nogle, der handler i affekt, men så er det nogle andre forbrydelser, vi taler om. Det er jo ikke sådan, at man i affekt pludselig begår 25 indbrud, det gør man ikke. Det er planlagt. Og når man vælger at rejse helt til Danmark for at begå sine indbrud, er det, fordi det kan betale sig. Så er det, fordi straffen f.eks. i Tyskland som minimum er tre gange hø-

jere, end den er i Danmark – som minimum. Vi har endnu ikke kunnet få svar om, hvad den typiske strafudmåling er i Tyskland, men det kan være, vi får det på et tidspunkt. Vi kan se, at antallet af indbrud i Danmark i hvert fald er seks gange højere pr. 100 indbyggere, end det er i Tyskland. Der må være et eller andet, der gør, at man vælger at rejse 1.000 km eller mere igennem Tyskland for at nå frem til Danmark. Der må være et eller andet.

Jeg tror på, at man simpelt hen sidder helt nøgternt og kigger på, hvor det kan betale sig at begå forbrydelsen henne. Det kan det i Danmark, fordi straffene for indbrudskriminalitet er alt, alt for små, og det bør vi selvfølgelig simpelt hen gøre noget ved. Derfor foreslår vi med det her beslutningsforslag, at man som det første element laver en selvstændig paragraf netop for at understrege, at indbrudstyveri ikke er det samme som butikstyveri. Det er ikke det samme som cykeltyveri, det er ikke det samme som lommetyveri. Det er noget særligt. Det er noget særlig krænkende, der fortjener at have en selvstændig paragraf, hvorved det understreges, at det er en særlig forbrydelse, at det er særlig krænkende, at man begår indbrud. Og når vi understreger, at man som udgangspunkt skal have ubetinget fængselsstraf, uanset at det er af mindre økonomisk omfang, så er det jo netop, fordi indbruddets krænkende karakter er den samme, uanset om der er stjålet for 100 kr. eller for 1.000 kr. eller for 10.000 kr. Indbruddet er i sig selv krænkende.

Jeg har også lyst til at fremsætte et andet beslutningsforslag, men det tager vi ved en senere lejlighed. For det, jeg ved at have arbejdet med det her beslutningsforslag også er blevet opmærksom på, er jo, at når straffen skal udmåles, tæller det meget mere, om det var et dyrt fjernsyn eller det var et billigt fjernsyn, men det, at man som gerningsmand har gennemrodet hele huset, taget og væltet alt tøj ud af skabene, tømt alle skuffer ud på gulvet, tømt alle køkkenskabe ud på gulvet, tæller ikke, og det er jo egentlig lidt underligt. For hvad er det, forbrydelsen er ved indbrud? Er det dét, at man beriger sig? Ja, det er den ene del af det, men den anden del er sandelig, at man laver selve indbruddet, altså at man trænger ind et sted, hvor man intet har at gøre, og hvor man i hvert fald slet ikke er i tvivl om, at man ikke har noget at gøre.

Som udgangspunkt skal der være ubetinget fængsel, og det betyder så ikke, at domstolene ikke individuelt kan vurdere hver enkelt sag. Selvfølgelig kan de gøre det. Det skal de også gøre fremover. Vi siger bare, at udgangspunktet skal være, at man skal ind at ruske tremmer, for det har man fortjent, når man krænker andre mennesker på den måde.

Kl. 16:01

Det andet element er en markant forøgelse af straffen, når man igen står foran dommeren. Altså, en ting er, at man er så dum, at man begår indbrud og bliver stillet for en dommer, men en anden ting er, hvis man så oven i købet har fået sin straf, har udstået den, og det første, man gør, er at gå ud og lave nye indbrud igen og igen. Man er altså vaneforbryder, er professionel og genganger, og så bør det være sådan, at når man igen kommer op til dommeren, skal der være ikke bare en forøgelse af straffen, men en markant forøgelse af straffen. Det er det, vi skriver i beslutningsforslaget.

Jeg kender godt de bestemmelser i straffeloven, der gør, at når man igen står foran dommeren, er der som udgangspunkt tale om, at man skal have en hårdere straf, men af de domme, jeg har set, er det nærmest usynligt, hvad den ekstra straf er, men det kan vi spørge ind til under udvalgsbehandlingen, og vi kan få noget mere at vide gennem Rigsadvokatens gennemgang af det her område. Men som jeg har læst de domme, jeg har kunne få fat i, er den gentagelseeffekt nærmest usynlig. Den bør altså være der, for når man står foran dommeren for femte gang tiltalt for indbrud, er man i hvert fald ikke i tvivl om, at det, man laver, er forkert og er strafbart, og at man skal holde op med at gøre det. Så selvfølgelig skal man straffes hårdt og konsekvent.

Så forslaget her har i virkeligheden to elementer, hvor vi prøver at stramme op. Det ene er i forhold til udenlandske kriminelle, der kommer hertil for at begå indbrudskriminalitet. Der ønsker vi at skærpe straffene markant. Det andet er i forhold til de vaneforbrydere, vi har her i landet. Det ene er at afskrække dem fra at blive ved. Det andet er: Hvis det ikke afskrækker dem, er der derfor ingen tvivl om, at i den tid, de sidder i fængsel, laver de i hvert fald ikke nogen indbrud, og så kan vi da have tryghed så længe.

Det var også det, vi konstaterede for år tilbage, da vi netop på min foranledning sagde, at når det er juleferie, skal indbrudstyve ikke have udgang, for de tager ikke hjem til sig selv, men hjem til vores andres hjem, og de begår massivt mange indbrud. Alene at gennemføre den lillebitte tekniske ting rent administrativt, at selvfølgelig skal indbrudstyve ikke lukkes ud i højsæsonen for indbrud, gjorde, at man halverede antallet af indbrud i Danmark i julemåneden. Hvor var det dejligt. Man burde være meget mere konsekvent over for de her indbrudstyve, for det virker, og så sørger vi for, at der ikke er så mange ofre for indbrudskriminalitet.

Men tak for debatten. Den har givet anledning til en række udvalgs spørgsmål, som jeg vil komme ind på under udvalgsbehandlingen, og så ser jeg frem til, at vi kan stemme om forslaget senere.

Kl. 16:04

Formanden :

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en social retssikkerhedskommission.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 10.04.2012).

Kl. 16:04

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Social- og integrationsministeren.

Kl. 16:05

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Enhedslisten vil med beslutningsforslag nr. B 72 pålægge regeringen at nedsætte en social retssikkerhedskommission. Retssikkerhedskommissionen skal se på retssikkerheden på det sociale område og skal i løbet af 2 år komme med en betænkning med forslag til forbedringer af retssikkerheden. Kommissionen kan eventuelt komme med delbetænkninger undervejs. B 72 er, som det fremgår af forslaget, stort set en uændret genfremsættelse af B 174 fra 2009, hvor Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF var medforslagsstillerne.

Jeg vil gerne slå fast med det samme, at borgernes retssikkerhed på det sociale område er uhyre vigtig for regeringen. Derfor forstår jeg også godt forslaget fra Enhedslisten. En retssikkerhedskommission er en god ting, når der er brug for den, men her og nu er det min vurdering, at der er bedre og mere effektive veje til at sikre retssik-

kerheden for den enkelte end ved at nedsætte en kommission. Jeg mener, at vi langt bedre understøtter borgernes retssikkerhed gennem målrettede, konkrete reformer, og de reformer er regeringen, som det vist er alle bekendt, allerede godt i gang med. Vi har en væsentlig række initiativer, vi allerede har sat i søen.

Retssikkerhed og kvalitetsløft vil gå hånd i hånd i den nye socialreform, som er en del af regeringens samlede reformdagsorden. Jeg er i øjeblikket i gang med dialogmøder med organisationer for at hente inspiration og ideer til socialreformen. Vi ved allerede nu, at der er en række tiltrængte forbedringer, som kommer til at indgå i reformerne. Vi skal have styrket tilsynet med sociale botilbud for anbragte børn og unge, og vi skal blive bedre til at forebygge og sætte tidligere ind, så vi får løst problemerne i tide, og før de bliver store. Vi skal blive bedre til at sætte ind med indsatser, som vi ved virker, og som gør en reel forskel for den enkelte borger, og vi skal blive bedre til at inddrage borgerne i behandlingen af deres egne sager, og det gælder store som små borgere.

Vi kan ikke bare blive ved med at gøre det, vi plejer. Vi skal have fokus på det, der virker, for vi skylder vores udsatte borgere, at vi sætter ind med løsninger, som reelt forbedrer deres liv og styrker deres selvhjulpethed og livskvalitet, og vi skylder samtidig de borgere, som det offentlige varetager den daglige omsorg for, at de oplever den allerhøjeste kvalitet i indsatsen. Desværre må vi konstatere, at det ikke altid er det, de får. I en række tilfælde har tilbuddene mere karakter af opbevaring eller overfladisk symptombehandling, der ikke for alvor tager livtag med de problemer, som borgeren har. Der er alt for mange tilbud, som har en for lav kvalitet og for lidt pædagogisk indhold. Det skyldes mange ting, herunder også, at vi stiller for få og uklare krav til tilbuddene og til godkendelsen af og tilsynet med dem.

Målet er at få en højere og mere ensartet kvalitet i indsatsen. Målet er også at mindske risikoen for svigt og misbrug. Det er uden for min begrebsverden, at man kan drive et opholdssted og blive betroet at skulle tage vare på udsatte borgere, uden at der stilles nogen særlige krav til de kompetencer, man skal have. Reglerne på området har ikke været klare nok, så her arbejder jeg for at indføre en certificeringsordning, der stiller krav både til opholdsstederne og til tilsynet. Når kommunerne køber en plads på et opholdssted, skal de vide, hvad det er, de får for pengene, altså hvilken pædagogik og hvilke metoder der anvendes.

Regeringen vil også bidrage til at styrke den enkeltes position i forhold til myndighederne gennem forbedret lovkvalitet og fjernelse af overflødige processer, der stjæler opmærksomheden fra indholdet i sagsbehandlingen. På den måde bliver der fokus på den egentlige sociale indsats.

Som andre eksempler på konkrete målrettede initiativer på det sociale område kan jeg nævne, at jeg sammen med satspuljepartierne har sat penge af til børnehuse, som vi nu er i gang med at etablere, så hjælpen til børn, der har været udsat for seksuelle overgreb eller vold, bliver samlet under ét tag. Jeg har ændret serviceloven, så kommuner kan få adgang til lukkede familier og tale med børnene uden forældrenes samtykke.

Regeringen har også i samarbejde med et flertal, faktisk hele Folketinget, besluttet at nedsætte en hjemmehjælpskommission, der skal se på de udfordringer, der er på ældreområdet nu og i fremtiden, og komme med forslag til, hvordan vi kan gøre det endnu bedre.

Jeg har nedsat et juridiske ekspertpanel, der skal komme med konkrete anbefalinger til, hvordan vi styrker kvaliteten i kommunernes arbejde med børneområdet.

Vi har oprettet en permanent taskforce i forbindelse med aftalen om satspuljen for 2012, der skal være spydspids i nytænkning af, hvordan vi fra statens side skal hjælpe og rådgive kommunerne om børneområdet for dermed at løfte kvaliteten i tilbuddene til både børn og udsatte unge.

Med henblik på at styrke børns og unges retssikkerhed skal der oprettes et børnekontor hos Folketingets Ombudsmand, der skal styrke Ombudsmandens børnefaglige kvalifikationer, kompetencer og ressourcer.

Ankestyrelsen har også iværksat en række initiativer, der skal understøtte sagsbehandlingen og samarbejdet og dialogen med kommunerne.

Det er initiativer, der styrker borgernes retssikkerhed, fordi det vil medføre flere konkrete afgørelser og en klarere retstilstand.

Vi arbejder desuden med en række andre reformer, bl.a. om førtidspension, fleksjob og kontanthjælp, og vi stiler mod trepartsforhandlinger med uddannelse i fokus og opgør med dobbeltarbejde. Det er alt sammen reformer, der skal sikre den enkelte en bedre indsats.

Kl. 16:10

Nu har jeg remset en lang række initiativer op, hvor retssikkerheden er i højsædet. Regeringen mener derfor, at en nedsættelse af en retssikkerhedskommission ikke længere er nødvendig for at øge kvaliteten i tilbuddene og retssikkerheden for den enkelte borger. Med det reformprogram, regeringen agter at gennemføre, er en retssikkerhedskommission en alt for langsommelig vej at gå. Vi kan som regering nu selv sætte dagsordenen og tage de initiativer, som vi finder er nødvendige, og det både kan og gør vi, og det skal vi gøre, for vi kan gøre det bedre.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget har forslagsstillerne peget på en række emner, hvor de mener, at der kan være nogle retssikkerhedsmæssige problemer, som kræver en løsning. Jeg kan ikke gå ind i forslaget enkelte dele. Det skyldes som sagt, at min og regeringens grundlæggende holdning er, at en retssikkerhedskommission ikke er den hurtigste vej til bedre og klarere regler eller reelt øget retssikkerhed for den enkelte. Den reelle retssikkerhed gavn timer bedst ved målrettet og hurtigt at lave en indsats med udgangspunkt i konkrete problemer på de steder, hvor de viser sig, og der vil regeringen naturligvis være imødekommende.

Regeringen vil arbejde for, at vi får klare og enkle regler, der er til at forstå for borgerne og til at administrere for myndighederne. På den måde vil vi sikre os, at fokus kan koncentreres om det, det egentlig handler om, nemlig hjælpen til hver enkelt af de borgere, der har brug for hjælp, for det er det, der er reel retssikkerhed, og regeringen kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. En kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:12

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ministeren for fremlæggelsen. Jeg anerkender selvfølgelig, at ministeren har gang i en hel masse ting. Meget af det lyder positivt, og jeg ser frem til et godt samarbejde om det. Men jeg må så spørge ministeren: Hvilke konkrete initiativer er der i gang for at tage højde for lige nøjagtig de problemstillinger, der peges på i det her forslag? Lad mig nævne bare nogle af overskrifterne: problemet med omvendt bevisbyrde i det sociale system, for ligesom at sige det sådan lidt populært; problemet med det, der kaldes uagtsomt socialt bedrageri; problemet med, at mange sanktioner er ude af proportioner med det, der sanktioneres imod, altså at borgeren straffes helt ude af proportioner, for nu at oversætte det; og problemet med, at det offentlige, kan man sige, ustraffet kan træffe fejlagtige afgørelser, som jo er til stor gene for borgeren, der måske i månedsvis eller årevis skal mangle sociale ydelser osv.

Min tid tillader ikke, at jeg remser det hele op, men der er jo påpeget hele 13 punkter, hvor de nuværende regeringspartier i 2009 var enige med Enhedslisten om, at der var noget her, der skulle ses på. Så er det bare, jeg spørger ministeren: Hvad er det for konkrete

tiltag, der så er i gang på alle disse punkter, for det hørte jeg ikke noget om? Tak.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:13

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg ved, at jeg ikke i de minutter, jeg har til rådighed til at svare nu, kan nå rundt om alle spørgsmålene, så jeg starter fra en ende af.

Hr. Finn Sørensen spørger, hvad vi vil gøre med fejlagtige oplysninger. Det er rigtigt, at det jo er et problem, og det er et problem, mange borgere oplever. Hvad gør man, hvis man eksempelvis har fået et frataget en ydelse, som man efterfølgende påklager afgørelsen af og så vinder? Spørgsmålet er, om man så egentlig skal have godtgørelse. Til det er der at sige, at det jo altid er et skøn, de foretager i kommunerne, når de skal vurdere, om de skal træffe den ene eller den anden afgørelse. Reglerne er, at kommunen kun kan være ansvarspådragende, hvis den har tilsidesat visse regler, eller hvis den ikke har opført sig, som den burde have gjort. Derfor er der sådan set regler for, hvordan de sager kan håndteres, men det er klart, at det, fordi der ligger et element af skøn i det, også kan være et problem.

Der bliver så spurgt til den lange sagsbehandlingstid. Der vil jeg gerne slå fast, at Ankestyrelsen har påpeget, at en uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid er at betragte som et afslag, som borgeren altså kan klage over i klagesystemet. Jeg synes jo, at det er en god ting, at det er blevet slået fast, for det vil sige, at hvis sagen bliver trukket i langdrag, har borgeren mulighed for at klage over det. En borger har altid mulighed for at klage og indbringe en sag enten for Det Sociale Nævn eller for Beskæftigelsesnævnet, og det synes jeg jo er den rigtige vej at gå.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:15

Finn Sørensen (EL):

Tak til ministeren for svaret. Et af de helt konkrete problemer, som jeg pegede på, var jo det problem, der er i forhold til det, som man kalder omvendt bevisbyrde, altså det forhold, at en borger på den blotte mistanke kan blive frakendt sine sociale ydelser, og at man først kan få dem igen, hvis man får medhold i klagesystemet. Det er jo noget, der kan være ødelæggende for en enlig mors økonomi. Hun får godt nok pengene, men skaden er, om man så må sige, jo sket. Det er da et helt grundlæggende problem – borgeren er stillet helt anderledes, end man er i det civile retssystem – og der var det bare jeg ville spørge ministeren: Hvilke initiativer er det, ministeren har sat i gang for at løse det problem? Så må vi bagefter vende tilbage til alle de andre ting, der var, hvor jeg heller ikke hørte at der var blevet sat nogen konkrete initiativer i gang.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der bliver spurgt til både det med bevisbyrden og det med det sociale bedrageri. Med hensyn til det sociale bedrageri er det jo rigtigt, at regeringen følger en kurs, hvor vi rigtig gerne vil komme det sociale bedrageri til livs. Det betyder ikke, at man, når man som borger er mistænkt for at have begået socialt bedrageri, så ikke skal have en retssikkerhed; der gælder der selvfølgelig altid en retssikkerhed.

Men vi bør samtidig sikre, at alle rimelige sociale hensyn bliver inddraget i overvejelserne i den enkelte sag, og at borgeren altid bliver inddraget, og det synes jeg er en vigtig pointe at slå fast. Vi skal komme det sociale bedrageri til livs, men vi bliver i den forbindelse også nødt til at inddrage borgeren.

Så bliver jeg spurgt om det med bevisbyrden. Der foreslås i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at en social retssikkerhedskommission skal redegøre for det, der er fordelene, og det, der er ulemperne, ved den omvendte bevisbyrde, både i klagesystemet og ved domstolene i de sociale sager. Det anføres, at borgeren i de sociale sager har bevisbyrden. Men det følger imidlertid af retssikkerhedsloven, at myndighederne har ansvaret for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, så der kan træffes en konkret afgørelse. På den måde skal man forstå at borgerne og kommunerne ikke er modparter. Men myndighederne har pligt til at varetage borgerens interesse, ved at man inddrager alle de foreliggende oplysninger, og ikke kun de oplysninger, som borgeren umiddelbart kommer med.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til social- og integrationsministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Det er hr. Eyvind Vesselbo som Venstres ordfører.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne rose Enhedslisten for at tage fat i et meget væsentligt problem, nemlig retssikkerheden på det sociale område. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi hele tiden holder fast i at sikre, at borgerne bliver behandlet på en ordentlig måde i det sociale system.

Det er da også sådan, at i det her beslutningsforslag er der en lang række konkrete spørgsmål, der bliver stillet på sådan en måde, at Enhedslisten gerne vil have, at der gøres noget ved det. Og det må man jo sige står noget i modsætning til det, der kom fra socialministeren, som jo, som Enhedslistens ordfører meget rigtigt sagde, ikke svarer på en eneste af de ting, som egentlig lå i det her beslutningsforslag, men igen, ligesom andre gange, snakkede udenom og fortalte om alle mulige andre ting, i øvrigt noget, som ministeren åbenbart skammer sig lidt over at hun ikke har fået gjort noget ved, nemlig børns rettigheder og sikkerhed på opholdssteder osv.

Når jeg siger, at jeg synes, at det her forslag er positivt, er det sådan set indholdet i, at man hele tiden holder fast i retssikkerheden, jeg mener. Vi kan ikke støtte umiddelbart, at der nedsættes en kommission, fordi det er alt for tungt. Der skal ske noget hurtigt, hvis der skal ske noget på det her område, og vi vil gerne være med til at øge retssikkerheden på det sociale område, men vi tror ikke, at en nedsættelse af en retssikkerhedskommission vil komme de svage borgere til gode.

Venstre synes ikke, at man skal bruge tid og penge på en kommission, der skal arbejde i 2 år. Der er en masse områder, vi allerede ved hvordan skal forbedres, og vi kan målrette indsatsen bedre og bruge penge på sådan en måde, at det faktisk hjælper de mennesker, som det her drejer sig om.

Vi har jo set mange sager rundtom i kommunerne, hvor de foreløbige afgørelser, de har foretaget, bl.a. om enlige mødre, ikke er blevet godkendt i Ankestyrelsen, og hvor kommunen så har måttet betale pengene tilbage. Det er en meget uheldig situation, som jeg godt synes man kan gøre noget ved og vurdere en ekstra gang, for det kan ikke være meningen, at fordi der er nogle, der laver social svindel, skal andre jagtes, og en minister skal ligge ude i hækken og kigge efter, om der sker noget ulovligt. Det synes jeg er et meget væsentligt emne.

Der, hvor jeg synes der er et problem med det her forslag, er det med, at man mangler at tage hele børneområdet med, mangler retssikkerheden på børneområdet. Hvor er retssikkerheden for de børn,

der placeres hos plejeforældre og på opholdssteder? Vi har nu set en lang, lang række sager på børneområdet, hvor det netop ikke er retssikkerheden, der er i højsædet. Og der har vi nu igennem 5-6 måneder appelleret til ministeren om at foretage sig noget, og der sker bare ikke noget. Så jeg synes, at det er fint, at Enhedslisten præciserer, at der skal ske noget her med hensyn til retssikkerheden. Og der siger Venstre: Lad os få børneområdet med. Det samme gælder for ældreområdet, det mener jeg også mangler i det her forslag.

Det, man skal gøre, er, at man skal sørge for, at der er enkle og klare regler, der er gennemskuelige og lette at administrere. Man skal sørge for, at kommunerne lever op til deres forpligtelser og overholder lovgivningen. Man skal sørge for, at hver enkelt sag bliver behandlet korrekt af myndighederne og sagsbehandlerne. Og så skal man sørge for, at sagsbehandlerne får efteruddannelse og er opdaterede på lovgivningsområdet. Se, så er man jo godt på vej, og så behøver man ikke at nedsætte en kommission. Men vi vil meget gerne drøfte de her ting med Enhedslisten og de andre partier, også med ministeren, hvis det på en eller anden måde på et tidspunkt kan lade sig gøre at få nogle forhandlinger i gang på et eller andet område.

Men der er da også noget, som vi allerede har taget fat i, idet der er planlagt en høring netop om det her emne i september måned, hvor Enhedslistens ordfører og jeg selv har udarbejdet et forslag til Socialudvalget, som lige er blevet godkendt til at arbejde videre med. Og det vil sige, at det forslag, der ligger her, meget let kan indgå i forbindelse med den høring, som vi allerede nu har besluttet at holde i september måned, for jeg tror ikke, der sker noget fra ministerens side, inden vi når til det punkt i september, men vi er altid åbne over for at forhandle.

Vi er meget positive over for indholdet i forslaget, men at nedsætte en kommission er for tungt, og vi vil gerne arbejde videre med problemstillingen i udvalget og i forbindelse med den høring, der kommer, så alt i alt ser vi positivt på det.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for de positive bemærkninger. Det er jo så lidt svært at få opklaret, hvor langt den positive holdning strækker sig, altså, om den også strækker sig til nogle konkrete initiativer, fordi jeg skal være den sidste til at høre hr. Eyvind Vesselbo i frakkeskøderne, hvis det er sådan, at han vil løbe hurtigere end Enhedslisten. Det er meget positivt, hvis hr. Eyvind Vesselbo vil det, og det vil vi selvfølgelig gerne samarbejde med hr. Eyvind Vesselbo om. Jeg kan egentlig godt være enig i grundtanken om, hvorfor vi skal have alle de kommissioner, så lad os da se at få rettet tingene med det samme. Men nu er noget af det rimelig teknisk, så det kræver måske lidt mere arbejde.

Det, jeg gerne spørge konkret om, er: Betyder det, at hr. Eyvind Vesselbo, for det var det eneste sådan nogenlunde konkrete i svaret, vil være med til at kigge på den problemstilling, der ligger i, at folk bliver frakendt deres ydelser, inden dommen er faldet, om jeg så må sige, altså, at vi ændrer en retstilstand der, sådan at folk ikke kan komme til at blive frakendt sociale ydelser eller tvunget til efterbetaling, før det er slået hug- og stikfast fast, at de har begået noget ulovligt?

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Eyvind Vesselbo (V):

Det var jo bl.a. en af de ting, jeg nævnte, fordi jeg mener, at det lige som er en af de centrale dele i det. Når jeg siger, at vi ikke går ind for en kommission, er det, fordi jeg mener, at det for tungt og det ikke nødvendigvis løser det problem, som ordføreren her nævner, for det vil tage 2 år. Jeg synes da, at det ville være fint, hvis vi kunne tage fat på alle de der 13 punkter, som Enhedslisten har nævnt her, og som ministeren ikke tog stilling til, og tog dem enkeltvis og sagde: Kan vi forhandle os frem til noget sammen med andre partier, som gør, at det her bliver bedre? Det lå faktisk i mine fire punkter, f.eks. om bevisbyrden om udbetaling af godtgørelse til borgeren, klagevejledning og adskillelse af rådgivende metode og kontrol. Jamen alle de her ting er da til debat og til diskussion for at vi kan nå frem til, om det kan gøres bedre. Tingene her er jo ikke statiske. Jeg ved godt, at de borgerlige partier og mit eget parti har stemt imod det her forslag, som har været fremsat et par gange tidligere, men det betyder jo ikke, at vi ikke er enige – og det blev også sagt under de tidligere behandlinger – i en lang række af de ting, der står i forslaget.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:24

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg da bare kvittere for den positive udmelding, der kom der, nemlig, at der er en tilkendegivelse af, sådan opfatter jeg det, at vi egentlig kan spare pengene til kommissionen – havde jeg nær sagt – og så gå i krig med de enkelte punkter, der er nævnt der, og eventuelt flere, i det omfang vi kan blive enige om det, og så få gang i noget udvalgsarbejde, som jo så kan udmønte sig i et beslutningsforslag eller lovforslag, der straks tager fat på de konkrete problemer. Så hvis jeg forstod det rigtigt, synes jeg da, at det er en positiv udmelding fra ordføreren.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:25

Eyvind Vesselbo (V):

Det, jeg sagde, opfattede ordføreren meget korrekt, for vi vil gerne arbejde med de her ting. Derudover vil vi gerne have to områder mere med, nemlig børneområdet og ældreområdet. Hvis Enhedslisten også vil være indstillet på det, tror jeg, at vi har en glørværdig fremtid for os på det her område.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der blev skrevet historie med den her debat i dag, tror jeg næsten – et nyt samarbejde. Nå, tak til hr. Eyvind Vesselbo – det var bare en lille kommentar.

Så er det fru Maja Panduro som ordfører for Socialdemokraterne.
Kl. 16:26

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Ligesom nogle ting måske måtte være nye i debatten her, er der jo også nogle ting, som er, præcis som de plejer, bl.a. Venstres ordførers indgangsbøn om, at nogle må gøre noget og ministeren intet gør. Bønnen bliver jo bare ikke sådan mere rigtig af, at Venstres ordfører siger den, hver gang han kommer i nærheden af en mikrofon.

Jeg synes da, at det er prisværdigt, at man mener, at der nu skal ske noget på socialområdet. Det er vi ret mange der mener, efter at Venstres ordfører og hans venner har siddet på området i 10 år, men at blive ved med at påstå, at den nuværende socialminister, som har siddet i 7 måneder, og som allerede har nået at tage en stribe af initiativer, ikke gør noget, synes jeg er en billig omgang, særlig når man ikke selv fremsætter nogen forslag. Men selv om det er det, Venstres ordfører siger hver gang, er det jo ikke det, som præcis det her forslag handler om, og derfor skal jeg nu vende mig mod det.

Jeg synes, det er godt og vigtigt, at vi alle sammen er optaget af borgernes retssikkerhed. Det er vi også i Socialdemokratiet. Det har vi været tidligere, og det er vi i dag, og det synes jeg også at ministerens og regeringens arbejde i den første tid allerede i høj grad har båret præg af. Ministeren har selv nævnt nogle af eksemplerne, men jeg tror faktisk ikke, at hun fik nævnt, at regeringen jo er på vej med at ratificere tillægsprotokollen til FN's handicapkonvention. Det er temmelig vigtigt, synes jeg, og det er noget, som vi fra vores partis side har kæmpet for i mange år. Det særlige børnekontor under Ombudsmanden mener jeg også er rigtig vigtigt netop af hensyn til børnenes retssikkerhed og for deres muligheder for overhovedet at gennemskue systemet. Sådan kunne man blive ved.

Vi har faktisk en lang stribe af ting på vej allerede, bl.a. tilsyns- og godkendelsesreformen og socialreformen, som skal endevende store dele af det her område. Vi har i fællesskab nedsat en hjemmehjælpskommission, og vi har i fællesskab i Socialudvalget besluttet, at vi vil have en høring til efteråret, som også den tidligere ordfører var inde på, om præcis det her område. Vi er godt i gang – og det er rigtigt, og det er vigtigt.

Derfor har jeg det egentlig også sådan, at en retssikkerhedskommission kan være rigtig godt, men jeg synes, at handling er endnu bedre, og jeg synes, at 2 år er lang tid. Jeg synes faktisk – og jo i høj grad, heldigvis, i fællesskab også – at vi arbejder og også skal arbejde i et højere tempo, og det er da Socialdemokratiets håb og intention, at vi f.eks. skal være meget optaget af netop retssikkerhed, når vi laver socialreform, og når vi laver alle de andre ting sammen, som vi har på to do-listen i den meget nære fremtid.

Derfor håber jeg også, at Enhedslisten vil deltage konstruktivt i det arbejde og bære de her forslag med ind; men som forslaget ligger her, kan Socialdemokraterne altså ikke støtte det. Men vi håber meget, at vi i fællesskab kan arbejde videre på at forbedre retssikkerheden for vores borgere. Det tror jeg ikke der er nogen tvivl om er helt vildt vigtigt.

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Finn Sørensen (EL):

Jamen jeg takker meget for de positive udmeldinger. Det får jeg sikkert lejlighed til flere gange her i løbet af eftermiddagen. Men så er det, vi lige skal have afklaret grunden til, at man ikke kan støtte det. Er det, fordi det går for langsomt med at få løst de 13 punkter, der er beskrevet her, eller er det, fordi man er for vidtgående i sine løsningsmodeller?

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Maja Panduro (S):

Jeg synes, at 2 år og en – hvad skal man sige? – relativt stor kommission vil arbejde for langsomt. Altså, jeg tror, at der er mange ting, vi skal diskutere det her område, og der vil helt givetvis også

være områder, hvor hr. Finn Sørensen og jeg ikke er enige – det håber jeg at vi så kan sætte os ned og tale om. Men jeg synes faktisk også, at en kommission, der skal arbejde i 2 år, ikke er den rigtige rækkefølge at gøre tingene i, når vi nu i stedet for rent faktisk har en socialminister, som er optaget af det her område, en regering, som er optaget af det her område, vi har en socialreform lige på bedding, vi har en høring i Socialudvalget lige på bedding, og vi har en tilsyns- og godkendelsesreform lige på bedding. Så lad os forbedre retssikkerheden nu og hver eneste dag frem for at nedsætte en kommission, der skal arbejde i 2 år.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:30

Finn Sørensen (EL):

Jeg fik jo så opklaret, at det ikke er, fordi det er for vidtgående. Det ville jo også være ærgerligt, fordi vi jo rent proforma stadig væk er enige om forslaget – det er vi vel, indtil man ligesom kommer med en anden udmelding. Den er så kommet: Det går for langsomt.

Men skal det så forstås på den måde, at ordføreren og ordførerens parti vil komme med den samme melding som hr. Eyvind Vesselbo, nemlig at nu tager vi fat på de 13 punkter, der er beskrevet her, og ser, hvor langt vi kan komme med udmøntningen af konkrete løsninger på de enkelte punkter, og at det er et stykke arbejde, vi umiddelbart sætter i værk i Socialudvalget? Så ser vi selvfølgelig, hvad der kan skabes flertal for osv.; det er jo spillets regler.

Men mener man stadig væk, at det er 13 gode punkter, og at vi derfor nu ikke kan vente på den langsommelige Enhedsliste, men vil se at komme gang med at få lavet nogle konkrete beslutningsforslag og lovforslag om de punkter – er det det?

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Maja Panduro (S):

Jeg håber, at vi, når vi skal have høringen i Socialudvalget, kan få belyst de 13 punkter, som der ligger i Enhedslistens forslag her; og i øvrigt gerne flere punkter, så vi kan komme rigtig godt omkring, og så vi i vores daglige arbejde og i det store arbejde, vi i fællesskab står over for med socialformen og med de andre reformer, hele tiden har borgerens retssikkerhed i baghovedet og in mente. Det tror jeg egentlig slet der kan være nogen tvivl om at vi vil have, især ikke, hvis hr. Finn Sørensen sidder med ved bordet. Så tror jeg vi står stærkest.

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Maja Panduro. Det er fru Karin Nødgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Hvorfor er det egentlig aktuelt at drøfte retssikkerhed? Som udgangspunkt skulle det være irrelevant, da det burde være en mennesskeret for alle i Danmark at være sikret en fundamental retssikkerhed. For at det nu i dag ikke skal lyde for negativt eller sortsynet, må vi også erkende, at der på de fleste områder for de fleste mennesker er denne retssikkerhed, og heldigvis for det. Der kan dog være områder, som trænger til mere afklaring og et eftersyn. Det er der ikke

tvivl om, og det finder man ud af, når man følger dagspressens afsløringer af diverse sager.

Dagens emne har før været debatteret her i salen. Jeg er så med for første gang, og det er selvfølgelig lidt bemærkelsesværdigt, at der er ændret i, hvem der er forslagsstiller, men der er ikke ændringer i teksten. Dansk Folkeparti er meget optaget af, at borgernes retssikkerhed er i orden. Jeg tror, de fleste borgere er enige i dette og gerne ser deres retssikkerhed sikret og for nogles vedkommende også styrket. Det er vel også det, der ligger til grund for, at Enhedslisten har valgt at genfremsætte dette beslutningsforslag.

Der findes socialt udsatte i Danmark, og man kan være udsat på flere måder. Derfor har vi en forpligtelse som politikere til at tage vare på disse mennesker og sikre deres tarv og ret. Det er derfor, at vi som socialordførere kan bekymre os, når nogen kommer i klemme i vores system. Det ved vi sker, og nogle gange synes det ganske urimeligt.

I dette beslutningsforslag nævner forslagsstillerne nogle områder, der skal kigges på. Vi finder flere af disse områder relevante, og der kan være yderligere, som måske er mindst lige så oplagte. Her kunne det måske have været ønskværdigt, at forslagsstillerne, når de nu står på egne ben, havde justeret listen lidt.

Som det er de fleste bekendt, har forslaget i identisk form været fremsat tidligere med medlemmer af den nuværende regering som medforslagsstillere. Derfor kan det godt undre mig lidt, at man som parlamentarisk grundlag for regeringen ikke har lavet en aftale med ministeren om at gennemføre intentionerne i forslaget, så det ikke ender i et beslutningsforslag i salen, som det gør i dag. Den diskussion har måske fundet sted mellem parterne, men da vi jo ikke er en del af det, kan jeg af gode grund ikke udtale mig om det.

Anbringelsesområdet er et af de områder, som ikke er med i forslaget, og som kunne tjekkes yderligere. Selv om der er regler for retssikkerhed på anbringelsesområdet, er udsatte børns og unges retssikkerhed, som ikke bliver tilgodeset, for tiden et meget problematisk område.

Man kunne man også komme ind på ældreområdet. Problemer på det sidstnævnte område er netop en af de afgørende årsager til, at Dansk Folkeparti har haft det store ønske at få nedsat en hjemmehjælpskommission, som jo netop skal sikre, at ældre medborgere ikke rammes af kommunernes spareiver på området. Nu kommer hjemmehjælpskommissionen så. Det sætter vi i Dansk Folkeparti stor pris på, og det bliver spændende at se dens forslag om et halvt år. I den skal der selvfølgelig også være noget om retssikkerheden.

For at komme videre med borgernes retssikkerhed finder jeg det f.eks. oplagt, at vi politikere sætter os ned i dialog med ministeren og finder en model for, hvordan det meget vigtige emne om borgernes retssikkerhed bliver en del af den kommende socialreform, som ministeren har meldt ud vil komme senere på året.

Jeg synes helt klart, at det er nyttigt med denne debat i dag. Jeg foreslår, at vi selvfølgelig tager en drøftelse i Socialudvalget og finder ud af, hvordan vi arbejder videre med området med eller uden en kommission, og at vi ud fra ministerens tilkendegivelser i dag kan lave en konstruktiv, fremadrettet og positiv plan for hele området og selvfølgelig inden for overskuelig fremtid.

Jeg er ikke afvisende over for forslaget, men tvivler lidt på, om det er det rette tidspunkt at nedsætte en kommission, nu ministeren har meldt ud, at der senere på året kommer et udspil til en reform af socialområdet. Det kunne jo så også være, at ministeren netop tager mange ting om retssikkerheden med i det her udspil. Endvidere ved jeg, at Enhedslisten har foreslået en høring om retssikkerhed, som vi har hørt andre ordførere nævne i dag, og som skal laves i udvalget. De var der generelt bred opbakning i udvalget til at man skulle gennemføre. Jeg har ladet mig fortælle af andre ordførere, at tidligere høringer faktisk har ført til megen konstruktiv debat og også initiati-

ver på området. Det sætter jeg stor pris på, og jeg ser frem til høringen.

Derfor er det et spørgsmål, om der er behov for det alt sammen, og om det er i den rigtige rækkefølge, det kommer. Men jeg synes faktisk, vi skal tage den drøftelse i Socialudvalget og så sætte pris på, at vi har fået det til debat i dag, og at Enhedslisten har genfremsat forslaget, og så tager vi drøftelserne efter den her førstebehandling, så vi får det bedst mulige resultat ud af det.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for de, hvad skal jeg kalde det, ikke helt afvisende bemærkninger. Men når det nu er, at der er andre ordførere, der sådan har forsøgt at være lidt konkrete i forhold til det, der er indholdet i forslagene, var der da noget, jeg godt kunne tænke mig at spørge om. Der kan en af tingene jo være spørgsmålet om, om der skal nedsættes en kommission eller der ikke skal nedsættes en kommission, og om det er det rigtige tidspunkt osv., og det er noget, som der er mange forskellige meninger om, alt efter temperament, men der var det sådan, at Venstres ordfører – uden at jeg skal hænge ham op på alt, hvad han sagde, hvert eneste komma, eller hvad det var han ligesom nikkede til – var rimelig kontant, da han meldte ud i forhold til det, der er indholdet i forslaget, altså de problemstillinger, der beskrives. Og der vil jeg da spørge ordføreren, om det er sådan, at der er nogle af de problemstillinger, som ordføreren er uenig i, og om man ligesom siger, at det er noget, som det ikke er værd at beskæftige sig med, og det er slet ikke noget problem, altså det, der er beskrevet i det, som kommissoriet skulle arbejde med.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:38

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil sige, at det er, som om Enhedslisten næsten har valgt at skrive det, der er i kommissoriet, ned i forslaget, og det synes jeg måske ikke var den bedste måde at gøre det på. Jeg synes måske, man skulle have ladet det være lidt mere åbent. Jeg synes, der er flere tiltag, der er rigtig gode, og det sagde jeg faktisk også i min ordførertale. Jeg sagde også, at der var nogle områder, som måske ikke var kommet så godt med, og her kunne det jo have været oplagt, at Enhedslisten havde justeret det lidt i forhold til det, der har været i tidligere tider, hvor det har været sådan, at det har været noget, man har fremsat sammen med andre partier. Men her er det jo sådan, at man har stået fuldstændig på egne ben, og at man selv har kunnet bestemme, hvad det var, man ville have med. Jeg har nævnt et par områder, som jeg ikke har syntes var blevet tilgodeset helt godt nok, og som også skal med. Om det så ender med, at en eventuel kommission vil kunne nå frem til noget på de forskellige delområder, må vi jo se. Og der er det så, at drøftelsen af, om det er noget, der er relevant at tage med, eller det ikke er relevant, skal komme. Det synes jeg jo er det der lige nu er det mest oplagte at se på.

Når hr. Finn Sørensen så er inde på spørgsmålet, om der skal være en kommission, eller der ikke skal være en kommission, vil jeg sige, at det, der jo er lidt væsentligt, også er det med tidshorisonten, og at jeg synes, vi der skal tænke på, at det er vigtigt, ligesom vi gjorde med hjemmehjælpskommissionen. Her sagde vi at den skal arbejde forholdsvis hurtigt, og at vi skal se, at der sker noget på området. Jeg er bange for, at 2 år simpelt hen er for lang tid, der skal gå i forhold til det. Det ville være godt, hvis vi kunne blive enige om en hurtig-

arbejdende kommission eller noget andet, og at vi kan sikre det med tidshorisonten. Men der er det bare, jeg siger, at ministeren kommer med et udspil til en socialreform, og der synes jeg det ville være oplagt at have det her med, ligesom vi også fik det med i forhold til kommissoriet omkring hjemmehjælpskommissionen.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:39

Finn Sørensen (EL):

Med hensyn til spørgsmålet om, at der er nogle emner, som der måske ikke er blevet lagt tilstrækkelig meget vægt på, vil jeg sige, at det er noget, som jeg er positivt indstillet over for at kigge på; der blev der konkret nævnt børneområdet, altså det med anbringelserne og opholdsstederne, og ældreområdet, og det er noget, jeg vil vende tilbage til i min ordførertale.

Jeg fik ikke rigtig noget svar på det, jeg spurgte om, ud over, at der ikke var nogen ting i dette kommissorium, som ordføreren stejlede over – eller sådan tillader jeg mig at tolke det – og så må det jo faktisk betyde, at ordføreren synes, det er fornuftigt at arbejde videre med de ting, og at det burde vi kunne finde nogle løsninger på. Sådan vil jeg da tillade mig at tolke det. Nu får jeg jo ikke mulighed for at spørge ordføreren om det igen, så jeg må hellere skynde mig at komme med det, der er min tolkning af, hvad det er, ordføreren siger – eller også blive modsagt.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:40

Karin Nødgaard (DF):

Jamen nu indrømmer hr. Finn Sørensen jo sådan set også, at det er sådan, at Enhedslisten har skrevet kommissoriet, hvilket også var det, jeg i mit første svar nævnte var noget, der måske var lidt problematisk, altså at man fra et partis side faktisk laver kommissoriet i selve forslaget. For det, jeg synes er det, der er så oplagt i forbindelse med det, at der nedsættes en kommission, hvis det er det, der skal ske, er, at det så er samtlige partier, der er med inde over og udfører det. Der nævnte jeg eksemplet med hjemmehjælpskommissionen. Her har det været Dansk Folkeparti, der er kommet med forslaget, men der har vi jo været utrolig glade for den konstruktive debat, der har været i forbindelse med udformningen af kommissoriet osv. Det er så noget, vi ser frem til. Her kunne man jo have gjort det på samme måde. Jeg har kun 1 minut til at svare, så jeg kan ikke gå i detaljer med alt. Men jeg synes, der er noget af det, der er lidt mere kød på end andet, vil jeg så tillade mig at sige.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Hans Vestager som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Hans Vestager (RV):

Når man læser om dansk velfærd og om, hvordan forholdene var i begyndelsen af det 19. århundrede, er det ganske klart, at så blev der af og til klaget over de ydelser, man fik, og folk her i København i Kancelliet satte de lokale myndigheder i rette, når det ikke var godt nok.

Jeg må da sige, at jeg hidtil har haft den tillid til det sociale system, at der var retssikkerhed på området, men nu kan jeg jo konsta-

tere, at det forslag, som vi behandler i dag, og det emne om retssikkerheden på det sociale område jo snart er en gammel historie, for i 2006-07 fremsattes et meget lignende forslag af Enhedslisten. Så gjorde man noget lignende i 2008-09, men da var både Socialdemokratiet, SF og Radikale Venstre med som forslagsstillere. Dette, at man sådan har arbejdet med dette emne om retssikkerheden på det sociale område, førte så til, at der den 21. april 2010 afholdtes en høring herom, og der kan man se referaterne. Der kan man jo konstatere, når man ser på referatet fra det, der foregik dengang, at der først nu er kommet noget ud af det på trods af den positive holdning, som nogle har givet udtryk for her i salen.

Så derfor fortjener Enhedslisten meget ros for deres udholdenhed, for det er sådan, at de har opdaget noget, som trænger til oplysning og belysning, fordi det er ikke godt, at borgere opfatter sig som uretfærdigt behandlet, for når man føler sig uretfærdigt behandlet, får man ikke den samme medvirken og lyst til at forstå sig som en del af samfundet, som i det øjeblik man forstår, hvad man sådan er med i på den ene eller den anden måde.

Så herfra skal der kun lyde ros til Enhedslisten og positive bemærkninger om det arbejde, som man nu skal i gang med, vel ikke som kommission, men som den høring, der skal holdes her den 20. september, fordi der har underudvalget med hr. Finn Sørensen og hr. Eyvind Vesselbo jo beskrevet nogle af de emner, som skal tages op, nemlig konsekvenser og virkninger og omvendt bevisbyrde. Er myndighedernes vejledende regler tilstrækkelig klare? Er adgangen til klage- og ankesmuligheder tilstrækkelige og retfærdige? Er det f.eks. rimeligt, at kommunen kan anke socialnævnets afgørelser? Er retshjælpen til borgeren tilstrækkelig til, at man kan sige, at borgeren har mulighed for at matche myndighederne i sagsbehandling på lige vilkår?

Jeg kiggede lidt i nogle af resultaterne, der var kommet af høringen den 21. april 2010, og der stod f.eks. fra Advokatrådet, at hvis man er medlem af en fagforening og de antog ens sag, kunne man få en ordentlig og sikker behandling allerede under den forvaltningsretlige del af sagen. Men var man ikke medlem af en fagforening, måske hørte man til dem, der gik omkring nede på gaden og var afhængig af gadehjælpen, var det sådan på daværende tidspunkt, at der fik man ikke en ordentlig behandling.

Med hensyn til børn og anbringelser må man jo konstatere, at det er noget, som er kommet op, inden alt det her begyndte. Det er derfor, at jeg ikke kan anbefale, at vi laver en kommission, fordi det ser ud, som om det er et meget dynamisk område og der også altid er problemer og altid har været det på det sociale område, og at man også har en problematik om, hvordan regler skal forholde sig til skøn, og hvordan skøn skal forholde sig til regler. For på den ene side ønsker man jo en stor individuel behandling, altså at der bliver taget hensyn til mig og mit problem, og på den anden side har man den vanskelighed med, hvordan regler skal udfoldes. Jo mere konkrete regler, jo flere vil falde ud, og jo flere sager får vi.

Så vidt jeg kan skønne, har vi altså her et område, som er af en så kompliceret karakter, at vi konstant er nødsaget til at arbejde med det. Så derfor vil Det Radikale Venstre som sagt gå ind i det arbejde, efterhånden som vi tager sagerne op. Det er urimeligt, at man sådan set venter på det og tror, at det her kan løses sådan en gang for alle.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for de positive bemærkninger og de rosende ord om Enhedslistens vedholdenhed. Det er jo også derfor, vi genfremsetter forslaget. Men én ting er at rose vores vedholdenhed, noget andet er jo de løsningsforslag, som ligger i forslaget: Hvordan har

ordføreren det med dem? Der tænker jeg på de emner, som ordføreren lige selv nævnte. Der ligger jo faktisk, som nogle har bemærket, en holdning til nogle løsninger, og man kan godt sige, at kommissoriet delvis er skrevet på forhånd. Det skal jeg nok forklare senere. Jeg vil spørge ordføreren, som jeg har spurgt de andre: Hvordan har ordføreren det så med de holdninger og forslag, der ligger i det her beslutningsforslag? Er der nogen af dem, som er direkte afskrækkende, og hvortil ordføreren siger: Nej, sådan noget skal vi i hvert fald ikke have, det er ikke den måde, vi skal forbedre borgernes retsstilling på?

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Hans Vestager (RV):

Sådan som jeg opfatter det, og som det er vores holdning, er det jo noget, som vi må afklare i en fælles drøftelse. Det er vigtigt, at vi opnår en konsensus på det her område, sådan at der ikke opstår en konfrontation. Jeg har jo hørt på ordførertalerne i dag, at dette med retssikkerheden, og at der skal være orden på området, er noget, som vi alle går ind for. At sige nøjagtig, hvad man sådan konkret kan og ikke kan, allerede i dag, er derfor udtryk for en detaljeringsgrad, som jeg ikke er i stand til at anlægge. Så derfor må det afgøres i de forhandlinger og drøftelser, når vi kommer ned i materien. Det er da kedeligt, at vi skal have så mange klagesager, og det er da også kedeligt, at der i lovgivningen er uklarheder, som først kan komme frem i det øjeblik, der klages over sagerne. Men det kan jo være, at socialministeren kan forstå, hvad vi siger, uden at det behøver at blive sagt tydeligere.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:47

Finn Sørensen (EL):

Nu er det jo sådan, at ordførerens parti i sin tid var medforslagsstiller på det her forslag, og så skal jeg bare ligesom have afklaret, om ordførerens parti stadig væk mener det, man skrev dengang. Jeg ved ikke, om jeg forstår det, men jeg kan lytte mig til, at man så siger: Nej, vi skal ikke have en kommission. Men der er jo to dele i det her: Der er en måde at arbejde med tingene på, forslaget er en kommission, og så er der et indhold i forslaget. Og det er det sidste, jeg gerne vil have opklaret, altså om ordføreren og ordførerens parti stadig væk er enige i indholdet og i de løsninger, der peges på.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:48

Hans Vestager (RV):

Vi er enige i, at der skal arbejdes med stoffet. Og det var jo sådan, da man i sin tid fremsatte det, at der, så vidt jeg kan huske, ingen positive bemærkninger var fra hr. Eyvind Vesselbos side, men nu synes jeg, at hr. Eyvind Vesselbo med sine positive bemærkninger skal have lejlighed til at være med til at drøfte det, sådan at der kommer en bred opbakning til det. Det var jo et forsøg på daværende tidspunkt på, så vidt jeg har forstået det, at få emnet bragt frem, men der var altså ikke tilstrækkelig lydhørhed fra alle partiers side her i salen, men det synes der nu at være i dag, og så skal der også være et fælles arbejde og et medejerskab om de løsninger, som vi får. Derfor

kan jeg ikke gøre det så detaljeret, som Enhedslistens ordfører ønsker.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Hans Vestager. Så er det fru Özlem Sara Cekic som ordfører for SF.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil gerne starte med at rose Enhedslisten for at fremsætte beslutningsforslaget. Jeg er faktisk ekstremt glad for det, og det var nok også derfor, at vi i fællesskab stillede forslaget, da vi var i opposition.

Der er store problemer i forhold til retssikkerheden på det sociale område. Når vi alene kigger på området udsatte børn- og unge, kan vi se, at der i forbindelse med anbringelser bliver begået rigtig mange fejl. Børn bliver ikke hørt, selv om det står klart og tydeligt i loven, at det skal de. Og når man kigger på forældreevneundersøgelser, kan man også der se, at kommunerne ikke har taget Socialministeriets vejledning til sig, med hensyn til at man skal få en tværfaglig gruppe til at foretage de her undersøgelser, så man kan træffe beslutningerne på et oplyst grundlag.

Vi kan af Børnerådets undersøgelse i dag se, at den manglende inddragelse af børnene fortsætter, når de efterfølgende bliver anbragt og kommer på døgninstitutioner. Samtidig kan vi se, at over for nogle af de børn, som vi anbringer, og som er blevet udsat for vold og magtanvendelse i de hjem, de er blevet anbragt fra, fortsætter magtanvendelsen nogle gange på de her døgninstitutioner.

Døgninstitutionerne mener ikke nødvendigvis altid, at det er et problem, at de bruger de her uetiske og meget usaglige måder at anvende magt over for disse børn på, og nogle af dem vil ikke engang registrere det, og det er selvfølgelig et kæmpe problem, som vi skal kigge på.

Når man kigger lidt længere væk og ser på alle de sager, der har været om dyneløfteri, hvor man kan se, at kommunerne går rigtig, rigtig langt for at afsløre socialt bedrageri, så har der været nogle sager, hvor borgerne står i en situation, hvor de på ingen måder kan bevise deres uskyld, fordi de ligesom er skyldige, indtil det modsatte er bevist. Vi kan se, at Ombudsmanden har været ude og sige, at det, der sker ude i kommunerne, ikke er acceptabelt.

Man kunne fortsætte. Man kunne f.eks. tage psykisk syge patienter i psykiatrien, som også har ret svære vilkår.

Alt i alt er der brug for, at vi kigger på måden, vi behandler vores medborgere i det her samfund på, meget kritisk igennem. Da vi fremsatte det her beslutningsforslag i fællesskab – jeg har selv været med til at lave det – var det dengang utrolig vigtigt for os, at vi sammen ligesom var med til at presse VK-regeringen til at sige: Nu skal det her kigges rigtig, rigtig grundigt igennem. For VKO var på ingen måde interesseret i at gøre noget for retssikkerheden, og jeg kan også tydeligt huske fra dengang, at bare talen om, at børnene skulle have en talsmand, altså et børneombud, som den nuværende regering har sat i værk, affødte lange diskussioner.

Der er sket gode ting, der er taget nogle skridt, men vi kan sagtens tage større skridt, og derfor mener jeg også, at når vi skal i gang med at kigge på diverse reformer, som vi skal vedtage, bliver det helt afgørende, at retssikkerheden bliver en del af det. Men jeg må også samtidig sige, at jeg ikke har så meget tålmodighed til at vente på, at en kommission skal komme frem til et resultat om 2, 3, 4 år. Jeg vil hellere have, at vi, når vi skal lave de her reformer, inviterer Enhedslisten over for at høre, hvordan og hvorledes man i fællesskab kan styrke det her område, for der har vi en fælles forståelse – det er et område, vi har lyst til at styrke.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:53

borgerne som et meget alvorligt problem, men vi mener ikke, at ned-sættelsen af en kommission i 2 år vil være det optimale. Vi vil desuden også meget gerne afvente resultatet af den høring, der skal finde sted i Landstingssalen den 20. september 2012. Derfor kan vi ikke stemme for forslaget, som det ligger her.

Kl. 16:56

Finn Sørensen (EL):

Jamen tak for roserne og tak for en måske kommende invitation til at snakke om de her ting – nu havde jeg måske været så naiv at forestille mig, at vi blev inviteret til den under alle omstændigheder.

Jeg har forstået, at ordføreren i lighed med de andre regeringspartiers ordførere mener, at det vil gå alt for langsomt med en sådan kommission, og at vi skal handle hurtigere. For at få en afklaring og for, at vi ligesom kan få lidt rene linjer – det er jo politik, vi taler om – vil jeg gerne stille det samme spørgsmål som til de andre regeringspartiers ordførere: Er ordføreren stadig væk enig i indholdet af det, vi skrev, i de problemstillinger, der blev ridset op, og de mulige løsninger, som vi ridsede op i fællesskab? Er ordføreren stadig væk enig i det, eller er der nogle punkter, hvor ordføreren siger: Nej, der tog vi fejl?

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:54

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er fuldstændig enig som SF'er. Det er også derfor, at vi har sid-det i dag i Socialudvalget og i fællesskab besluttet, at vi til september skal have en høring om det her, hvor vi får flere eksperter til at komme ind og fortælle om, hvad det er for nogle problemstillinger, der er, hvordan vi kan få dem belyst, og hvordan vi i fællesskab kan finde løsninger.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:54

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil så bare takke for det klare svar, nemlig at ordføreren stadig væk er enig i det, vi skrev dengang, og så har jeg hørt mig til, at ordføreren synes, at det går for langsomt med at få realiseret de udmærkede løsningsforslag, der var. Så det ser jeg frem til et godt samarbejde om med ordføreren.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:55

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er jo altid en fornøjelse at samarbejde med Enhedslisten, så jeg glæder mig til, at vi endnu en gang skal drikke kaffe sammen.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Özlem Sara Cekic. Det er fru Thyra Frank som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Liberal Alliance er positivt indstillet over for Enhedslistens problemstilling med hensyn til retssikkerheden på det sociale område. Vi anser myndighedernes stigende adgang til at kontrollere og overvåge

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ordføreren. Der var igen roser. Jeg kan se, at jeg skal have en større kurv, end jeg havde beregnet, til at bære dem hjem i.

Jeg vil gerne spørge lidt konkret til ordførerens holdning til tingene. Forslaget er jo rimelig kontant, i forhold til hvad der skal ske på en række punkter, og der er jo ikke noget nyt i det, kan man sige; det har været fremme tidligere, da forslaget blev fremsat. Jeg har et helt konkret spørgsmål: Er ordføreren enig i, at det er urimeligt, at der er det, man kalder omvendt bevisbyrde på det sociale område, at folk altså kan fratages deres ydelser, før det er slået fast, at de har begået noget ulovligt – socialt bedrageri? Er ordføreren enig i, at det er urimeligt?

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:57

Thyra Frank (LA):

Ja. Jeg mener, at de ting, der er fremkommet her, er nogle, vi virkelig skal arbejde med, og jeg mener, at vi skal gøre det i fællesskab, eftersom jeg kan høre, at partierne er meget enige om, at vi skal tage noget omkring retssikkerhed op. Jeg synes, det er glimrende, og så kan der komme yderligere ting på, som det også har været nævnt, på børne- og ældreområdet og med hensyn til overvågning i det hele taget. Så jeg er enig i de ting, der er fremsat her fra Enhedslistens side.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:58

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg da gerne takke for det, og så er der basis for et godt samarbejde på det her område.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Giver det anledning til yderligere bemærkninger? (*Thyra Frank* (LA): Nej, det gør det ikke). Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

For mig som konservativ er retssikkerhed vigtig, og det er det selvfølgelig også, når vi taler om det sociale område. Vi forholder os hele tiden til det, og vi er opmærksomme på, når nogen kan sætte en finger ned et sted og sige, at her var der ikke retssikkerhed til stede. Når vi afholder høringer og konferencer osv. og hører, hvordan man i nogle kommuner f.eks. ikke overholder notatpligten og nogle steder ser stort på de spilleregler, som vi har vedtaget her i Folketinget, så bekymrer det. For der er en god grund til, at vi har vedtaget nogle regler her i Folketinget.

Men hvis en kommune ikke overholder de regler, vi har vedtaget i Folketinget, så er vi jo i den situation, at vi ikke sådan rigtig kan komme efter kommunen. Vi sætter ikke borgmesteren i fængsel for ikke at overholde de regler, vi laver på socialområdet. Jeg tror heller ikke, vi skal foreslå at gøre det, men det kunne være, der var andre veje til at få strammet lidt op både ude i det kommunale og det regionale og gøre det klart, at de regler, vi vedtager i Folketinget, faktisk er noget, vi mener, og de skal overholdes.

Retssikkerhedsreglerne skal overholdes, for det er borgernes mulighed for at holde lidt styr på den offentlige sektor og få det, man er berettiget til – hverken mere eller mindre. Men at lave en kommission, der skal sidde og kigge på det her, tror vi simpelt hen ikke er den rigtige vej til det. Jeg havde i sidste uge fornøjelsen af at være til et større møde med nogle socialpædagoger, og de sagde også samstemmende, at i stedet for at bruge en masse penge på at undersøge det her – som vi allerede på nuværende tidspunkt har afdækket rigtig, rigtig godt – så brug dog pengene på noget gadeplansarbejde eller lignende, så der er nogle, der får gavn og glæde af de her penge, i stedet for at lave nye undersøgelser, som så skal evalueres af store bureauer, så vi kan bruge en masse millioner kroner på det. Det er der sådan set ingen grund til.

Lad os gøre noget ved det, som er problemet derude, og jeg er helt overbevist om, at det, som gør sig gældende, ikke er, at den enkelte socialrådgiver og sagsbehandler sidder og tænker: Det gider jeg da ikke at gøre. Jeg tror, det er en kultur. Jeg tror, det er en holdning, og jeg tror, det er et ledelsesmæssigt ansvar. Jeg tror simpelt hen, at det er der, det ligger, for der er ligesom en tendens til, at i nogle kommuner gør man det, og i andre kommuner gør man det ikke. Og jeg tror ikke, at man har siddet en fredag eftermiddag i kantine og er blevet enige om, at det gør vi ikke her. Jeg tror på, at det er en kultur. Jeg tror på, at det er et ledelsesmæssigt ansvar, der gør sig gældende, og derfor skal vi have fokus på det, og så skal vi fastholde, at det er ledelsen – både den administrative og den politiske ledelse i de kommunale led og i regionerne – der har ansvaret for, at de her regler bliver overholdt.

Det er der, ansvaret ligger, og det er der, vi skal fastholde at ansvaret ligger. Så lad os tage den derfra og komme videre i retning af, at vi sørger for, at de her regler bliver overholdt. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at lave en kommission. Jeg tror sådan set, at vi alle sammen allerede godt ved, at det halter nogle steder. Så en afvisning af beslutningsforslaget, men fuld opbakning til, at retssikkerhed naturligtvis er meget, meget vigtigt – også på det sociale område.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:01

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ordføreren for fremlæggelsen. Nu handler forslaget jo ikke så meget om kommunernes praksis eller manglende overholdelse af regler, som Folketinget har lavet. Forslaget peger på nogle systemfejl, vil jeg sige, og jeg vil gerne spørge ordføreren: Er der nogle af de problemstillinger – og især nogle af de løsninger – som der peges på i forslaget, som ordføreren er uenig i? Det ville jo være rart at vide af hensyn til det videre arbejde.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:01

Tom Behnke (KF):

Hvad angår systemfejl og ting, man vil lave om på og det, som bliver nævnt, så behøver vi jo ikke nedsætte en kommission, der skal

bruge et tocifret millionbeløb på at udrede det. Hvis det er sådan, at Enhedslisten har nogle punkter – og det har Enhedslisten jo – hvor man synes, at tingene skal være på en anden måde, så lad os se nogle konkrete forslag til det. Det er meget bedre og meget mere konkret, at vi går den vej rundt.

I forhold til, hvad der tidligere blev spurgt om – nemlig om det var rimeligt, sådan hørte jeg en anden ordfører blive spurgt, at der er en retstilstand, hvor man som borger skal dokumentere, at man er berettiget til at få en bestemt form for ydelse, hvis man f.eks. et stykke tid har fået en ydelse og kommunen efter anmeldelse eller mistanke fjerner ydelsen, mens det bliver undersøgt, og borgeren så skal godtgøre, at vedkommende er berettiget – så synes jeg sådan set, det er helt fint, at det er borgeren, der skal gøre sig fortjent til det. Det er jo borgeren, der får en ydelse, som alle vi andre er med til at finansiere, og der må man jo godtgøre, at man er berettiget til at få den pågældende ydelse.

Til gengæld har jeg altid undret mig over, at man – hvis det viser sig, at man er berettiget til den pågældende ydelse – ikke får den med tilbagevirkende kraft. Det har jeg altid undret mig over. Hvorfor er det, at det først gælder fra det tidspunkt, hvor man har dokumenteret sit retmæssige krav?

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:02

Finn Sørensen (EL):

Jamen det var bare en klar udmelding, der siger mig noget om, at så bliver der måske ikke så meget samarbejde med De Konservative lige nøjagtig på det her punkt. For man synes, det er i orden, at kommunen bare kan tage ydelserne fra folk og, om man så må sige, stemple dem og påføre en familie eller en enlig mor store økonomiske problemer, fordi hun ikke får nogen ydelser i den periode, hvor sagsbehandlingen foregår. Jeg forstår simpelt hen ikke, at ordføreren kan forsvare sådan en retstilstand.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:03

Tom Behnke (KF):

Det, jeg i hvert fald prøvede at sige klart og tydeligt, var, at det må være borgeren, der dokumenterer sit retmæssige krav på en ydelse finansieret af alle os andre, nemlig skatteyderne. Sådan må det jo være. Det kan ikke være sådan, at det er kommunen, der skal dokumentere, at jeg har ret til at få det ene eller det andet. Det må jo være mit anliggende at dokumentere det.

Omvendt sagde jeg så også, at jeg undrer mig over – og den del af det vil vi gerne være med til – at hvis det efter 3 måneder viser sig, at man kan dokumentere, at man er berettiget til en bestemt ydelse, så synes jeg jo, at den ydelse skal være fra det tidspunkt, hvor man var berettiget til at få den og ikke fra det tidspunkt, hvor man har dokumenteret, at man er berettiget til den. For det må være den situation, man er i som borger, der berettiger til en ydelse. Det må være det, der udbetaler ydelsen, og så må tidspunktet for udbetaling være det tidspunkt, hvor man var berettiget til ydelsen, og ikke det tidspunkt, hvor man har dokumenteret, at man var berettiget. Så langt er vi dog enige, og det synes jeg da alligevel man skal tage imod.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Tom Behnke. Hr. Finn Sørensen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:04

(Ordfører for forslagsstillerne)

Finn Sørensen (EL):

Tak for alle de mange roser, Enhedslisten har fået i dag. Det bliver spændende at se, hvor meget af det, der kan omsættes til praktisk politik. Det har været lidt brogede meldinger, jeg har fået, og måske ikke så kontante politiske meldinger i forhold til det her beslutningsforslag, som man kunne have ønsket. Det synes jeg egentlig godt man kunne have givet os. Når man ikke vil være med til at nedsætte kommissionen, fordi man synes, det kommer til at tage alt for lang tid, burde man måske også have været lidt mere konkret, i forhold til hvad man så gerne ville være med til at lave. Men det får vi jo så lejlighed til at få afklaret.

Jeg skal komme med en enkelt kommentar til kritikerne fra borgerligt hold eller ordførerne fra borgerligt hold og ligesom udrydde en misforståelse, hvis der skulle være sådan en: Enhedslisten har ikke den holdning, at ministeren ikke foretager sig noget på de to områder, der især har været nævnt her, nemlig børnenes rettigheder og de ældres. Det kan vi jo konstatere at ministeriet gør, og ordføreren for Dansk Folkeparti og de andre ordførere ved jo udmærket godt, at vi har haft nogle drøftelser om kommissoriet for en ældrekommission, og der er også, som jeg har forstået det, enighed om, at der skal tages højde for problemstillingen vedrørende de ældres retssikkerhed. Det kan vi kun være tilfredse med.

Nej, jeg er sådan lidt bekymret over ministerens indledning, for jeg synes faktisk, at ministeren er havnet samme sted som den daværende borgerlige socialminister, da forslaget blev behandlet sidste gang i 2009, hvor det faktisk blev sagt, at der jo egentlig ikke var noget problem her, fordi borgeren og kommunen jo ikke er modparter. Det var jo sådan nogenlunde den samme argumentation, der kom, og det synes jeg er lidt bekymrende. Det får vi jo så afklaret videre frem, når vi skal diskutere de konkrete problemstillinger.

Så er det blevet sagt af Dansk Folkepartis ordfører, nærmest kritiseret, at vi havde skrevet kommissoriet på forhånd. Jamen det er jo netop, fordi der har været et grundigt forarbejde omkring det her fra de partier, der oprindeligt fremsatte forslaget, og man har lokaliseret nogle meget påtrængende problemstillinger og er også kommet med et bud på, hvilken retning vi skal gå i for at få dem løst. Sådan en kommissions opgave er i det her tilfælde lidt anderledes end så mange andre kommissioners, for den er mindre, om man så må sige, analysebetonet og mere rettet mod at se på, hvad det er for nogle konkrete løsninger, og hvordan vi kan omsætte de konkrete løsninger, som er foreslået her. Det er jo så også det, der gør, at der skulle kunne komme noget rigtig godt ud af sådan en kommission.

Jeg kan så forstå, at vi ikke kan få den, men jeg kan også forstå, at en hel masse ordførere er meget utålmodige og faktisk er modstandere af det, fordi det går alt for langsomt. Og det får vi jo så afprøvet her i den nærmeste fremtid.

Jeg vil gerne lige ridse op, hvorfor Enhedslisten synes, det er vigtigt at arbejde med det her, for det kan jo være et godt grundlag for diskussionen. Ombudsmanden er netop kommet med en rapport den 19. april 2012, der giver Sorø Kommune en ordentlig næse for den sagsbehandling, de har haft i forhold til en enlig mor. Nu bruger Ombudsmanden ikke ordet magtmisbrug, men jeg tror, at alle tænker, at det er lige nøjagtig det, der er foregået, når de læser Ombudsmandens fremstilling af sagen, hvor en enlig mor bliver dømt, om man så må sige, og frataget sin ydelse på baggrund af en anonym henvendelse. Hun bliver indkaldt til en partshøring, hvor hun ikke

engang får at vide, at det er en partshøring, og hun oplever det jo nærmest som et krydsforhør.

Enhedslisten har kendskab til en lang række sager fra Holbæk Kommune af lignende karakter, hvor kommunen er blevet underkendt i nogle af sagerne, og der er også andre sager, hvor borgeren ikke har fået medhold, og så er det jo det. Så er der jo sandsynligvis da tale om et socialt bedrageri, og det er jo fuldstændig forkasteligt. Så er der nogle, der vil sige: Jamen så virker systemet jo, for i nogle tilfælde bliver kommunen underkendt, og folk får så deres ydelser alligevel. Ja, men da er skaden jo sket, og som jeg har nævnt, har vi jo en helt uacceptabel retstilstand der, som er langt dårligere end på det civile område, hvor man jo ikke bliver straffet, om man så må sige, før det bliver konstateret, at man er skyldig.

Vi har haft mange andre eksempler: ældres ret til rengøring, hvor kommunen laver om på det; robotter, der indføres imod de ældres ønske; krav om tvangsmedicinering og elektrochok som betingelse for at få sygedagpenge osv. Så jeg tror, og det fornemmer jeg også på ordførerne, at man godt er klar over, at der er et eller andet galt på det her område.

Kl. 17:09

Jeg vil også gerne henvise til Den Sociale Retshjælp, som jo oplever, at mange borgere føler sig truet og simpelt hen ikke tør klage i det sociale system. Det er jo sådan noget, der egentlig underbygger, at ja, desværre er det sådan, at vi har en modpart her, nemlig borgeren over for myndigheden.

Det, der gør det, har jo meget med de rammevilkår at gøre, som kommunerne er udsat for i dag. Jeg tror, vi må se i øjnene, at 10 års meget stram økonomisk politik over for kommunerne, nedskæringer på det sociale område, evindelige krav om, at man ikke måtte overskride forskellige grænser, skattestop osv., jo har gjort, at kommunerne føler sig tvunget til at være meget hårdhændede i forhold til det her med socialt bedrageri og andre punkter, hvor borgernes retssikkerhed er truet. Det er jo fint at være hårdhændet i forhold til socialt bedrageri – der er ingen, der bakker socialt bedrageri op – men det må ikke ske på bekostning af borgernes retssikkerhed.

Der er i det her beslutningsforslag peget på en række grundlæggende problemer, som jeg mener står ved magt, og som vi skal arbejde videre med. Det er spørgsmålet om omvendt bevisbyrde. Det er hele den problemstilling, der hedder uagtsomt socialt bedrageri, som jo måske i virkeligheden er fejludbetalinger, fordi kommunen ikke vil vejlede borgerne klart og tydeligt om, hvornår man reelt er enlig, og hvornår man ikke er det. Der er også et spørgsmål om, hvorvidt forældreansvarsloven overhovedet bliver overholdt i de her tilfælde, hvor man nægter borgere samkvem, for så er der jo tale om, at der er socialt bedrageri, for så er man for meget sammen, mens det i virkeligheden måske drejer sig om, at man bare opfylder en forpligtelse i forældreansvarsloven til at samarbejde om børnenes ve og vel, hvis der er tale om en skilsmisseramt familie.

Der er hele spørgsmålet om fejludbetalinger. Når kommunen ikke vil vejlede, må man jo sige, at så handler borgerne i virkeligheden i god tro, og så er det jo ikke rimeligt, at de skal frakendes ydelser. Der er spørgsmålet om klagesystemet. Fungerer det godt nok? Er det i orden, at kommunen kan anke en afgørelse? Klagesystemet er vel ikke oprettet for at beskytte kommunen. Det er vel oprettet for at beskytte borgerne. Der er hele spørgsmålet om kontrolgrupperne, altså den måde, de arbejder på, hvor de jo i realiteten leger politi og går langt ud over deres beføjelser. Der er spørgsmålet om, hvorfor det ikke skal have konsekvenser for myndighederne, hvis de har begået en fejl i sagsbehandlingen. Og der er mange andre udmærkede forslag.

Som sagt ser jeg da frem til det videre arbejde omkring det her, og der skal ikke herske tvivl om, at vi fra Enhedslistens side selvfølgelig er parat til også at udvide problemstillingen i forhold til ældreområdet, som det har været efterlyst af flere ordførere. Der har jeg

da så en vis fortrøstning om, at vi kommer til at samarbejde med ministeren om det i forhold til også kommissionen. Men også her er vi vel enige om, at det jo er fint at skrive det i en kommissionsberetning. Men nu er vi vældig utålmodige alle sammen, har jeg konstateret, og derfor er der jo ingen grund til at vente, til Ældrekommissionen er kommet med et eller andet. Jeg håber ikke, at det går hen og bliver en undskyldning for, at vi ikke foretager os noget konkret på det område, for så hænger argumenterne jo ligesom ikke sammen. Og tilsvarende gælder det for børneområdet.

Så jeg vil glæde mig over den store utålmodighed, og alle her kan være helt sikre på, at den vil blive efterprøvet i praksis. Og man kender jo Enhedslistens dagsorden: Det er den, som vi havde, og som vi i hvert fald også stadig væk har fuldstændigt tilfælles med SF's ordfører. Og jeg håber da også, at vi har det tilfælles med ordførerne for de andre regeringspartier, nemlig at det indholdsmæssige, vi skrev i 2009, er vi stadig væk enige om. Ellers er vi jo sådan indrettet, at vi da meget gerne vil høre det højt og tydeligt, hvis vi ikke er enige om det.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Der er ingen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

25) Forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens nye strategi for dansk udviklingssamarbejde?

Af Jakob Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Hans Kristian Skibby (DF), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Christian Juhl (EL), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF).
(Anmeldelse 11.05.2012. Fremme 15.05.2012).

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 31. maj 2012.

Først er det hr. Jakob Ellemann-Jensen for begrundelse af forespørgslen.

Kl. 17:14

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak, hr. formand. Ministeren for udviklingsbistand har præsenteret en ny strategi for Danmarks udviklingssamarbejde. Arbejdet med strategien har været en grundig proces, og den har involveret en lang række interessenter. Fra udsendelsen af det første udkast til den nye strategi er der indkommet 65 høringssvar. Der er afholdt en række offentlige debatmøder om emnet, ligesom debatten om strategien har kørt lystigt i forskellige internetfora. Strategien er blevet behandlet adskillige gange i Folketingets Udenrigsudvalg, og ministeren har

holdt en række bilaterale forhandlingsmøder med de respektive partiers ordførere om strategien.

Så forespørgslen i dag stiller spørgsmålet: Hvad er resultatet egentlig af alle disse anstrengelser? Hvad er ministeren nået frem til, og hvad kan ministeren sige om slutproduktet, den nye strategi for Danmarks udviklingssamarbejde?

Jeg ser frem til ministerens redegørelse og en god debat. Tak for ordet.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Kl. 17:15

Besvarelse

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Mange tak for det. Det er en stor fornøjelse for mig at kunne fremlægge den nye strategi for Danmarks udviklingssamarbejde, »Retten til et bedre liv«, og en endnu større fornøjelse at kunne gøre det, samme dag som forslag til lov om internationalt udviklingssamarbejde er blevet enstemmigt vedtaget. Samlet er loven og strategien et stærkt og nyt fundament for et slagkraftigt dansk udviklingssamarbejde. Samlet er loven og den nye strategi en offensiv forandring af Danmarks udviklingspolitik tilpasset globale udfordringer, der sikrer en åben og ansvarlig forvaltning af udviklingssamarbejdet, sikrer, at vi leverer solide resultater og fastholder den folkelige opbakning både herhjemme og i de lande, som vi samarbejder med.

Hovedbudskabet i den nye strategi er, at fattigdommen skal bekæmpes gennem fremme af menneskerettigheder og sikring af økonomisk vækst. Fattigdom har ringere vilkår i lande, hvor menneskerettighederne og de demokratiske spilleregler respekteres, og hvor fattige mennesker bliver rustet til selv at kæmpe mod fattigdommen og for menneskerettighederne. Der har aldrig været egentlig hungersnød i velfungerende demokratier, og årsagen er, at de demokratiske regeringer skal vinde et valg; de skal stå til ansvar over for deres egne borgere. Respekt for menneskerettigheder og demokrati og udvikling hænger derfor uløseligt sammen. Det giver stabilitet og også de bedste langsigtede vilkår for økonomisk vækst. Derfor sætter vi menneskerettighederne i centrum for bekæmpelsen af fattigdommen.

Vi skal kæmpe for frihedsrettighederne, ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og foreningsfriheden. Når vi arbejder for kvinder, mænd, piger og drenge ret til at ytre sig, organisere sig, deltage i udviklingen af deres samfund, fordeler vi magt og indflydelse til langt flere. Når vi sikrer kvinder lige rettigheder og muligheder, fordeler vi indflydelsen til langt flere. Men vi skal også erkende, at frihedsrettighederne ikke kan stå alene. Vi skal derfor også arbejde for retten til mad, retten til at gå i skole, retten til basale sundhedsydelser. Gør vi det, sikrer vi, at velstanden og velfærden fordeles til langt flere. Ytringsfriheden er ikke meget værd, hvis man ikke kan læse og skrive, og børn lærer ikke at læse, hvis de konstant er sultne.

Det er det, der menes med, at menneskerettighederne er udelelige og gensidigt afhængige. De forstærker hinanden, og de er alle sammen med til at fordele og fremme velfærd, velstand og værdighed. Indsatsen for menneskerettighederne styrker derfor kampen mod fattigdom.

Det er samtidig klart, at bekæmpelse af fattigdom og sikring af menneskerettigheder kræver solid økonomisk vækst over mange år. Det er ikke et spørgsmål om bare at fordele kagen mere ligeligt; vi skal også gøre kagen større. Det koster at sende børn i skole, det koster at opbygge sundhedssystemer, sikre rent drikkevand og bygge veje. Væksten skal derfor skabe flere arbejdspladser, ikke mindst til unge, hvis det skal føre til en varig reduktion af fattigdommen. En

indsats for unge er også med til at mindske spændinger og forebygge konflikter.

På trods af høj vækst i mange lande har de fattige ikke altid fået del i væksten, og derfor skal vi arbejde for en bæredygtig og inklusiv vækst drevet af den private sektor, men hvor den offentlige sektor sikrer de rigtige rammebetingelser, så væksten kommer alle til gode. Økonomisk vækst og skabelse af arbejdspladser har høj prioritet i verdens fattige lande. Det er bærende elementer i strategien.

Udviklingssamarbejdet skal først og fremmest være til gavn for de millioner af fattige kvinder, mænd og børn, der lever i udviklingslandene. Det er deres ret til et bedre liv, strategien skal kæmpe for. Men udviklingssamarbejdet er også en investering, der er til gavn for Danmark. Det skal vi stå ved. Det er en investering i fred og færre flygtninge, i kampen mod klimaforandringer og andre globale udfordringer, i øget vækst, i flere arbejdspladser og i flere muligheder – også i Danmark og i Europa.

En aktiv udenrigspolitik med udviklingssamarbejdet som et centralt element giver samtidig Danmark indflydelse. Det skaber anerkendelse og respekt for Danmarks internationale engagement. Det baner vejen for danske virksomheder, for danske muligheder. Det ser vi allerede i lande som Vietnam og Kenya. Mange års støtte til rammebetingelser for erhvervslivet og overførsel af viden og teknologi til lokale virksomheder har skabt grundlaget for, at danske virksomheder nu kan etablere partnerskaber. De kan investere, de handler, og de får del i de høje vækstrater, vi heldigvis ser i en række af de lande, Danmark samarbejder med.

For den gode nyhed er jo netop, at der bliver færre og færre fattige. Der er rivende økonomisk vækst i mange lande i både Afrika, Asien og Latinamerika, men det positive billede fortæller ikke hele historien. I Afrika lever næsten hvert andet menneske for mindre end 8 kr. om dagen, og 1,5 milliarder mennesker bor i lande, hvor staten er skrøbelig eller næsten helt brudt sammen, i områder ramt af tørke, klimaforandring og konflikt. Danmark skal fortsat have et stærkt udviklingspolitisk engagement, og hovedfokus skal være i Afrika og i stigende grad i skrøbelige stater, som er længst fra at nå bare ét af FN's 2015-mål. Det er der, der er mest brug for os.

Kl. 17:20

Danmarks udviklingssamarbejde skal basere sig på en rettighedsbaseret tilgang til udvikling. Det betyder, at vi tager udgangspunkt i det brede sæt af menneskerettigheder, vi flytter udviklingssamarbejdets fokus fra velgørenhed til rettighed, og vi indgår en kontrakt med verdens fattige lande, hvor vi arbejder sammen med regeringer, civilsamfund og den private sektor om at indfri de grundlæggende menneskerettigheder. Det er rettigheder, vi har skrevet under på, og det er rettigheder, de har skrevet under på, så det er ikke dansk værdieksport, men det er et fælles og stærkt internationalt værdigrundlag, som vi står på. Det betyder også, at vi skal undgå at gøre os til dommere over, hvilke rettigheder der er mere værd end andre.

Hvad betyder det i praksis? Jeg vil gerne give et eksempel. Under et besøg i Kenya besøgte jeg en lokal sundhedsklinik. Der var nogle behandlinger gratis og andre kostede noget, men der var åbenhed om, hvad de kostede, for det stod på et skilt på klinikens dør. Den åbenhed gør det gennemskueligt for patienterne, borgerne, hvilke behandlinger de har ret til, og hvad de koster, og det sikrer, at de ikke betaler mere, end de skal. Det er også en åbenhed, der sikrer alle lige adgang til sundhedsydelserne. Der kan ikke gøres forskel, vi undgår diskrimination. Når vi arbejder for åbenhed og adgang til information, arbejder vi derfor for, at borgerne selv kan stille krav, selv kan kræve deres ret. I den her landsby var der så også en sundhedskomite, og den sikrede, at de lokale borgere kunne gå i dialog med læger og sygeplejersker. De kunne klage, hvis patienterne ikke fik det, de skulle, og de kunne sikre, at pengene fra regeringen til sundhedsklinikken nåede frem. De var altså med til at holde myndighederne ansvarlige.

En rettighedsbaseret tilgang bygger på de principper: åbenhed og inddragelse, ansvarlighed og ikkediskrimination. Men vi skal være realistiske. Vi kan ikke kræve, at alle rettigheder i alle lande skal indfries fra den ene dag til den anden. Det er det lange seje træk for menneskerettighederne, der tæller. Her skal vi prioritere, og vi skal anerkende, at særlig de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder ofte kun indfries gradvis. De forudsætter, at der er politisk vilje, kapacitet og ressourcer. Vi skal arbejde for stædige fremskridt og positive forandringer. På den anden side er det også klart, at vedvarende menneskerettighedskrænkelser skal få konsekvenser for den måde, vi samarbejder på. Vi skal være parat til at sige fra. Men vi kan ikke på forhånd sige, hvornår, hvis og hvordan vi trækker os. Vi skal i den konkrete situation vurdere, hvilken betydning det får, hvordan vi skal reagere, hvem vi skal samarbejde med og hvordan.

Vi skal også prioritere, og vi kan ikke gøre det hele overalt. Her skal vi bygge på partnerskaber med landene selv, med andre udviklingspartnere, med det multilaterale system, med folkelige organisationer, med den private sektor og med de nye vækstøkonomier. Vi skal sætte ind der, hvor behovene er størst, og hvor vi bedst kan gøre en forskel. Derfor fokuserer vi også i strategien på fire prioritetsområder.

Det første område er menneskerettigheder og demokrati. Vi vil gå forrest i kampen for menneskerettigheder og demokrati og støtte positive forandringer, der ses i mange lande. Når vi støtter frie og demokratiske valg, opbygningen af retssamfund, opbygningen af åbne offentlige forvaltninger uden korruption, når vi arbejder for frie medier og for et slagkraftigt civilsamfund, giver vi folk de redskaber, de demokratiske redskaber, der kan sætte dem i stand til selv at stå fast på deres rettigheder, selv at deltage aktivt i samfundslivet. Forandringskraften skal komme indefra, nedefra, bygge på lokalt ejerskab. Særlig en stærk indsats for kvinders rettigheder vil stå centralt.

Det andet prioritetsområde er grøn vækst eller bæredygtig økonomisk vækst. Vækst er som sagt afgørende for at bekæmpe fattigdommen, men verdens naturressourcer – vand, energi, jord – er under markant pres. Der skal findes nye og mere effektive produktionsformer, der sikrer, at væksten ikke sker på bekostning af naturressourcer, miljø eller klima. Det kræver internationale tiltag, det kræver en stærk national indsats. Her skal vi hjælpe verdens fattige lande med at undgå forurening og overforbrug af ressourcer, undgå at lave nogle af de fejl, som vi har lavet i de rige lande. Det gælder også verdens fattige landmænd. Vi kan både gøre en markant indsats for at bekæmpe fattigdommen og sikre bæredygtige landbrugsmetoder og fødevarer sikkerhed. Det gælder indsatsen for at sikre alle verdens mennesker adgang til og bæredygtig udnyttelse af rent vand og moderne energi. Og det er også områder, hvor danske virksomheder og dansk viden kan bidrage med ny teknologi, nye ideer og skabe nye muligheder.

Kl. 17:25

Indsatsen for grøn vækst må ikke føre til nye handelsbarrierer eller urimelige forhindringer. Grøn vækst handler ikke om begrænsninger, det handler om nye muligheder for vækst og arbejdspladser uden overforbrug af naturressourcer, vækst uden skadelig forurening. Det skal skabe mulighed for varig vækst.

Det tredje område, vi vil prioritere, er en styrket indsats for sociale fremskridt. Når folk får bedre sundhed og uddannelse, bliver de bedre rustet til selv at kæmpe sig ud af fattigdommen. Det er en investering i både det enkelte menneskes værdighed og mulighed, og det er en investering i økonomisk vækst for hele samfundet. Men vi skal gøre det lidt anderledes. Vi vil styrke vores brug af budgetstøtte og i stigende grad arbejde igennem multilaterale mekanismer, hvor vi indgår en kontrakt med regeringerne i verdens fattige lande og bidrager til en stærk og samlet indsats for uddannelse, sundhed og i stigende grad sociale sikkerhedsnet. Det er opmuntrende at se, hvor-

dan flere og flere fattige lande stille og roligt, men stædigt bygger fundamentet op til en velfærdsstat, hvor ingen falder helt igennem, hvor ingen ender i ekstrem sult og fattigdom.

Danmark skal også fortsat være i front i kampen for piger og kvinders ret til at bestemme over egen krop. Retten til seksuel og reproduktiv sundhed, herunder adgangen til sikre fødsler og adgangen til effektiv prævention, skal være en dansk mærkesag. Kvinder har ret til at bestemme med hvem og hvor mange børn, de vil have, og til at føde dem under trygge forhold. Piger og kvinder skal have lige muligheder for selv at forme deres liv og deres fremtid.

En stærkere indsats for at skabe stabilitet og beskyttelse i skrøbelige lande er det fjerde prioritetsområde. Skrøbelighed og konflikt hindrer i den grad udvikling og fattigdomsbekæmpelse. Det skaber også grobund for ufred, flygtningestrømme, forbrydelser og fanatisme. Med udviklingssamarbejdet vil vi fokusere på at forebygge konflikter og genopbygge skrøbelige stater. Det betyder også, at vi skal være villige til at løbe en risiko, når vi engagerer os i lande som Somalia eller Afghanistan, men vi skal turde løbe den risiko, fordi risikoen ved ikke at engagere os er endnu større, både for verden, for os i Danmark og for de ekstremt fattige og udsatte mennesker, der lever i verdens skrøbeligste lande. Det er igen en investering, der kommer godt igen.

Dansk udviklingssamarbejde får fortsat topkarakterer. Nye undersøgelser fastslår, at det danske udviklingssamarbejde leverer vari-ge og solide resultater, der tæller. Vi fik sidste år OECD's udviklingskomité's ord for, at det, Danmark gør, er rigtigt; vi får noget for pengene. Men vi skal altid stræbe efter at gøre det endnu bedre og tilpasse os nye tider. Vi skal sikre større åbenhed om det, vi gør. Det er afgørende, at borgerne kan få solid information om vores engagement i verden og i verdens fattige lande. Det er afgørende, at vi arbejder ihærdigt for, at befolkningen bakker op om, at vi påtager os et globalt ansvar. Derfor skal vi sikre solid oplysning om programmer og partnerskaber og om de resultater, vi opnår. Det skal sikre en stærk opbakning til udviklingssamarbejdet – også i fremtiden.

Jeg sagde indledningsvis, at loven og den nye strategi er en offensiv forandring af Danmarks udviklingspolitik. Det er det, men det er ikke en 180-graders-ændring af vores udviklingssamarbejde. Vi holder fast i det, der virker. Jeg har haft mange, gode drøftelser med partiernes ordførere om linjen, og jeg vil gerne sige tak for den konstruktive debat. Jeg håber, at alle kan se, at der er blevet lyttet, og derfor er det mit og regeringens håb, at et bredt flertal af Folketingets partier vil kunne støtte den linje, strategien udstikker. Det vil genskabe den gode tradition, vi tidligere har haft, om at stå sammen om udviklingssamarbejdet. Det er en strategi, der skal samle, både her i Folketinget og i den konkrete indsats i verdens fattige lande i kampen for retten til et bedre liv.

Jeg ser frem til debatten og til et fortsat tæt samarbejde med Folketingets partier og Udenrigsudvalget i gennemførelsen af strategien og tak igen for rigtig mange gode debatter og deltagelse, for inspiration og ideer undervejs. Tak for ordet.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Jakob Ellemann-Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 17:29

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for en god proces i udviklingen af en ny strategi for dansk udviklingssamarbejde. Det har været en åben, konstruktiv og inkluderende debat, selv

om vi i sagens natur ikke har været enige om alting undervejs. Det har dog været meget tydeligt, at ministeren hele vejen har haft et oprigtigt ønske om at sikre en bred opbakning til regeringens strategi.

I Venstre mener vi, at man kunne have nået en sådan opbakning, ved at regeringen simpelt hen tilsluttede sig den i øvrigt ganske udmærkede strategi, som VK-regeringen stod bag, men som man havde valgt at tilslutte sig af årsager, der ikke havde meget med strategien at gøre. Det har regeringen ikke ønsket, og det har været vigtigt for regeringen at sætte sit eget fingeraftryk.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre langtfra var tilfredse eller imponerede over det første udkast til en strategi, som ministeren præsenterede. Det var præget af væsentlig mere idealisme end realisme, og den slags har verdens fattigste set rigeligt af. Dokumentet handlede i al for høj grad om at fordele kagen og i al for lille grad om, hvordan kagen blev større. Man kan nu engang ikke omfordele sig ud af fattigdom.

Det betyder ikke, at vi skal glemme vores fokus på rettigheder. Vi skal bare huske på, at økonomisk vækst i udviklingslandene er en forudsætning for at bekæmpe fattigdom. Det nytter ikke noget, at vi hjælper mennesker med at kæmpe for retten til mad, hvis der ikke er nogen mad at fordele.

Et andet problem i strategiens første udkast var, at den økonomiske vækst, der trods alt var blevet plads til, var pakket ind i så mange forbehold, miljøkrav og socioøkonomiske hensyn, at mange danske virksomheder næppe ville være i stand til at efterleve dem. Når kravene bliver så urealistiske, risikerer man at skabe en kunstig vækst, som alene opretholdes af udviklingsbistanden, og som ikke vil være økonomisk bæredygtig i det lange løb. Den økonomiske bæredygtighed må og skal være til stede. Vi skal ikke stille urealistiske krav til verdens allerfattigste. Vi skal sætte den enkelte fri, og vi skal give økonomiske muligheder.

Selv om strategien i sin endelige form i den grad har levnet plads til en masse hule floskler og højtflyvende hensigter, er disse krav blevet mere jordnære og realistiske. Nødvendigheden af økonomisk vækst har fået en meget mere central placering. Kravene til grøn vækst er tydeligere, og der er sikret en balance mellem økonomisk vækst og de hensyn, som vi må og skal tage i en verden, der har meget begrænsede ressourcer.

En debat, vi har haft gentagne gange under arbejdet med strategien, handler om vægtning af menneskerettigheder. Vi bliver nok aldrig helt enige om, at alle menneskerettigheder altid er lige vigtige. De sociale rettigheder handler om fordeling, mens frihedsrettighederne handler om muligheder.

Udfordringen er naturligvis, at mulighederne begrænses, hvis fordelingen er skæv. Derfor skal vi tage udgangspunkt i behovene for det enkelte land, når vi ser på, hvilke rettigheder vi fra dansk side skal hjælpe med at kæmpe for. For det er ikke realistisk, at et udviklingsland skal sikre 30 forskellige menneskerettigheder med et slag. Men vi må aldrig acceptere, at regeringer tilsidesætter fundamentale frihedsrettigheder og undskylder sig med, at man i stedet fokuserer på andre rettigheder.

Vi skal sikre den frihed, der giver mennesker mulighed for at påvirke deres egen situation og give deres familie mad på bordet. Vi skal hjælpe med at sikre den private ejendomsret. En forudsætning for økonomisk vækst er, at vi som mennesker kan være sikre på, at det, der er vores i dag, ikke bliver taget fra os i morgen. Vi skal hjælpe med at sikre frie markeder og økonomisk frihed. Det gør vi bl.a. ved at sikre udviklingslandene adgang til vores markeder, men det er ikke nok.

Samhandelen udviklingslandene imellem skal også styrkes, og den hæmmes i dag af massive toldmure og bureaukrati. Det er ofte den eneste mulighed for effektiv skatteopkrævning. Også derfor skal vi hjælpe med at skabe velfungerende og hæderlige regeringsappara-

ter, der kan foretage en hensigtsmæssig og rimelig skatteopkrævning. Vi skal anspore vores partnerlande til at øge samhandelen.

Udviklingsbistand kan give et land en hjælpende hånd, men fri handel kan for alvor sætte et lands økonomi i gang. Derfor skal der være en sammenhæng mellem vores udviklingspolitik og alle de andre politiske områder, som har direkte indvirkning på vores partnerlande. Det er her, vi kan gøre den store forskel. Vi skal også sikre samtænkning af vores indsatser for fred, stabilitet og udvikling i verden. Det er glædeligt at se, at regeringen har modet til at anerkende det. For udviklingspolitik er et område, der kræver mod. Det kræver mod til at erkende, at vi ikke kan hjælpe alle. Derfor skal vi have mod til at prioritere og mod til at fokusere, for så bliver vores udviklingssamarbejde mest effektivt.

Effektivitet med skattekroneerne skylder vi selvfølgelig de danske skatteydere. Men vi skylder i høj grad også vores partnerlande at være så effektive som muligt med vores udviklingsbistand. Derfor skylder vi også at sikre bred politisk opbakning til Danmarks udviklingspolitiske strategi, og vi vil ikke bruge den som indenrigspolitisk kassebold, fordi vi er fornærmede over noget, der ikke har med strategien at gøre.

Kl. 17:34

Naturligvis ville vi i Venstre have foretrukket at beholde den strategi, VK-regeringen præsenterede for 2 år siden, for det var en bedre og mere skarp strategi, men det er nu engang ikke muligt. Derfor bakker Venstre op om regeringens strategi for Danmarks udviklingssamarbejde.

Jeg skal derfor fremsætte følgende forslag til vedtagelse på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tilslutter sig regeringens strategi for Danmarks udviklingssamarbejde »Retten til et bedre liv« og opfordrer til,

- at målet for Danmarks udviklingssamarbejde er at bekæmpe fattigdommen ved at fremme bæredygtig økonomisk vækst og menneskerettigheder,
- at fokusere på fire prioriteter: bæredygtig økonomisk vækst, menneskerettigheder og demokrati, sociale fremskridt, stabilitet og beskyttelse,
- et globalt udviklingspolitisk engagement baseret på prioritetslande, hvor hovedfokus fortsat er på Afrika,
- et effektivt og fokuseret udviklingssamarbejde baseret på forpligtende demokratiske partnerskaber,
- en styrket indsats gennem multilaterale organisationer kombineret med aktiv multilateralisme,
- øget sammenhæng mellem de politikområder, som berører udviklingslandene,
- en fortsat stærk involvering af private virksomheder, folkelige foreninger og forskningsmiljøer,
- styrket åbenhed og information om udviklingssamarbejdet, og
- at strategiens gennemførelse løbende drøftes med Folketingets Udenrigsudvalg.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 69).

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak for det. Forslaget til vedtagelse vil indgå i den videre debat. Der er ingen korte bemærkninger, så tak til ordføreren for forespørgerne.

Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Jeppe Kofod, Socialdemokraterne.

(Ordfører)

Jeppe Kofod (S):

Tak. Også jeg vil starte med at takke ministeren og regeringen for en rigtig god proces i udarbejdelsen af den nye strategi for dansk udviklingssamarbejde. Jeg synes, det er en proces, der har været kendetegnet ved, at man har inddraget hele det danske ressourcemiljø – de mange mennesker, som bruger måske det meste af deres liv og alle deres kræfter på den her sag, og for hvem det er en hjertesag. Jeg synes derfor også, det er blevet en god strategi, fordi man har taget mange af de gode ideer og bemærkninger, som folk, der er meget klogere end os, er kommet med i forløbet, med ind i strategien.

Jeg tror, man blot én gang behøver at besøge en flygtningelejr i Afrika eller små landsbyer, hvor mennesker sulter, for at forstå, hvor vigtig hjælpen til verdens fattigste er. Det værste – hvis man har prøvet det – er at se det tomme blik i børnenes øjne, fordi de måske kun har kendt til sult i deres liv eller har mistet mange af deres familiedemedlemmer eller ikke har nogen fremtid, som de kan se sig selv i i forhold til uddannelse osv.

For Socialdemokraterne er det derfor afgørende, at Danmark gør en forskel for at bekæmpe ekstrem fattigdom og give mennesker, der lever under ekstremt vanskelige vilkår, chancen for et bedre liv. Selv om det går den rette vej med at bekæmpe ekstrem fattigdom, er der en alt for stor del af jordens befolkning, der stadig væk er født i fattigdommens fængsel. Vi har både en pligt til og en interesse i at hjælpe mennesker og samfund, der er præget af ekstrem fattigdom, så de kan skabe et bedre liv fri af nød og fattigdom. Vi har en interesse i at give dem hjælp til selvhjælp.

Med regeringens nye strategi for dansk udviklingssamarbejde, »Retten til et bedre liv«, er Danmark igen i front, når det gælder hjælpen til klodens allerfattigste og mest sårbare mennesker. Det er en strategi, som jeg synes er fremsynet, og som sætter den rettighedsbaserede tilgang til udvikling i centrum, og det er en strategi med klart fokus på at skabe en bæredygtig vækst, der inkluderer de mest sårbare og fattige grupper i samfundet.

Menneskerettighederne er for alle i kraft af det, at man er et menneske. Verdens lande har da også tilsluttet sig principperne, og derfor er den rettighedsbaserede tilgang til udvikling så stærk. Vi dikterer ikke EU-landenes politikker, men vi beder dem om at indføre de menneskerettigheder, som de selv har skrevet under på og tilsluttet sig. Vi tilbyder os som partnere, for at det kan ske, og så børn kan komme i skole og ikke skal sulte, så kvinder ikke dør i barselssengen, og så befolkninger selv kan vælge deres ledere. Med den rettighedsbaserede tilgang til udviklingssamarbejde sikrer man derfor også, at det netop bliver de fattigste og mest sårbare grupper af mennesker, som bliver hjulpet, og det er vigtigt for Socialdemokraterne at give netop disse grupper magten over deres eget liv og mulighed for at gøre en positiv forskel.

Danmark skal samarbejde med dem, som har viljen til for alvor at bekæmpe fattigdom, men som måske ikke altid har evnen til at gøre det. Netop evnen kan vi hjælpe dem med, bl.a. med den udviklingsbistand, som Danmark er med til at levere. En del af den hjælp kommer igennem støtte til de rigtige politikker, der bekæmper fattigdom, skaffer mennesker i arbejde og børn i skole og sikrer kvinders rettigheder, for bare at nævne nogle eksempler. Den kommer gennem støtte til projekter, som tager vare på miljøet og får skabt en bæredygtig vækst i landene. Men også en hjælp som får skabt stærke demokratiske institutioner og et levende civilsamfund er afgørende, ikke mindst i de skrøbelige og konfliktramte stater, hvor der er et stort behov for at skabe stabilitet og sikkerhed. Det er helt fundamentalt for at kunne sikre borgernes rettigheder, og derfor er det vigtigt, at vi støtter der, som også ministeren er inde på, hvor krig og ulykke har drevet befolkninger på flugt eller naturkatastrofer har udvandet deres mulighed for et ordentligt liv.

De fire strategiske fokusområder menneskerettigheder og demokrati, grøn vækst, sociale fremskridt samt stabilitet og beskyttelse har netop til formål at hjælpe lande og befolkninger til at bryde ud af fattigdommens fængsel. Der er mange enkeltelementer i strategien, som man godt kunne fremhæve, men faktisk er den samlede strategi, synes jeg, et udtryk for en effektiv fattigdomsbekæmpelse. F.eks. mener vi også, hvad også den tidligere ordfører var inde på, at andre politikker ikke må modarbejde vores udviklingspolitik, og her kan vi bare se på, hvordan EU's landbrugspolitik har været et problem igen-mange mange år.

Det er også vigtigt at forstå, at de mennesker og de lande, som hænger fast i dyb fattigdom, også er ramt af konflikter og katastrofer. Der er en direkte sammenhæng mellem de ting. Forandringer i klimaet rammer desværre også de fattigste og mest sårbare grupper hårdest, til trods for at det er dem, der har allermindst skyld i de klimaforandringer, som vi er vidne til. Derfor er indsatsen i strategien på de områder også rigtig vigtig.

Men et er strategien, noget andet er, at det skal omsættes til handlingsplaner, og her er vi meget positive over for den måde, som også ministeren og regeringen har lagt op til at Folketingets Udenrigsudvalg og omverdenen skal inddrages på, og at Folketingets Udenrigsudvalg får en central rolle i omsætningen fra strategi til handling. Med disse ord kan det vel næppe overraske nogen, at vi som Socialdemokrater støtter både forslaget til vedtagelse, som vi er medfor-slagsstillere til, og den nye strategi, som vi synes er et stort skridt fremad for Danmarks udviklingssamarbejde. Tak for ordet.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:42

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis man kigger på det materiale, vi har fået fra den nye udviklingsminister, kan man selvfølgelig se, at det er et utrolig veldokumenteret projekt, der indeholder utrolig mange vigtige facetter for et godt dansk udviklingssamarbejde. For det er selvfølgelig vigtigt, at de mange penge, som vi bruger på udviklingsstøtte i de forskellige lande, også bliver brugt optimalt, og at vi på den måde får så meget ud af de her penge som overhovedet muligt. Men vi vil også have lov til at sige, at den forrige udviklingsstrategi, som ikke er så forfærdelig gammel, jo også var en udviklingsstrategi, som indeholdt mange af de samme delelementer. Noget af det, som måske er det mest, hvad skal man sige, nytænkende, er, at udviklingsministeren har en større interesse i, at vi skal se på hele menneskerettighedssituationen, og det er jo i Dansk Folkepartis optik sådan set ganske fornuftigt. Vi har bestemt ikke noget imod, at man kigger på menneskerettigheder, og vi har heller ikke noget imod, at man bruger en større del af de danske ressourcer, som bliver brugt på udviklingsstøtte til fjerne lande, ud fra deisen om, at det skal være til nogle af de lande, hvor man også ser på, at menneskerettighederne vinder større og større indpas, både i de politiske kredse og i de mere sociale kredse.

Derfor kan det selvfølgelig også undre Dansk Folkeparti, at vi har kunnet opleve, at regeringen og ministeren i særdeleshed har vist stor imødekommenhed over for at give støtte til et land som eksempelvis Zimbabwe, som i hvert fald på det seneste har fået en støtte på ¼ mia. kr. ekstra. Vi anerkender selvfølgelig, at det er enhver regerings eget valg, hvad de vil bruge pengene til – det er jo ikke os, der har bevilget penge til det, kan man sige, for der er et flertal for det – men jeg vil gerne benytte lejligheden her til at sige, at vi synes, det er underligt, når man netop diskuterer, at der skal være en større principiel bevågenhed i forhold til netop menneskerettighederne, at

det så er et land som Zimbabwe, som man giver flere penge til, for Mugabe er jo ikke ligefrem kendt for at være den helt store menneskerettighedsfortaler.

Et andet kuriosum er, at selv samme Robert Mugabe jo af FN er udnævnt til at være turistambassadør. Nu ved jeg ikke, hvor mange der har interesse i at rejse til Zimbabwe på turismebesøg – det skal man selvfølgelig have lov til – men jeg synes, det lidt er en hån, at det er en som Robert Mugabe, som i et ellers meget anerkendt forum som FN kan bestride en sådan post.

Dansk Folkeparti undrer sig også over – det er også noget, jeg har nævnt tidligere – at vi vælger eksempelvis at give en del af de danske udviklingsstøttemidler til Libyen, når man tænker på, at Libyen jo sådan set har ressourcer nok selv til at gennemføre deres valg. Vi håber, det kommer til at gå godt osv., slet ingen tvivl om det, men vi synes, det er en kende underligt, at de danske udviklingsstøttemidler skal gå til bl.a. Libyen, fordi det er et land, som godt selv kan finansiere de her udgifter. De har en rig undergrund; de har faktisk større reserver end et land som Danmark, for de har stadig væk deres olie at leve af, og Danmark kan se frem til, at der bliver mindre og mindre indtægter fra Nordsøen. Så det er jo ikke noget, der er specielt optimalt.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti synes, vi bruger for mange penge på udviklingsstøtte. Vi vil frygtelig gerne bruge pengene, men når der er en stor økonomisk krise og man inden for hele den danske statsfinansielle forvaltning laver besparelser og diskuterer rammer, som skal indskrænkes, fordi der er færre penge til rådighed, så synes vi, det er underligt, at regeringen, til trods for at der er et statsligt underskud på mellem 75 mia. kr. og 100 mia. kr. om året, vælger at øge bevillingerne med godt og vel ¼ mia. kr. i 2012. Og så har man en aftale om, at man vil øge det med 600 mio. kr. fra 2013 og frem. Vi synes jo, det måske er bedre, at man også på det her område fokuserer mere på at bruge de penge, man har til rådighed, optimalt, frem for bare at øge rammen. Vi synes, det ville være en god indgangsvinkel, hvis man begyndte også på det her område at anerkende, at der faktisk ikke er så mange penge til rådighed, som der har været, og at vi selvfølgelig også derfor skal gøre mere for at få dem brugt på den rigtige måde.

I Dansk Folkeparti synes vi, det vil være sund fornuft, at vi går ind og kigger på, hvor pengene skal bruges. Vi er tilhængere af, at det i stigende omfang er med henblik på at bekæmpe hiv og aids i mange af de lande, hvor der er behov for det. Vi synes også, det er utrolig vigtigt, at man bliver ved med at øge antallet af initiativer i forhold til de mange malariadødsfald, som der er rundt omkring, specielt i de afrikanske lande, hvor det jo oftest desværre er små børn, der lider malariadøden. Det er jo sådan, at man vurderer, at det er omkring 650.000 borgere, der hvert år mister livet på grund af malaria.

Vi er også tilhængere af, at vi får mere fokus på, at der skal være flere, som har fri adgang til rent drikkevand, og vi skal selvfølgelig også sikre, at der er målrettet midler til hele den akutte indsats de steder, hvor tingene brænder på.

Jeg kan se, at der er en, der rejser sig, så jeg må hellere prøve at begrænse min tale.

Som sagt støtter vi det forslag til vedtagelse, der ligger, for vi mener sådan set, det er fornuftigt nok, men samlet set kunne vi godt ønske os en lidt mere kritisk tilgang til udviklingspolitikken.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren, og den næste ordfører er fru Lone Lokindt, Radikale Venstre.

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

»Retten til et bedre liv« er titlen på den nye strategi for Danmarks udviklingssamarbejde, og den signalerer nye toner i udviklingssamarbejdet. Strategien understøtter det lovforslag om udviklingssamarbejdet, som vi netop har færdigbehandlet i dag. Såvel lovforslaget som strategien sætter fattigdomsbekæmpelse, menneskerettigheder og bæredygtig udvikling i centrum, og det er for Det Radikale Venstre kardinalpunkter. Ekstrem fattigdom og ulige adgang til verdens ressourcer pålægger os i den rige verden et stort ansvar.

Hvad processen angår, vil jeg gerne rose alle deltagere, men især selvfølgelig ministerens engagement i at få netop processen bredt ud til at være meget inkluderende. En række organisationer og aktører har deltaget i arbejdsgrupper om specifikke temaer. Der er kommet 65 konstruktive høringssvar, og som ordfører har jeg deltaget i en del debatmøder, og det tyder jo alt sammen på stor interesse for udviklingspolitikken.

Man kan sige, at udviklingssamarbejdet har ændret karakter igennem Danidas 50 år lange eksistens i takt med de internationale principper. I Busanerklæringen fra OECD-konferencen i Korea i december sidste år fremhæves bæredygtig udvikling som det overordnede mål, mens fattigdom og ulighed stadig er de største udfordringer. De fattigste lande påvirkes af handelsaftaler, råvarepriser, skatteregler og emigranternes remisser, men også af konflikter og naturkatastrofer. Der er således ingen tvivl om, at selve udviklingsbistanden mere og mere er en katalysator, som skal bevæge udviklingen og skabe forandring til det bedre. Derfor er det også så vigtigt med lokalt ejerskab og kohærens, dvs. sammenhæng i Danmarks politikker i forhold til udviklingslandene, som det også står i dagens forslag til vedtagelse.

Strategien er fokuseret på fire strategiske prioriteter: Menneskerettigheder og demokrati; grøn vækst; sociale fremskridt; stabilitet og beskyttelse. Fattigdommen skal bekæmpes med grøn vækst, stabilitet og beskyttelse. Rettighedsbaseret udvikling er fundamentet for strategien, og dermed bliver menneskerettighederne både et mål og et middel. Helt afgørende er de fire tværgående principper om ikke-diskrimination, deltagelse, åbenhed og ansvarlighed.

Kvindes og pigers ret til ligestilling står stadig højt på indsatsområderne. Kønnen skal ikke afgøre, om man har adgang til sundhed, uddannelse, politisk deltagelse, ja, deltagelse i samfundslivet i det hele taget. Særlig fokus er der på retten til seksuel og reproduktiv sundhed. At sikre kvinder ret til selv at bestemme over egen krop, hvornår de vil have børn, og hvor mange børn de vil have, giver Danmark det rigtige fokus på at arbejde for en mere bæredygtig befolkningsudvikling, men også et mere udstrakt fokus på netop rettigheder. Det er vigtigt, at Danmark tager den kamp op mod religiøse og politiske grupper, som undergraver kvinders og pigers udviklingsmuligheder. Vi, de skal have de samme som mænd.

Ser vi på indsatsområdet grøn vækst, er der ingen tvivl om, at arbejdspladser og økonomisk udvikling optager os alle i disse tider, men for Radikale Venstre er det ikke ligegyldigt, hvilken vækst vi ønsker at fremme. Det giver god mening at støtte grøn vækst forstået som inklusiv vækst, som ikke undergraver naturgrundlaget, men bruger klodens ressourcer bæredygtigt og effektivt. Der er jo ingen grund til, at vi eksporterer vores dårlige erfaringer. Med strategien kommer der fokus på smålandbrug og bæredygtig og ressourceeffektiv fødevarerproduktion. Rationalet er, at i vores prioritetslande er de fattigste beskæftiget inden for landbrugserhvervene, ligesom fødevarer sikkerhed med de voksende befolkninger har høj prioritet.

Flere høringssvar udtrykker bekymring over, at miljøindsatsen nedprioriteres. Som miljøforkæmper er jeg selvfølgelig optaget af, at bæredygtighed, miljø og klima vægtes højt, men det er fint, at det er igennem en tværgående indsats, selv om der i strategiens fokusering

Kl. 17:48

bliver færre traditionelle miljøprogrammer. Og jeg skal nok holde øje med, at den tværgående indsats fortsat er med, når vi kommer til implementeringen.

Der bliver også fokus på at styrke konfliktforebyggelse, og med strategien bliver Danmark også mere involveret i skrøbelige stater baseret på New Deal-samarbejdet. Det er et mere risikobetonet udviklingssamarbejde, men Danmark har gode forudsætninger for at bidrage til at styrke lokal modstandskraft i samarbejde med andre partnere. Og partnerskaber fylder i det hele taget mere og mere, det være sig med folkelige organisationer, den private sektor og nye aktører. Med strategien bliver den multilaterale bistand opprioriteret. Til gengæld vil vi så også øge engagementet i forhold til at påvirke de multilaterale organisationer.

Kl. 17:54

Nogle høringssvar efterlyser et mål for bistandsprocenten i strategien, men det kan vi heldigvis læse i regeringsgrundlaget, hvor der står, at vi skal tilbage på 1 pct. af BNI. Og heldigvis er der allerede bevilget mere end 600 mio. kr. ekstra, siden regeringen trådte til. Nedsættelser på udviklingssamarbejdet er et skråplan, ikke mindst i krisetider, når vi ved, at økonomiske kriser altid rammer de svageste hårdest. Regeringen lægger også vægt på, at flere lande kommer med ind i klubben af donorer, som giver minimum 0,7 pct. af BNI.

Senest har vi set udenlandske undersøgelser, som har uddelt stor ros for Danmarks udviklingsindsats. Ambitionerne har været høje, og det skal de fortsat være. Udviklingssamarbejdet er en vigtig del af Danmarks globale engagement, med den nye strategi højnes ambitionsniveauet, og der er grund til at ranke ryggen. Radikale Venstre kan derfor, heller ikke overraskende, støtte både forslaget til vedtagelse og strategien.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Der er to korte bemærkninger, og den første er fra hr. Jakob Ellemann-Jensen fra Venstre.

Kl. 17:55

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, og tak til ordføreren. Jeg har et enkelt spørgsmål, der – som jeg nævnte i min egen ordførertale – ikke er direkte relateret til strategien, men ordføreren kommer selv ind på den her målsætning om 1 pct. af BNI. Det er jo en ambitiøs og på mange måder udmærket målsætning, som findes i regeringsgrundlaget, hvor der ganske rigtigt står, at man over en årrække vil op på 1 pct. af BNI. Til gengæld er der ikke rigtig plads til den i regeringens 2020-plan, så den her årrække vidner jo om en meget ambitiøs målsætning i forhold til regeringens levetid. Kan ordføreren sige noget om, hvor langt den her årrække forventes at blive, for den er tilsyneladende længere end 8 år?

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Lone Loklindt (RV):

Nu har regeringen fremlagt en realistisk og fornuftig 2020-plan, og hvis man er lidt forsigtig og anlægger forsigtighedsprincip, skal der selvfølgelig være et råderum for at kunne udvide forskellige poster. Men det er klart, at fra Radikale Venstres side vil vi selvfølgelig lade råderummet eksistere. Hvis der bliver et større råderum, end der ligger i den fremlagte 2020-plan, så vil det være oplagt at øge udviklingsbistanden op mod den ene procent. Til gengæld er vi altså også så fornuftige, at vi ligesom vil have, at det skal handle om sammenhæng i økonomien, og at der skal være et råderum, der tillader det.

Kl. 17:57

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 17:57

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg kan jo tilslutte mig, at de dele af 2020-planen, som man har arvet fra den tidligere regering, er såvel realistiske som fornuftige. Jeg forstår ordførerens svar således, at hvis der skulle dukke nogle penge op, altså hvis der opstår et økonomisk råderum, vil Det Radikale Venstre kæmpe for, at dette økonomiske råderum i første omgang anvendes til en øgning af Danmarks udviklingsbistand. Er det korrekt?

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Lone Loklindt (RV):

Tak. Jeg ved ikke, om jeg sagde, at det skulle være i første omgang, og at det skulle være det eneste formål. Men der skal ikke herske tvivl om, at Det Radikale Venstre vil have fokus på at øge udviklingsbistanden i takt med det, der er muligt inden for det økonomiske råderum.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere spørgsmål. Så er der en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:58

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Man kan sige, at mit spørgsmål og mit ærinde sådan nogenlunde er det samme, for jeg undrer mig selvfølgelig også lidt over, at den radikale ordfører åbenbart mener, at det er tid til den her guldregn med økonomisk mammon, for hvor skal pengene komme fra? Nu taler vi om den her berømte 1 pct. af bruttonationalindkomsten, som jo i hvert fald nogle partier i Folketinget har et erklæret mål om at man skal op på.

I dag giver vi, jeg tror, det er 0,83 pct., som så svarer til små 16 mia. kr. Lad os nu tænke den tanke, at det steg til 1 pct. Det ville betyde, at der så ville være nogle milliarder, som vi skulle ud og finansiere, og der vil jeg da gerne for almindelig nysgerrigheds skyld have at vide af ordføreren, hvor de penge skal findes. Er det i form af besparelser andre steder på statsfinanserne, eller er det nogle penge, man regner med kommer uventet ned i turbanen?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Lone Loklindt (RV):

Nu tror jeg ikke, at der uventet kommer penge ned i turbanen. Det ville selvfølgelig være dejligt, hvis der var en skuffe i Finansministeriet, som man har overset. Men det er klart, at vi har en ambitiøs regering, som også gerne vil lave reformer, men alle reformer kan jo ikke foruddiskonteres i en 2020-plan. Det ville jo være ufornuftigt og urealistisk. Jeg er helt sikker på, at hvis den økonomiske situation bliver bedre – og det gør den forhåbentlig med reformer i de kommende år – så er der også plads til gradvis og stille og roligt at øge udviklingsbistanden.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:59

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg synes måske bare, at der er grund til at gøre De Radikale opmærksom på, at vi faktisk opererer med ganske store milliardunderskud på statens finanser. I nogle prognoser er det 75 mia. kr., vi har i minus om året og i andre er det desværre over 100 mia. kr. Det kommer lidt an på kurser og på vores olie- og gasreserver osv., men ordføreren må vel ligesom prøve at afveje, hvad der egentlig skal være den gængse politik, for det er jo penge, som vi låner, og som vi hvert år går ud og finansierer, fordi vi har et underskud på vores statsfinanser.

Når vi så vælger at give penge væk i udviklingsstøtte – altså de her 16 mia. kr. i dag, som måske vil ende med at blive 18-19 mia. kr. i stedet for – så betyder det jo også, at vi i princippet skal ud at låne de flere penge. Burde Det Radikale Venstre ikke i stedet for stille nogle direkte krav til De Radikales venner i andre EU-lande, for hvis man kigger på andre EU-lande, er det jo ganske få lande, som overhovedet overholder FN's anbefaling om, at 0,7 pct. af BNI skal gå til udviklingsstøtte. Jeg tror, der er fire af EU's lande, som er oppe på de 0,7 pct., hvor Danmark jo ligger langt over.

Kunne man så ikke fra De Radikales side i stedet for prøve at få de andre lande til at give noget mere, for Danmark er faktisk helt oppe og ringe på den store klinge i forhold til at give de her driftsmidler. Tak.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:01

Lone Loklindt (RV):

For Det Radikale Venstre behøver det ikke være enten-eller. Det kan godt være både-og, og som jeg sagde i min ordførertale, vil vi selvfølgelig arbejde for at få flere med i den klub, som giver over 0,7 pct. af BNI.

Samtidig har regeringen jo fremlagt en 2020-plan, som hænger sammen. Meningen er, at vi i Danmark i 2020 skal have balance på vores finanser, og derfor er det selvfølgelig også meget fornuftigt, at man ikke allerede foruddiskonterer de resultater, der forhåbentlig vil komme som følge af en bedring i økonomien gennem reformer i de kommende år frem til 2020.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lisbeth Bech Poulsen, ordfører for SF.

Kl. 18:02

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

»Retten til et bedre liv« er titlen på vores nye udviklingsstrategi. Det er vores ambition, når det kommer til vores internationale udviklingssamarbejde. Vi vil bekæmpe fattigdom med rettigheder. Menneskerettighederne står centralt i strategien, ikke bare som mål i sig selv, men også som en nøgle til at åbne statsapparater, til at omfordele samfundsressourcer og ikke mindst til at skabe stærke civilsamfund.

Da jeg for et par måneder siden var i Uganda med andre af Folketingets medlemmer, oplevede jeg en række af de udfordringer, der kendetegner et land, der modtager udviklingsbistand: Uorganiserede

kvinder sad på bjerge af kaffebønner og sorterede dem, mens deres børn kravlede omkring. De var daglejere og havde ingen rettigheder. Der var udstødelse af seksuelle minoriteter, stor fattigdom og ulighed. Men jeg mødte også kvinder, der takkede for dansk støtte til deres lokalpolitiske arbejde, dommere, der havde været i Danmark for at lære at forbedre deres retssystem, og homoaktivister, der bad mig hilse ministeren og sige tak for økonomisk støtte til deres oplysningsarbejde for at skabe mere tolerance og bedre livsvilkår for de udsatte. Det er eksempler på, hvordan vi gør en forskel.

Fra SF's side er vi særlig glade for tre områder i strategien, nemlig det øgede fokus på kvinders rettigheder, grøn vækst og demokrati. Et land, hvor kvinder ikke indgår som en aktiv del af udviklingen, går glip af en vigtig ressource. Samtidig viser erfaringer os, at hvis kvinder opnår kontrol med husholdningens økonomi, bliver der flere penge til at opfylde børnenes behov for mad, sundhed og uddannelse. Derfor skal der arbejdes endnu hårdere på at sikre kvinders rettigheder inden for en bred vifte af områder som uddannelse, sundhed og økonomi samt deres aktive deltagelse i samfundet generelt. Vi skal som land have en meget klar og tydelig stemme, når det gælder den undertrykkelse, som halvdelen af befolkningen i mange lande lever under. Det er folk, der lever uden skolegang, med færre eller ingen rettigheder og med seksuelle og voldelige overgreb som et livsvilkår. Arbejdet for kvinders rettigheder er et helt centralt element i at sikre en retfærdig udviklingspolitik.

I SF er vi også begejstrede for det stærke fokus på en grøn og bæredygtig vækst, som strategien lægger op til. Det siger sig selv, at en rettighedsbaseret tilgang må bakkes op af en offensiv og bæredygtig vækstpolitik. Det kræver økonomisk vækst over flere år at bekæmpe fattigdommen. Dertil kræver det en nogenlunde ligelig omfordeling. Det er sværere at stemme eller organisere sig, hvis man må gå sulten i seng eller mangler tag over hovedet. Men samtidig må vi også være realistiske med hensyn til det øgede pres på naturressourcerne og klimaet, som følger af væksten. Derfor er det alfa og omega, at den grønne vækst fremmes inden for områder som vand og energi, hvor dansk knowhow kan bidrage til en bæredygtig udvikling.

En øget indsats for demokrati og deltagelse står centralt i strategien. Det er ikke så underligt, når vi nu har fået en rettighedsminister. Med det arabiske forår rejste en hel region sig mod deres diktatorer. Det er ikke slut, og det er ikke til at sige, hvad resultatet bliver, men det var og er et billede på, at ingen mennesker noget sted på jorden vil acceptere et liv uden grundlæggende frihedsrettigheder. Det skal vi støtte op om ved at fremme ytringsfriheden og de kritiske medier, der kan holde magthaverne ansvarlige, og ved at støtte op om udviklingen af stærke civilsamfund og folkelige organisationer. Det handler også om opbygning af retssystemer og retfærdige og gennemsigtige skattesystemer. Endelig skal vi understøtte retten til faglig organisering, for at arbejderne selv har mulighed for at gå op imod økonomisk udnyttelse og farlige arbejdsvilkår i overensstemmelse med ILO's konventioner.

Menneskerettighederne er universelle, udelelige og indbyrdes forbundne. Menneskerettighederne er også lighedsskabende og omfordelende i positiv forstand. Ved at sikre flere børns skolegang og flere kvinders overlevelse i barselsengen og ved at sikre arbejdsrettigheder omfordeler vi velstand og velfærd. Lige så vigtigt er det, at vi omfordeler magt og indflydelse til dem, der ikke før havde en stemme. I bogstaveligste forstand er retten til at stemme, ytre sig og organisere sig grundlæggende menneskerettigheder, der ikke er alle forundt i dag.

På SF's og egne vegne har jeg været meget glad for samarbejdet med ministeren og Folketingets øvrige partier i processen om strategien. Jeg vil også gerne sige tak til de organisationer, der har leveret input, kritik og gode ideer til strategien. Det er et rigtig godt og ambitiøst stykke papir, som vi kan være stolte af. Nu skal det have kød og blod, og vi er allerede godt i gang. Vi har i dag i salen enstemmig

vedtaget lov om internationalt udviklingssamarbejde. Jeg glæder mig til det videre arbejde.

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Christian Juhl, der er ordfører for Enhedslisten.

Kl. 18:06

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Undertrykkelse, ulighed, sult og krig skyldes, at vi endnu ikke har fået skruet et samfund sammen, som kan fordele tingene retfærdigt, og som kan give plads til alle mennesker. Man kunne sige det kort: Det er kapitalismens skyld. Kapitalismen er uden evne til at lave et ordentligt verdenssamfund.

Derfor er vi nødt til at arbejde med de her ting også i det danske Folketing. Den nye strategi er en tiltrængt erstatning for VK-regeringens og Dansk Folkepartis frihedsstrategi, der ikke var et godt grundlag for dansk udviklingspolitik. Enhedslisten støtter fokus på rettigheder og på at anvende de danske bistandsmidler til at styrke befolkningens egen indsats for deres rettigheder. Det er langsigtet, og det er demokratisk. Vi er tilfredse med, at strategien sætter det som mål at bekæmpe ulighed og støtte initiativer til både global, national og lokal omfordeling af ressourcerne til gavn for de fattigste.

Vi har i Danmark kompetence til at støtte indsatsen inden for f.eks. skatteopkrævning. Det drejer sig bl.a. om skat på finansielle transaktioner og en sikring af, at de multinationale selskaber betaler skat i udviklingslandene. Danmark kan yde en stor indsats, for at udviklingslandene øger deres egne skatteindtægter. Det kan sikre finansiering af en effektiv offentlig sektor, som skaber grundlag for udvikling. Vi kan modvirke de negative konsekvenser af omfattende nedskæringer af den offentlige sektor, som typisk Verdensbanken og IMF har været med til at presse igennem som betingelse for långivning og støtte til fattige lande.

Når vækst nævnes 116 gange i strategien, er det sikkert, for at man skal forstå, at det er nødvendigt, vil jeg tro. Derfor er det også vigtigt, at vi sikrer, at væksten ikke blot kommer de få til gode, men bliver en beskæftigelsesorienteret og grøn vækst. Ja, da jeg var ung, sagde jeg vild vækst eller grøn udvikling, men nu hedder det altså grøn vækst. Det skal sikre en beskæftigelsesorienteret og grøn vækst, der reelt skaber beskæftigelse til og udvikling for de mange. Vækst i sig selv er som bekendt ikke nok og ikke et gode i sig selv.

Fokus på den rettighedsbaserede tilgang skal ikke bruges til at nedprioritere det bilaterale samarbejde. Det er fint at opprioritere den multilaterale indsats, især i FN, men det er også nødvendigt at bevare en bilateral indsats for at sikre dansk indflydelse og kompetence. Den rettighedsbaserede tilgang må indebære en styrkelse af civilsamfundene i syd, og vi mener i Enhedslisten, at de danske folkelige organisationer, ikke mindst fagforeningerne, her kan spille en afgørende rolle. De kan yde en støtte til deres samarbejdspartnere i syd inden for kapacitetsopbygning og fortalervirksomhed, som ikke kan dækkes lige så kvalificeret af ambassader eller ministerier.

Oplysningen om Danmarks udviklingssamarbejde skal opprioriteres og især lægges ud i de folkelige danske organisationer. Den globale dimension skal opprioriteres i folkeskolen, og der skal skabes gode vilkår for ulandsjournalistik i et bredt felt af medier.

Vi er tilfredse med, at Danmark fortsat skal ligge i front med hensyn til størrelsen af udviklingsbistanden. 0,7 pct. af bruttonationalproduktet er dog ikke ambitiøst nok. I regeringsgrundlaget står der jo, som det tidligere er blevet nævnt, at målet er at nå op på 1 pct. af bruttonationalproduktet. Det var der, hvor Danmark lå, før den borgerlige regering overtog magten. Men hvornår skal vi nå målet, har vi spurgt ministeriet? Det spørgsmål er også blevet stillet i dag. Vi foreslår en periode på 4-5 år, og så kommer vi op på målet.

På længere sigt ønsker Enhedslisten, at Danmark skal yde op til 1 ½ pct. af bruttonationalproduktet i udviklingsbistand. En stor del af hjælpen skal være orienteret mod at bekæmpe fattigdom samt at sikre miljø- og klimainsatsen.

Det er vigtigt, at Danmark arbejder aktivt for at sikre kohærens eller sammenhæng mellem de forskellige politikområder både på det nationale og det internationale niveau. Strategien på det her punkt er ikke helt klar, og vi er nødt til at arbejde med det, men vi tolker dog udtalelsens linjer om sammenhæng som en praktisk udformning af kohærens. Så formoder vi, at både ministeren og regeringen og alle tilhængere af Lissabontraktaten vil leve op til, at udviklingspolitikken ikke underminerer alle andre politikker, f.eks. inden for handel og landbrug, blot for at nævne to felter, hvor der ofte er negative konsekvenser for udviklingslandene.

Vi er endelig tilfredse med, at den grønne vækst er en del af de fire prioriterede områder, men vi kunne godt ønske os klarere formuleringer om det fortsatte danske engagement i miljø- og klimainsatsen. Ikke mindst når en større gruppe af danske folketingsmedlemmer snart skal til Rio+20, ville det have været godt at have med i kufferten.

Vi vil blande os i beslutningerne om valg af prioriteringslande, og vi er enige i, at der fortsat skal være fokus på de fattigste lande i Afrika. Men vi mener samtidig, at det er vigtigt at fortsætte den succesfulde indsats i Latinamerika og Asien, som fortsat har brug for en rettighedsbaseret tilgang på grund af de massive overtrædelser af menneskerettighederne. Alt i alt kan vi støtte Danmarks nye strategi for udviklingssamarbejde. Vi undrer os lidt over, at der står »regeringens nye strategi«. I gamle dage hed det »Danmarks nye strategi«, og det vil vi gerne opfordre ministeren til også at kalde den her strategi.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er en kort bemærkning. Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Vi burde måske hejse Dannebrog i dag, for det er jo en af de her dage, hvor der er fest, fordi Enhedslisten og Dansk Folkeparti kan stemme for det samme forslag til vedtagelse her i Folketinget. Det sker jo ikke ligefrem hver dag.

Når jeg gerne vil spørge ordføreren om noget, er det egentlig, fordi ordføreren var inde på noget om Enhedslistens fremtidige visioner om, at vi skal øge det danske udviklingsbidrag til 1,5 pct., tror jeg ordføreren var inde på. Det er noget, der ligner omkring 32 mia. kr. i nutidskroner. Der vil jeg gerne spørge ordføreren om de 16 mia. kr., som vi så mangler: Hvordan skal de finansieres?

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:13

Christian Juhl (EL):

I Enhedslisten hejser vi ikke kun Dannebrog. Vi hejser også det røde flag, fordi vi synes, at der virkelig er perspektiv i at arbejde med internationale spørgsmål.

Jeg vil sige, at det ikke er så svært at finde de penge, der skal til. De 1,5 pct. tror jeg ikke på at vi lige kan klare over de 4-5 år, som vi foreslår med hensyn til den ene procent. Men den ene procent vil være realistisk, hvis vi tager nogle af de overflødige penge, der bliver brugt på militæret, og sender dem over til udviklingsbistanden. I den finanslov, som vi lavede for i år, flyttede vi 1 mia. kr., og min ambition er, at vi over 4 år hvert år kan flytte 1 mia. kr., og så er vi

oppe på ca. 1 pct., så det er ikke et meget vanskeligt regnestykke. Det tror jeg selv Dansk Folkeparti kunne være med til at regne ud.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo selvfølgelig, at det er en ganske fornøjelig diskussion, altså at man bare kan tage en milliard hvert år fra det danske forsvar. Jeg håber, at Enhedslisten anerkender, at det danske forsvar ud fra sine udgifter faktisk også udfører en del opgaver, som ikke bare er at lege soldater i fritiden og rende rundt med løst krudt og sige bang bang. Der er faktisk også sunde opgaver i det, nemlig kystbevogtning, lokaliseringen af forurening i vores farvande osv. Det er bare nogle af de ting, som blot vores luftvåben går ind og gør.

Så det er jo nemt bare at sige, at vi skal finde de her 16 mia. kr. over nogle år, og det gør vi så bare ved at tage en milliard hvert år fra forsvaret. Jeg synes måske, at ordføreren skulle prøve at uddybe lidt mere, hvad det egentlig er, man vil gøre for at finde de her mange penge. For det er ikke så nemt. Nu ved jeg jo, at Enhedslisten ønsker militæret nedlagt, så det er selvfølgelig også en god måde at få det ønske igennem på. Enhedslisten ønsker også, at politiet skal nedlægges. Men hvor er Danmark henne uden et politi og uden et forsvar? Det synes jeg kunne være interessant at vide, for det er jo sådan, at nogle af de steder, hvor vi har udviklingsarbejdere ude, faktisk er i nogle lande, hvor man er nødt til også at sikre en vis form for stabilitet og sikkerhed for nødhjælpsarbejdere, inden de kan komme ind i landene. Nogle gange er det faktisk nødvendigt at have folk ude, som også har militært udstyr med, altså overvågningsudstyr og noget, der kan fjerne miner og alt mulig andet, og det er til gavn for folk. Anerkender Enhedslisten ikke de problematikker?

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:15

Christian Juhl (EL):

Joh, vi anerkender i allers højeste grad, at der er mulighed for at bruge militæret fornuftigt ude i verden. Vi havde for nogle år siden i Danmark FN-hæren eller FN-kommandoen, der hed SHIRBRIG. Den blev nedlagt, og det var en skam, for det var en tværnational indsatsstyrke, som kunne bruges til fredsskabelse og fredsbevarelse rundt i verden. Der er også enkelte dele af det danske militær og sågar en del af politiet, som laver gavnlige opgaver, og derfor skal vi selvfølgelig beholde dem.

Når jeg siger, at vi sagtens kan skaffe f.eks. 4 mia. kr. over 4 år til at komme op på den ene procent, er det, fordi vi i dag også internationalt set gør mere skade end gavn. Ordføreren kan bare tage vores engagement i Afghanistan, som vi nu skal til at rydde op efter. Det er et reelt oprydningsarbejde, fordi krigen var en fiasko. Den har kostet mange, mange penge. De penge kunne have været omsat i skoler og sultbekæmpelse i Afghanistan og i andre lande på en meget mere effektiv måde end at sende soldater ud. Derfor er jeg tilhænger af, at vi først og fremmest skaffer dem fra militæret, men også ved beskætning af de multinationale selskaber, som laver så meget skade og så meget ulighed rundt i verden og så meget undertrykkelse og så meget udbytning.

Så der er masser af muligheder for at omorganisere de mange, mange penge, der er i vores samfund, også til den tredje verden.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 18:17

Kl. 18:17

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det er altid godt at have en strategi som navigatør. En stærk strategi kan sikre, at man holder kursen, også når det stormer, og en stærk strategi kan føre til en effektiv ressourceudnyttelse og bemærkelsesværdige resultater. Til gengæld kendetegner det også en stærk strategi, at den indeholder klare til- og fravalg, at den finder den vanskelige balance imellem ambitioner, som kan være idealistiske, og en realisme, der hviler på pragmatisme, og at strategien er prioriteret klart.

Når man lytter til de ordførertaler, som vi har hørt her i dag, kan det være meget, meget svært at se, at det faktisk er den samme strategi, der refereres til. Nogle går til kamp mod kapitalismen, andre går til kamp mod friheden, og det hele kan vi finde underbyggelse i i den fremlagte strategi.

Under alle omstændigheder vil jeg gerne takke udviklingsministeren for invitationen til en meget bred dialog omkring den nye udviklingsstrategi. Jeg synes, at processen har været et godt eksempel på, at det kan lade sig gøre at samarbejde med åbne dagsordener, hvor det ikke kun er taktikken, der spiller en rolle. Strategien er blevet bedre undervejs. Til gengæld vil jeg også gerne benytte lejligheden til at understrege, at jeg fortsat synes, at strategien lider af to uheldige forhold.

Den første svaghed er, at det stærke og ind imellem meget ensidige fokus på rettighedssiden overskygger det forhold, at den sikreste vej til langsigtet og vedvarende bekæmpelse af fattigdom er økonomisk vækst i udviklingslandene, vel at mærke en økonomisk vækst, der bygger på produktion og handel på markedsvilkår. I alt for mange år har international udviklingsbistand bygget på skjulte dagsordener, hvor den rige del af verden under dække af at gøre gode gerninger i virkeligheden ofte har bidraget til at fastholde udviklingslandene i en ydmygende afhængighed. Vi burde blive bedre til at rette det kritiske blik imod os selv.

Udviklingsstrategiens anden svaghed er, at det gang på gang understreges, at menneskerettighederne er udelelige. Og ja, det er de jo pr. definition, i hvert fald de definitioner, vi traditionelt refererer til, men i virkelighedens barske verden bliver det i konkrete situationer nødt til at være sådan, at man vurderer pragmatisk på baggrund af det, man ser. Trues civilsamfundets borgere på livet, er det klart, at beskyttelsen af borgernes liv i den konkrete situation bliver nødt til at blive prioriteret højere end andre rettigheder, der ligger højere i behovspyramide. Er der mangel på mad, må man naturligvis prioritere dette før sikring af kulturelle rettigheder.

I Liberal Alliance havde vi også gerne set, at udviklingsstrategien i højere grad forholdt sig til risikoen for værdiimperialisme. I en verden med diffuse konfliktlinjer, nye demokratier under udvikling og en ændret magtbalance vil vi i vores del af verden, og bør vi i vores del af verden, besinde os på, at vi ikke i den gode sags tjeneste kommer til at optræde som vor tids imperialister, altså at vi ved bedst, gør som os, ret ind. Vores egen selvgothed bør vige for respekten for den frihed, som ethvert menneske og ethvert samfund burde have til selv at træffe beslutninger vedrørende eget liv og egen udvikling, naturligvis indrammet af respekten for andres tilsvarende frihed.

I Liberal Alliance ønsker vi en friere og rigere verden. Vi ønsker en udviklingsbistand og en udviklingsstrategi, der bygger på ligeværdige partnerskaber, partnerskaber, hvor vi ikke optræder som moderne imperialister. Vi skal ikke gøre os til dommere, siger udviklingsministeren ganske rigtigt. Vedvarende menneskerettigheds-

krænkelser skal ikke accepteres, siger udviklingsministerens også ganske rigtigt, men hvornår siger vi fra? Hvad skal der til? Den slags konkrete håndtag savner jeg fortsat i udviklingsstrategien. Ikke desto mindre er der mange gode udviklingstakter i udviklingsstrategien. Den åbner døre, men det interessante bliver selvfølgelig at se, hvordan vi implementerer strategien. Hvad er det for resultater, vi kan skabe? Det vil vi følge nøje. Vi vil gerne bidrage til diskussionerne fra Liberal Alliances side, og det første skridt er måske, at udviklingsministeren koncentrerer sig om at være det, han er, nemlig udviklingsminister, og ikke drager på korstog i den store verden.

I Liberal Alliance støtter vi det fremsatte forslag til vedtagelse, og i virkeligheden synes vi, at vi kunne have nøjedes med det. Det bruger de rigtige ord, det prioriterer i den rigtige rækkefølge, det er kort, præcist og anvendelsesorienteret, så i betragtning af, hvor mange ord, og alt for mange ord, vi bruger i dette Folketing, skulle vi måske fremover lave strategier, der var lige så kortfattede og præcise som forslaget til vedtagelse, som Liberal Alliance som nævnt støtter.

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Per Stig Møller, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:22

(Ordfører)

Per Stig Møller (KF):

Gennem det sidste halve århundrede har Danmark leveret bistand til udviklingslandene; det har der været bred enighed om her i Folketinget, og det er der fortsat. Vi er blandt de fem lande i verden, som giver mest, og som opfylder FN's indstilling om at give mindst 0,7 pct. af BNP i bistand. Det tal ligger vi betydelig over, og vi giver nu omkring 15 mia. kr.

Formålet med denne store bistand er at bekæmpe fattigdommen i verden og at bidrage til at nå FN's 2015-mål, som bl.a. omfatter kvindernes udviklingsmuligheder og børnenes ret til uddannelse med meget mere. På globalt plan ser flere af målene ud til at blive opfyldt, men det sker nok så meget takket være den store økonomiske udvikling i Kina og Indien, som har rykket flere hundrede millioner ud af fattigdommen og ind i middelklassen. Men det sker heldigvis også i flere latinamerikanske, sydøstasiatiske og afrikanske lande, hvor man kan konstatere at fremgangen i kampen mod fattigdommen er nået ved at indføre mere økonomisk frihed, mere personlig frihed og mere demokratisk udvikling. De lande i Latinamerika og Afrika, som har haft størst fremgang, har netop haft denne udvikling og er gået fra en statsstyret økonomi til en markedsøkonomi.

Dette var den enkle baggrund for, at den sidste VK-regerings udviklingsminister, hr. Søren Pind, omdøbte Udviklingsministeriet til frihedsministeriet, og det var vi enige om i regeringen, for det har jo vist sig, at med frihed kommer fremgang. Derfor består fattigdomsbekæmpelse ikke blot i at overføre penge til de fattige, men også i at sætte de svageste befolkningsgrupper fri og i at give dem selvstændige udviklingsmuligheder. Derfor indførte vi for nogle år siden mikrokreditterne, som gik til disse grupper, og herunder ikke mindst til kvinderne. Disse små og billige lån gjorde det muligt for dem at investere i smålandbrug og mindre virksomheder, så de kunne blive herre og dame over deres eget liv.

Den økonomiske udvikling forudsætter økonomisk frihed og et samfund, hvor de rige ikke tager det hele og lader de mange hutle sig igennem. Den økonomiske udvikling forudsætter en skattepolitik, der sikrer, at samfundet får midler til at udvikle sig til et retssamfund og til et socialt retfærdigt samfund.

Udviklingspolitikken formål er fattigdomsbekæmpelse, men fattigdomsbekæmpelsen skal udøves ved at bruge flere mekanismer. Den økonomiske udvikling skal fremmes, men den når ikke de svage grupper, medmindre deres menneskerettigheder respekteres, og at

det anerkendes, at de har ret til et værdigt liv. Derfor har vi heller ikke noget imod, at den nuværende udviklingsminister nu har om-døbt ministeriet til rettighedsministeriet. Men ret forudsætter også, at man har noget at have retten i. Den ret forudsætter et retssamfund, der beskytter den svage mod den stærke, og derfor giver vi bistand til udvikling af retssamfund, hvor lov og ret ikke er at herske med vold og korruption, for de første ofre for korruption er de fattige, som skal bestikke sig frem for ikke at blive ladet tilbage, men den fat-tige har ingen penge at bestikke med og sidder derfor fast i fattig-dommen.

Udviklingen forudsætter også uddannelse, for uden den har den enkelte ikke de store muligheder for at udfolde sit potentiale og rea-lisere det liv, vedkommende ønsker at leve, og bidrage mere til sam-fundet. Det forudsætter også et godt helbred eller et sundhedsvæsen, som sikrer helbredet, når sygdom rammer; for den fattige syge, der skal betale eller bestikke sig til helbredelse, er der ingen hjælp at hente. Derfor har vi også givet massiv bistand til sundhedssektorerne i ulandene.

At få lov og ret skabt i et samfund forudsætter, at der er demokra-ti, så de magthavere, der beskytter de korrupte og selv er en del af korruptionen, kan blive stemt væk og draget til ansvar. I de fleste ud-viklingslande talte magthaverne før i tiden om demokrati, men de praktiserede kleptokrati. De tog udviklingsmidlerne og lagde dem i schweiziske banker.

Et lille eksempel på den taknemlighed, man kan møde i udvik-lingslandene for den hjælp, vi giver, og på, hvordan det brander Danmark, og hvordan man husker Danmark, oplevede jeg en gang i Albanien, hvor vi i en fattig nordlig by havde givet bistand til opfø-relse af et domhus, et fængsel og til polititræning, og det mest an-vendte pigenavn i den by var Danida.

Med disse principielle bemærkninger kan Det Konservative Fol-keparti tilslutte sig den strategi for det kommende arbejde, som ud-viklingsministeren i dag har fremlagt.

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Udviklingsministeren.

Kl. 18:27

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Jeg vil gerne takke for de mange konstruktive kommentarer til stra-tegien og for den brede opbakning. Jeg er glad for det store fokus, der har været blandt stort set samtlige ordførere, på menneskerettig-hederne. Det er rigtigt, at min forgænger kaldte sig frihedsminister, og at jeg har kaldt mig rettighedsminister, men jeg har dog hele tiden sagt, at jeg også gerne vil være frihedsminister, men ser det som et projekt, der handler om både at være fri for nød og fri for frygt.

Menneskerettighederne som den samlende platform i verden, der er blevet udviklet gennem flere hundrede år, og som nu står som et af de flotteste og stærkeste resultater og visioner, som menneskehe-den nogen sinde har skabt, skal danne grundlag for vores indsats in-ternationalt, menneskerettighederne som en stærk, som hr. Per Stig Møller også udtrykker det, fordelingsmekanisme, der både skal for-dele indflydelse, og som kan fordele velstand mere rimeligt. Det be-tyder også, at menneskerettighederne skal ses som en stærk mekanis-me til at udfordre de strukturer, der holder folk i fattigdom, ikke – sagt til fru Mette Bock – som et korstog, men som et forsøg på at stå fast på de helt grundlæggende internationale værdier og rettigheder, som stort set alle verdens lande har skrevet under på. Og det er også det fundament – sagt til hr. Hans Kristian Skibby – som vi står på i Zimbabwe og i Libyen.

Jeg er glad for den stærke opbakning til at skabe bæredygtig, in-klusiv økonomisk vækst. Det er helt afgørende for at bekæmpe fat-tigdommen, men det er også helt rigtigt – sagt til hr. Christian Juhl – at det skal være en vækst, som sikrer arbejdspladser, som sikrer, at

alle kommer med. Det er også rigtigt, som bl.a. fru Lone Loklindt og hr. Christian Juhl har udtrykt det, at miljø og klima skal stå centralt i indsatsen for at skabe bæredygtig vækst. Men jeg tror, vi gør det bedst ved at bygge de byggesten op i form af vækst og arbejdsplad-ser, som landene så hårdt efterspørger, og så på baggrund af de byg-gesten tage dialogen om, hvordan vi sikrer, at væksten bliver grøn-nere og bæredygtig, og hvordan vi dermed sikrer den indsats for mil-jø og klima, som regeringen bestemt vil prioritere, også som opfølg-ning på Riotopmødet her til sommer.

Jeg er rigtig glad for den brede opbakning til en indsats i verdens allerskrøbeligste lande, fordi det netop her kræver, at vi står sam-men, kræver, at vi er enige om, at vi løber en risiko ved at engagere os, og er enige om, at vi løber en endnu større risiko, hvis vi ikke engagerer os. Vi kan ikke se passivt til, mens lande bryder sammen og befolkninger lider. Vi må engagere os, det er til gavn for befolk-ningen i de lande, og det er til gavn for os selv.

Jeg er glad for det stærke fokus, der har været på kvinders rettig-heder, på faglige rettigheder – sagt til hr. Jeppe Kofod bl.a. – og på et aktivt civilsamfund, nævnt af flere ordførere. Det er helt centralt i strategien, og det var også et af de emner, som fru Lisbeth Bech Poulsen tog op. Jeg er helt enig i, at det er et område, der skal stå centralt i strategien, og det vil det gøre.

Jeg er også enig i det, som blev taget op af flere ordførere, nem-lig at udviklingssamarbejdet kun kan give en lille flig af den finan-siering, landene skal bruge, og at vi derfor skal bruge udviklings-samarbejdet som en katalysator, som en løftestang til at sikre bredere finansiering, både i form af effektive skattesystemer og i form af et stærkere handelssamarbejde i landene, som kan sikre dem et bæ-re-dygtigt og varigt grundlag for at opbygge retfærdige og ordentlige samfund.

Kl. 18:31

Hvornår får vi råd til at øge vores udviklingsbistand og styrke vo-res udviklingssamarbejde? Her kunne jeg godt tænke mig at citere EU's udenrigsrepræsentant, Ms. Ashton, som, da hun hørte om den danske regerings ambitioner om at øge udviklingssamarbejdet, med det samme sagde, at det var en vigtig investering, ikke kun i verdens fattige lande, men i høj grad en investering i vækst og arbejdspladser i Europa. Det tror jeg på. Det her er ikke kun til gavn for verdens fattige lande, det er i høj grad til gavn for os selv.

Væksten skal jo i høj grad findes i Afrika, i Asien, i Latinameri-ka. Det er der, der er høj vækst, og hvis vi lukker os inde og lukker verden ude i en situation med økonomisk og finansiell krise, bliver det endnu sværere for os at genskabe vækst og sikre arbejdspladser-ne i Europa. Men hvis vi engagerer os internationalt nu, kommer vi til at stå stærkere, og så vil vi kunne se, at en række af de lande, der før har været præget af fattigdom og lav vækst, men som nu er præ-get af fremgang og høj vækst, også kan være med til at trække Euro-pa ud af krisen. Så det er ikke kun et spørgsmål om, hvornår vi kan få råd. Det er også i høj grad et spørgsmål om, at vi ikke har råd til at lade være. Det er en investering også i Danmark, og også i Europa.

Så jeg vil gerne sige tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen for forsla-get til vedtagelse, og tak til alle partier for opbakningen til strategi og forslag til vedtagelse. Det her er – og jeg håber, det bliver – en indsats, vi kan stå sammen om. Jeg håber og tror og mener, at det er en indsats, vi kan være stolte af. Det er en indsats, der gør en forskel. Så tak igen for opbakningen, tak igen for deltagelsen. Jeg ser også frem til et stærkt, åbent og inddragende samarbejde om implemente-ringen. Tak for ordet.

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:34

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes sådan set, at det var en ganske fin tale, udviklingsministeren kom med. Grunden til, at jeg vil stille et par spørgsmål, er de ord, som ministeren kom med, om, at det er vigtigt, at vi får vækst i f.eks. de afrikanske lande. Det skulle så også være til gavn for os selv ud fra det håb, at det også kunne give noget vækst i Danmark på grund af nye markeder osv.

Jeg tror, at det var i TV 2 Nyhederne i går, at vi så noget fra Kenya, hvor det jo har vist sig, at det private erhvervsliv boomer, at der faktisk kommer flere private job osv., og det er selvfølgelig også en stor succes, når det går den vej. Men der, hvor jeg vil hen med mit spørgsmål, er: Når vi har nogle af de her afrikanske lande, som eksempelvis får udviklingsstøttemidler, hvor der også bliver skabt flere job i de her lande, men hvor vi samtidig kan se, at der bliver født flere og flere børn – de vælger simpelt hen at få flere og flere børn – og at flere og flere af de børn, de får, jo lykkeligvis, kan man sige, overlever, så betyder det også, at selv om der måske skaffes mange nye job, bliver der bare endnu flere indbyggere i de her lande, og er det noget, som udviklingsministeren godt kan se det bekymrende i?

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Udviklingsministeren.

Kl. 18:35

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for det. Jeg er helt enig i, at en række af de lande, vi nu har samarbejde i, giver nye muligheder for danske virksomheder. Hr. Hans Kristian Skibby nævner Kenya, hvor jeg selv har besøgt en producent af julekaktusser, som i et samarbejde med et dansk gartneri nu producerer en stor del af verdens julekaktusser. Det interessante ved den historie er, at det både har givet arbejdspladser i Kenya og har givet flere arbejdspladser på Fyn. Novo Nordisk, Grundfos og Mærsk engagerer sig i Kenya. Det giver arbejdspladser i Kenya, og det giver også nye muligheder for Danmark.

Det er rigtigt, at en stor befolkningstilvækst kan være med til at gøre det svært at sikre en høj vækst pr. indbygger. Netop indsatsen for kvinders rettigheder, seksuelle reproduktive rettigheder, seksualundervisning og effektiv prævention er en af de stærke prioriteter både i strategien og i dansk udviklingssamarbejde, og gør vi det rigtigt og sikrer kvinders rettigheder, pigers skolegang og kvinders seksuelle reproduktive rettigheder, bidrager vi ikke kun til, at kvinderne får flere og bedre muligheder. Vi bidrager også til en mindre befolkningstilvækst. Det virker, og det ser vi heldigvis i flere og flere fattige lande. Når det så sker, er det, at landene kan opleve det gyldne øjeblik i befolkningsteorien, hvor de netop både kan sikre, at der fødes færre børn og en langt højere vækst til dem, der er.

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:37

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, for det skal jo ikke forstås sådan, at nogle af os politikere – tror jeg i hvert fald ikke – har noget imod, at der bliver født flere børn, heldigvis. Men vi vil også bare gerne have, at de børn også har en fremtid. Der mener vi selvfølgelig også, at det vil være helt grundlæggende at gøre en indsats ved at give de her flere frihedsrettigheder til kvinderne, så de selv får lov til at bestemme over, hvor mange børn de vil have, og det ikke er nogle mænds lyster, der bestemmer, hvor mange børn de skal have. Det må jo så heldigvis være op til den enkelte kvinde selv.

Men mit andet spørgsmål er så med hensyn til det her, som har været fremme om de økonomiske rammer for den danske udviklingspolitik. Det er jo sådan, at vi kan se, at der kun er, tror jeg, fire EU-lande, som er over de 0,7 pct. af BNI, som de giver målrettet i international støtte til udviklingsprojekter osv. Er det ikke noget, ministeren kunne tage på sin kappe og slå et slag for? Nu ved jeg, vi har formandskabet, og ministeren har også været i Horsens i går og været med til det her store møde med over 100 forskellige afrikanske lande bl.a., hvor der også blev diskuteret udvikling. Var det ikke en god idé at få EU-landene med på den her, så vi andre ikke skal til at give de her 1,5 pct., som Enhedslisten har foreslået, og så skal finde 12 mia. kr. mere? Var det ikke bedre, hvis vi kunne få de andre EU-lande til at give det samme som os?

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Udviklingsministeren.

Kl. 18:38

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Det vil glæde hr. Hans Kristian Skibby at vide, at vi på udenrigsrådet i EU på udviklingsdagsordenen for kun 2 uger siden med dansk pres og dansk formandskab sikrede en vedtagelse, der lægger maksimalt pres på resten af Europa, fordi vi genbekræftede det mål, som Europa og EU har sat sig samlet om i år 2015 at yde 0,7 pct. Det lægger det størst mulige pres på de lande, der endnu ikke har leveret.

Den gode nyhed er da også, at der er lande i Europa, der leverer: Briterne går foran og er på vej mod at nå 0,7 pct.; tyskerne erklærer vilje til at gøre mere; vores nordiske kollegaer står stadig væk fast på et højt og fast udviklingssamarbejde. Og rundtomkring i verden er den gode nyhed jo, at lande som Sydkorea, Tyrkiet, Brasilien, Sydafrika og Kina engagerer sig mere og øger også deres bidrag til det internationale udviklingssamarbejde. Så vi lægger pres på og vil fortsat gøre det, og jeg deler ordførerens ambition om, at der skal være et stærkt internationalt udviklingssamarbejde.

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Så er der endnu en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 18:39

Christian Juhl (EL):

Ministeren replicerede på nogle af vores kommentarer om klima og miljø og sagde, at det nu var vigtigt med vækst først, og så må vi bygge miljø og klima oven på. Er ministeren ikke enig i, at det kunne være godt, hvis den tredje verdens lande kunne skyde genvej og ikke skulle lave så meget forurening og ravage i naturen, som de udviklede eller højt industrialiserede lande, eller hvad man nu skal kalde dem, der har mange penge, som f.eks. Danmark, har gjort? Ville det ikke være godt, hvis man kunne skyde genvej til at udvikle sin industri og sit land, så man ikke skulle igennem hele den ret voldsomme proces, vi har været igennem for at rydde op efter væksten?

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ministeren.

Kl. 18:40

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Jeg er helt enig med hr. Christian Juhl. Det er bestemt en prioritering at sikre, at den vækst, der kommer til at ske, som jeg også sagde det i min indledning, netop undgår det overforbrug af naturressourcer og den forurening, som i mange rige lande har været konsekvensen af en økonomisk vækst. Vi ønsker og tror på, at rigtig mange fattige

lande netop *kan* springe over de forurenende og overforbrugende produktionsmønstre og springe direkte ind i en bæredygtig og grøn vækst. Det er den ambition, der er i strategien.

Men pointen, som jeg forsøgte at udtrykke før, er, at vi bedst skaber den dialog, hvis vi starter med en dialog om vækst og arbejdspladser. Det er det, landene brænder efter, det er det, landene håber på. Og starter vi dialogen der i stedet for at starte med kvoter og begrænsninger, reguleringer og nye miljølove, får vi en konstruktiv dialog om, hvordan man netop *kan* foretage det spring, som hr. Christian Juhl udtrykker det, direkte over i bæredygtig og grøn vækst og økonomi. Det er præcis det, strategien skal tilsigte, det er præcis det, strategien skal støtte op omkring.

Hvis man ser meget bredt på mulighederne i mange fattige lande for solenergi, geotermisk energi, bioenergi, vedvarende energi, vindenergi, tror jeg på, at der her virkelig er en mulighed for, at fattige lande kan tage springet og undgå nogle af de fejl, vi har lavet i den rige del af verden.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ministeren, så vi siger tak til ministeren for udviklingssamarbejde. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Jakob Ellemann-Jensen, for anden runde.

Kl. 18:42

(Ordfører for forespørgerne)

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak, formand. Det er ikke min hensigt sådan at starte en lang og voldsom anden runde. Jeg vil blot på vegne af forespørgerne takke ministeren og naturligvis også ordførerne for debatten. Det har været en relativt kort debat, hvilket jeg ser som en indikation af, at vi har fået udvekslet synspunkterne utrolig grundigt undervejs i de seneste måneder. Det er vigtigt med en bred opbakning til den danske udviklingsbistand – det er vigtigt både for vores skatteydere og for vores partnerlande, og det er det, som vi opnår ved at have en så bred tilslutning, som vi ser i dag.

Der er mange, der har deltaget i debatten, og det er ikke kun herinde. Det er også et vidnesbyrd om en bred forankring i befolkningen og en bred interesse for de her vigtige emner, og det synes jeg også er værd at kvittere for.

Så jeg vil sige til udviklingsministeren, at det bare er om at komme af sted og eksekvere, og jeg kan forsikre ministeren om, at vi herfra ikke bare læner os tilbage. Vi skal nok holde øje med, at der bliver eksekveret, og at vi får god gavn for skattekroneerne til gavn for de mennesker i den tredje verden, som vi ønsker at hjælpe. Tak for ordet.

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet. Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på torsdag, den 31. maj 2012.

Kl. 18:43

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 30. maj 2012, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 18:44).